

T.C.
ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
İLKÖĞRETİM MATEMATİK ÖĞRETİMİ ANA BİLİM DALI

YENİ İLKÖĞRETİM PROGRAMLARININ UYGULANDIĞI PİLOT
OKULLARDAKİ ÖĞRETMENLERİN YENİ PROGRAM VE PİLOT
ÇALIŞMALAR HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Yüksek Lisans Tezi

Hazırlayan:

Filiz KARTALLIOĞLU

Danışman:

Yard. Doç. Dr. Soner DURMUŞ

Ağustos-2005

T.C.
ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
İLKÖĞRETİM MATEMATİK ÖĞRETİMİ ANA BİLİM DALI

**YENİ İLKÖĞRETİM PROGRAMLARININ UYGULANDIĞI PİLOT
OKULLARDAKİ ÖĞRETMENLERİN YENİ PROGRAM VE PİLOT
ÇALIŞMALAR HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ**

Yüksek Lisans Tezi

Hazırlayan:

Filiz KARTALLIOĞLU

Danışman:

Yard. Doç. Dr. Soner DURMUŞ

Bolu-2005

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Filiz KARTALLIOĞLU'na ait Yeni İlköğretim Programlarının Uygulandığı Pilot Okullardaki Öğretmenlerin Yeni Program ve Pilot Çalışmalar Hakkındaki Görüşleri adlı çalışma, jürimiz tarafından Matematik Öğretimi Anabilim Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Akademik Unvan ve Adı Soyadı

Üye (Tez Danışmanı)	: Yard. Doç. Dr. Soner DURMUŞ	İmza
Üye	: Doç. Dr. Mehmet BAHAR	İmza
Üye	: Yard. Doç. Dr. Bayram BIÇAK	İmza

Akademik Unvan ve Adı Soyadı
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü V.

ABSTRACT**THE OPINIONS OF THE TEACHERS WORKING IN PILOT SCHOOLS WHICH
ARE CARRYING OUT THE NEW PRIMARY SCHOOLS' CURRICULUM**

Filiz KARTALLIOĞLU

Master Thesis

Department Of Elementary Mathematics Education

Advisor: Asst. Prof. Soner Durmuş

August 2005, 105 pages

The demand for better education is rising from day to day in our country which accepted the politic of membership to the E.U. A new elementary school curriculum is developed by the board of training and education. The new curriculum is put into practice in 120 schools in 9 cities as to se pros and cons.

The aim of this research is to determine the perceptions of the teachers who will be carrying out the new curriculum. For this purpose, semi-structured interview is made with 5 female 20 male teachers working in pilot schools in Bolu. Questions related to new curriculum were developed and asked to the participants. These questions mainly focused on practicality and structure of the new curriculum. Obtained dataset are examined with content and descriptive analyzes. According to the teachers, the positive sides of the program are as follows: i) The new curriculum envisages students who explore and question the subject at hand, ii) it is student-centered, iii) students actively participate to all the activities actively and freely express themselves, iv) the intensity of the subjects to be learned are reduced, v) it supports the individual differences and uses it as a richness. On the other hand, negative sides of the program are as follows: i) they are not clear about the philosophy of the curriculum accurately, ii) the materials are not enough for this pilot study, iii) parents of the students don't accept the new curriculum and are resistant

to change, iv) the duration and the content of the in-service training was not enough, v) the Ministry of Education, inspectors and the academicians didn't support enough during the pilot study, vi) the technical background of all the schools is not adequate to carry out the curriculum, and vii) they couldn't understand the philosophy of the alternative assessment techniques and don't know how to use them. Some recommendations of the teachers related to the positive and negative sides of the new curriculum the participants for will presented.

Key Words: curriculum, pilot study

ÖZET

YENİ İLKÖĞRETİM PROGRAMLARININ UYGULANDIĞI PİLOT OKULLARDAKİ ÖĞRETMENLERİN YENİ PROGRAM VE PİLOT ÇALIŞMALAR HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Filiz KARTALLIOĞLU

Yüksek Lisans Tezi

İlköğretim Matematik Öğretmenliği Ana Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Yrd. Doç. Dr Soner Durmuş

Ağustos 2005, 105 sayfa

Avrupa Birliği'ne üyeliği bir devlet politikası hâline getirmiş olan ülkemizde eğitime olan talep günden güne artmaktadır. Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı bu gelişmeler karşısında ilköğretim okullarında uygulanan öğretim programını yeniden düzenlemiştir. Bu öğretim programı 2004 öğretim yılında 9 ildeki 120 okulda pilot çalışma olarak uygulanmaya başlanmıştır.

Bu çalışmanın amacı yeni geliştirilen öğretim programına ve bu pilot çalışmaya yönelik sınıf öğretmenlerinin görüşlerini belirlemektir. Bu amaçla Bolu ilindeki pilot okullarda 5 bayan ve 20 bay sınıf öğretmeniyle yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Görüşme esnasında öğretmenlere geliştirilen bu programla ilgili sorular sorulmuş; programın uygulanabilirliği ve yapısı hakkında görüşlerini belirtmeleri istenmiştir. Elde edilen veriler içerik ve betimsel analizlerle incelenmiştir. Öğretmenlere göre yeni programın ve pilot çalışmaların olumlu yanları: i) araştıran ve sorgulayan öğrenciler yetiştirmeyi hedeflemesi, ii) öğrenci merkezli olması, iii) her öğrencinin etkinliklere etkin olarak katılarak kendini ifade etmesi, iv) konu yoğunluğunun azaltılması ve v) öğrenciler arasındaki bireysel farklılıkları desteklemesi ve bu farklılıkları zenginlik olarak kullanmasıdır. Diğer taraftan, öğretmenlere göre bu programın olumsuz yanları: i) programın felsefesinin tam olarak anlaşılması, ii) pilot çalışmada gereken kaynakların yeterli olmaması,

iii) velilerin bu programı kabul etmemeleri ve değişime karşı olmaları iv) hizmet içi eğitimin içeriğinin ve suresinin yeterli olmaması, v) gerek Millî Eğitim Bakanlığının gerekse müfettiş ve akademisyenlerin, retmenlerin ve okulların programın anlaşılması ve uygulanmasına yönelik yeterince destek vermemesi vi) bu programın tüm okullarda uygulanması için gereken alt yapının yetersiz olması ve vii) alternatif lme ve değerlendirmenin felsefesini anlayamamaları ve bunların nasıl kullanılacağını bilememeleridir. Tezimizde, retmenlerin bu olumlu ve olumsuz durumlarla ilgili çözüm nerileri sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Üretim Programı, pilot alışma

TEŞEKKÜR

Bu araştırmada beni sabırla dinleyen ve yönlendiren danışmanım Yard. Doç. Dr. Soner DURMUŞ'a, tezimi baştan sona kadar okuyup bazı tavsiyelerde bulunan Doç. Dr. Mehmet Bahar'a ve Yard. Doç. Dr. Bayram Bıçak'a teőekkürlerimi arz ederim. Ağabeyim Yavuz KARTALLIOĞLU'na da bana duyduğu sarsılmaz inancından ve yardımlarından dolayı teőekkürlerimi sunarım. Aynı zamanda görüşmeye katılan öğretmenlere sonsuz teőekkürlerimi sunuyorum.

merhum anneme...

ÖN SÖZ

Modern bir toplumda yaşıyoruz. Biz eğitimcilerde düşen görev de kendini geliştirebilen, araştıran, sorgulayan, üreten yeni nesiller yetiştirebilmektir. Öğrencilerimiz yıllarca geleneksel bir programla yetiştirilmiş, dersleri ve konuları anlamadan, yaşantılarıyla ilişki kurmadan ezberlemişlerdir. Bu doğrultuda, gelişen çağın gereklerine uygun olarak öğretim programları değiştirilmeli ve bu programların temelinde her zaman öğrencinin aktifliği ön planda tutulmalıdır.

Bu çalışmada amaç, yeni öğretim programının öğretmenler üzerinde olumlu ve olumsuz yönlerinin neler olduğunu ortaya koymaktır. Yani, öğretmenlerin bu programa nasıl baktıklarını ve program hakkındaki düşüncelerini ortaya koymak amacıyla bu çalışma yapılmıştır. Ayrıca öğretmenlerin pilot çalışma hakkındaki görüşlerine de çalışmamızda yer verilmiştir. Bu alandaki yeni öğretim programının Türkiye çapında uygulanabilirliği konusunda alanla ilgilenenlere yol gösterici olacağını ümit etmekteyim.

Filiz KARTALLIOĞLU

Bolu-Ağustos, 2005

İÇİNDEKİLER

ÖZET	vi
TEŞEKKÜR	viii
ÖN SÖZ	x
İÇİNDEKİLER	xi
ŞEKİLLER ve TABLOLAR DİZİNİ	xiii
BÖLÜM I	1
1. GİRİŞ	1
1.1. Araştırmanın amacı:	2
1.2. Araştırmanın Önemi:	3
1.3. Sınırlılıklar	3
1.4. Tanımlar	3
BÖLÜM II	4
2. KURAMSAL TEMELLER VE İLGİLİ LİTERATÜR	4
2.1. 1924'TEN GÜNÜMÜZE KADAR OLAN ÖĞRETİM PROGRAMLARININ TARİHÇESİ	4
2.2 PROGRAMLARIN GELİŞTİRİLMESİNİ GEREKLİ KILAN SEBEPLER. 10	
2.3. PROGRAMLARIN TEMELLERİ	12
2.4. 2004 Öğretim Programının Dayandığı Temel Kuramlar	13
2.5. Program Geliştirme Modeli :	16
2.6. 2004 ÖĞRETİM PROGRAMININ GELİŞTİRMESİNDE YAPILAN ÇALIŞMALAR	17
2.7.2004 ÖĞRETİM PROGRAMI İLE GETİRİLEN YENİLİKLER	17
2.8 FEN VE TEKNOLOJİ ÖĞRETİM PROGRAMI	18
2.8.1. Fen ve Teknoloji Programının Gerekçesi	18
2.8.2.Fen ve Teknoloji Programının Vizyonu	19
2.8.3 Yenilenen Fen ve Teknoloji Programının İlkeleri	19
2.8.4.Fen ve Teknoloji Programın Öğrenme Alanları	20
2.9 TÜRKÇE ÖĞRETİM PROGRAMI	20
2.9.1 Türkçe Öğretim Programının Gerekçesi	21
2.9.2 Türkçe Öğretim Programının Vizyonu:	21
2.9.3 Türkçe Öğretim Programında Temel Beceriler	21
2.9.4 Türkçe Öğretim Programında Öğrenme Alanları	22
2.10 HAYAT BİLGİSİ ÖĞRETİM PROGRAMI	24
2.10.1 Hayat Bilgisi Programının Gerekçesi	24
2.10.2 Hayat Bilgisi Programının Vizyonu	24
2.10.3 Hayat Bilgisi Programında Öğrenme Alanları	24
2.11 SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETİM PROGRAMI	25
2.11.1 Sosyal Bilgiler Programının Vizyonu	25
2.11.2 Sosyal Bilgiler Dersinin Öğrenme Alanları	25
2.12 MATEMATİK ÖĞRETİM PROGRAMI	26
2.12.1 2004 Matematik Öğretim Programının Vizyonu	26
2.12.2 2004 Matematik Programının Yaklaşımı	27
2.12.3 2004 Matematik Programının Öğrenme Alanları	28

2.12.4 2004 Matematik Programının Temel Becerileri	29
2.12.5 Matematik Öğretimi Ve Öğrenme	30
2.13 Okul Yöneticilerinden Beklenenler	31
2.14. Öğretmenlerden Beklenenler	32
2.15. Müfettişlerden Beklenenler	32
2.16. Aile ve Velilerden Beklenenler	33
BÖLÜM III	34
3. YÖNTEM	34
3.1 Araştırma Örnekleme :	34
3.4. Verilerin Toplanması	36
3.5.Verilerin Analizi:	36
3.5.1. Betimsel Analiz	36
3.5.2.İçerik Analizi	37
BÖLÜM IV	40
4. BULGULAR	40
BÖLÜM V	78
5. SONUÇLAR VE TARTIŞMA	78
6. ÖNERİLER	85
KAYNAKÇA	88
Ek A: Görüşme Soruları	90
Ek B : Özgeçmiş	92

ŞEKİLLER ve TABLOLAR DİZİNİ

Şekil 2.1. Program Geliştirme Modeli	16
Şekil 2.2 Matematik programının kavramsal yapısı	27
Tablo 3.1 Katılımcıların okullara göre dağılımı	34
Tablo 3.2 Katılımcıların profili	35
Tablo (4.1.) Öğretim Programlarının Öğrencilerin Bilişsel, Duyuşsal ve Psiko-Motor Davranışlarını Ölçüp Ölçmediğine Dönük Öğretmen Görüşleri	40
Tablo (4.2.) Yeni öğretim Programının Öğrencilerin Seviyesine Uygunluğuna Dönük Öğretmen Görüşleri	42
Tablo (4.3.) Yeni Öğretim Programı Hazırlanırken Öğretmen Görüşlerinin Alınıp Alınmadığına Dönük Öğretmen Görüşleri	44
Tablo (4.4.) Yeni Öğretim Programına Yönelik Milli Eğitim Bakanlığının Destek Konusundaki Öğretmen Görüşleri	46
Tablo (4.5.) Yeni Öğretim Programında Öğretmenlerin Plan Hazırlama Konusuna Yönelik Görüşleri	48
Tablo (4.6.) Yeni Öğretim Programının Temeline Yönelik Öğretmenlerin Görüşleri	50
Tablo (4.7.) Yeni Öğretim Programının Başarılı Olup Olmadığına yönelik Öğretmen Görüşleri	52
Tablo (4.8.) Yeni Öğretim Programında Süreç- Sonuç Değerlendirmesine Yönelik Öğretmen Görüşleri	55
Tablo (4.9.) Öğrencileri Değerlendirirken Farklı Ölçme Araçları Kullanıp Kullanmadıkları Yönelik Öğretmen Görüşleri	57
Tablo (4.10.) Programda Ön Koşul Öğrenmeyi Gerektiren Konular Var mı? Sorusuna Yönelik Öğretmen Görüşleri	60
Tablo (4.11.) Milli Eğitim Bakanlığının Programı Adapte Etmek İçin Sunduğu Önerilere Yönelik Öğretmen Cevaplar	61
Tablo (4.12.) Program Nasıl Bir İnsan Modeli Ön Görüyor Sorusuna Yönelik Öğretmen Görüşleri	64
Tablo (4.13.) Derse Hazırlıklı Gelmek İçin Ne Gibi Hazırlıklar Yapmak Zorunda Kalıyorsunuz Sorusuna Yönelik Öğretmen Görüşleri	65
Tablo (4.14.) Eğitim Fakülteleri Bu Programı Bildiklerine Yönelik Öğretmen Görüşleri	67
Tablo (4.15.) Veli'nin Program Hakkındaki Sorusuna Yönelik Öğretmen Görüşleri. 69	
Tablo (4.16.) Bu 6 Ay İçersinde Kendinizi Yenilemek İçin Ne Yaptığımız Sorusuna Yönelik Öğretmen Görüşleri	71
Tablo (4.17.) Müfettişlerin Programı Algılayışlarına Yönelik Öğretmen Görüşleri	73
Tablo (4.18.) Öğretmenlerin Yaratıcılığına Yönelik Görüşleri	75

BÖLÜM I

1. GİRİŞ

Modern dünyaya ayak uydurmaya çalışan ve gelişmekte olan bir ülkede yaşıyoruz. Bu gelişmenin hızlı bir şekilde devam edebilmesi için her alanda geleceğe yönelik çalışmaların yapılması gerekmektedir. Özellikle eğitime yönelik yapılacak çalışmalar ve eğitim sisteminde yapılacak iyileştirmeler teknoloji ve bilimde önemli gelişmeleri de beraberinde getirecektir.

Hem gelişmiş hem de gelişmekte olan birçok ülke, eğitimde başarıyı artırmak için “Ne öğreteceğiz?”, ”Nasıl öğreteceğiz?” ve “Nasıl ölçüp değerlendireceğiz?” sorularına cevap aramaktadır. Bu sorulara cevap bulmak amacıyla eğitim sistemimizde zaman zaman öğretim programlarını iyileştirme çalışmalarına gidilmiştir.

AB üyesi ülkeler ve diğer gelişmiş ülkeler eğitimlerinde “herkes için hayat boyu öğrenme” yaklaşımını öne çıkarmaktadır. Bununla, bilgiye ulaşma yol ve yöntemlerinin öğretilmesini, etkin bir rehberlik hizmetinin sunulmasını, yatay ve dikey geçişlere olanak verilmesi, piyasa ve meslek standartlarına uygunluğu, üretime dönük eğitime ağırlık verilmesini ve fırsat eşitliğinin gözetilmesini vurgulamaktadır.

Ülkemizde de eğitime olan talep, tüm bu gelişmelerin ve gelişmelerin doğrultusunda hızla artış göstermektedir. Ülkemizde ailenin niteliğinde, toplumsal dokuda, tüketim anlayışında, insan haklarında, siyasî alanda, bilim ve teknolojiye önemli gelişmeler gözlenmektedir. Doğal olarak, bu hareketliliklerin eğitim sistemine yansıtılması gerekmektedir (Selçuk, 2004).

Ülkemizde uygulanan öğretim programlarının temel felsefesinin en önemli faktörü ekonomidir. Türkiye’de ekonomiyle ilgili olarak 1980’lerin başından itibaren dünyayla entegrasyon ve ekonominin yeniden yapılanması çalışmaları başladı ve o günden bugüne ekonomideki bu yapısal değişiklik çabaları devam etmektedir. İkinci bir faktör demokrasidir. Demokratikleşmeyle ilgili de özellikle son 20 yılda bir takım çabalar ortaya kondu. Avrupa Birliği sürecinin gerektirdiği bazı adımlar atıldı. Bunun dışında, toplumun kendi içinden kaynaklanan bazı faktörlere

dayalı olarak demokratikleşme çabaları sürmektedir. Üçüncü faktör eğitimle ilgili olmalıdır. Çünkü bir ülkenin eğitim sistemi ekonomiye ve demokrasiye duyarlı değilse o zaman o ülkede kalkınma meydana gelmez. Dünya, sanayi toplumundan bilgi toplumuna geçiş için bir eğitim reformu peşindedir.

Türkiye için fonksiyonel bir eğitim modeli gerçekleşmiş değildir. Bu yüzden diğer ülke eğitimleri incelenmiştir. Bu incelemeden oluşturmacı (constructivism) bir teoriye gidilmesi gereği görülmüştür.

Avrupa Birliğine üyeliği bir devlet politikası hâline getirmiş olan ülkemiz, gerek “Kalkınma Plânlarında” gerek AB’ye sunduğu “Ulusal Programlarında” eğitimde kalitenin ve seviyesinin artırılması hususunu, kısa ve orta vadeli önceliklerde önemle vurgulanmıştır. Bugün ilköğretim ve orta öğretim seviyesinde okullaşma oranları AB ülkelerinde yüzde 100’e ulaşmış olduğu hâlde, bu oran 1999-2000 öğretim yılı itibarıyla ülkemizde ilköğretimde yüzde 87,6, orta öğretimde ise yüzde 59,4’tür. Yükseköğretimdeki okullaşma oranı AB ülkelerinde ortalama yüzde 43 iken bu oran ülkemizde yüzde 29 seviyesindedir. Toplam eğitim harcamalarının GSMH’ye oranı AB ülkeleri için ortalama yüzde 5, OECD ülkeleri için ortalama yüzde 6, ülkemizde ise 1999 yılı itibarıyla yüzde 3,9’dur. Bu durumla eğitimimizin kalitesi, uluslar arası geçerliliği ve kabul edilirliliği sorgulanır durumdadır. Bu yüzden öğretim programlarının çağdaş ihtiyaçlara göre düzenlenmesi gündeme gelmiş ve Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı dünyada ve Türkiye’de yaşanan gelişmeler doğrultusunda ilköğretim ve orta öğretim programlarını değiştirmiştir.

Yeni ilköğretim programı, 2004-2005 eğitim ve öğretim yılında Türkiye’de, pilot bölge olarak belirlenen 9 ilde ve 120 okulda uygulanmaya başlanmıştır. Bu program 2005-2006 eğitim ve öğretim yılında tüm Türkiye’de uygulanmaya başlanacaktır.

1.1. Araştırmanın amacı:

2004-2005 eğitim ve öğretim yılında uygulanmaya başlanan yeni ilköğretim programı ve pilot çalışmaya yönelik olarak Bolu ilinde çalışan sınıf öğretmenlerinin görüşlerini belirlemektir.

Bu nedenle Bolu ilinde pilot okullardan 1'si merkez okul, 2'si köy okulu olmak üzere 3 okulda çalışan 5 bayan ve 20 bay toplam 25 sınıf öğretmeniyle görüşülmüştür. Görüşme esnasında öğretmenlere, yeni öğretim programı hakkında ve pilot çalışmaya yönelik görüşlerini açıklamaları için 18 adet yarı yapılandırılmış sorular sorulmuştur.

1.2. Araştırmanın Önemi:

Araştırma sonucunda elde edilen veriler, yeni öğretim programının uygulanabilirliği, ülkemizde yapılan pilot uygulama sonuçları, öğretim programının olumlu ve olumsuz yönleri bakımından bilgi vermektedir. Bu veriler yeni öğretim programı ile ilgili çalışmalarda kullanılabilir.

1.3. Sınırlılıklar

- Araştırma 2004-2005 eğitim öğretim yılı ile sınırlıdır.
- Araştırma Bolu ilinde bulunan pilot okullarıyla sınırlıdır.
- Araştırma Bolu ilinde bulunan pilot okullarında çalışan sınıf öğretmenleriyle sınırlıdır.

1.4. Tanımlar

Öğretim Programı: Bireye kazandırılması düşünülen bilgi ve becerilerin neler olduğu, bunların nasıl kazandırılacağı, kazandırılıp kazandırılmadığının nasıl anlaşılacağı gösterildiği bir dokümana öğretim programı denir.

Pilot Çalışma: Uygulamaya koymadan önce, hazırlanmış belli bir proje veya programa yönelik gereken bilgileri toplamak ve iddiaların geçerliliğini kontrol etmek üzere yapılan kısa süreli çalışmalardır.

BÖLÜM II

2. KURAMSAL TEMELLER VE İLGİLİ LİTERATÜR

2.1. 1924'TEN GÜNÜMÜZE KADAR OLAN ÖĞRETİM PROGRAMLARININ TARİHÇESİ

Günümüzde tüm ülkelerde eğitim sistemi sorgulanmakta ve ülkelerin kalkınması için eğitim sistemi en büyük araç olarak görülmektedir. Bu nedenle bir ülkenin kalkınmasında ya da geri kalmasındaki en büyük faktörlerden birisi eğitim sistemidir. Bu alanda oluşan tüm sorunlar doğrudan ya da dolaylı olarak tüm alanları da etkileyecektir. Pek çok eğitim sorununun çözümü ise öğretim programlarının geliştirilmesine bağlı bulunmaktadır. Bu sebeple eğitim sistemimizde bu alana dikkatle eğilmek gerekmektedir (Varış, 1997).

Eğitim sisteminde yapılan düzenlemeler, programlarda yer aldığı ölçüde anlam kazanır. Programlar ulaşılabilecek amaçları, bu amaçlara ulaşabilmek için seçilecek ve belli ilkelere göre düzenlenecek içeriği, uygulanacak yöntemleri, destekleyici araç-gereçleri, amaçlara ne kadar ulaşılabilirdiğini gösteren değerlendirme ölçütlerini kapsamaktadır (Gözütok, 2004, s.44).

Eğitim sistemimizde zaman zaman öğretim programlarını değiştirme ve iyileştirme çalışmalarına gidilmiştir. Cumhuriyetin kurulmasından bu yana bu çalışmaların tarihsel değişimini ve gelişimini inceleyelim.

Cumhuriyetle birlikte eğitimde büyük bir yenileşme başlatılmıştır. Atatürk tarafından I., II. ve III. Heyet-i İlmiye Kongreleri toplanarak eğitim, cumhuriyetin istediği insan tipinin yetiştirilmesinde bir araç olarak ele alınmıştır. Bu amaçla sırasıyla 1924, 1926, 1936 ve 1948 ilkokul programları uygulamaya konmuştur. Bu öğretim programlarını daha detaylı incelersek;

1924 programı yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin eğitim ve öğretim anlayışı ile birlikte içinde bulunulan şartlar ve ihtiyaçlar doğrultusunda "1924 İlk Mektep Müfredatı" adı altında hazırlanmıştır. Daha çok geçiş programı niteliğinde olan 1924 programının önceki programlardan temel farkı, çok az sayıda bazı derslerin konulması ve değiştirilmesi ile bazı ders konularının Cumhuriyet

yönetimine uyarlanmasıdır (Tazebay, 2000, s. 35). 1924 programının hazırlanmasında ve uygulanmasında “ Maarif Misak-ı”nın yönlendirici etkisinin kesin olduğunu söylemek mümkündür. Bu bakımdan “Maarif Misak-ı”nın Cumhuriyetin ilk programı olma özelliğini taşıyan “1924 İlkokul Programı”nın genel amaçları olduğu ya da bu program üzerinde genel amaçlar gibi yönlendirici etkisinin bulunduğu söylenebilir (Çelenk, 2000, s. 34). Pilot özelliği olan bu program iki yıl uygulamada kalmıştır.

1926 programının uygulanmasında, Latin alfabesinin kabul edilmesinden dolayı uygulamada zorluklar yaşanmıştır. 1926 programında önceden ayrı ayrı okutulan derslerin bir ad altında toplanıp, eski öğretim yöntemine göre okutulmasından başka sonuç vermemiştir. 1926 programı on yıl uygulamada kalmıştır. Bu esnada 1930 yılında köy çocuklarının şartlarına ve ihtiyaçlarına uygun olarak “Köy Mektepleri Müfredat Programı” hazırlanmıştır. Köy okulları program çalışmaları için 1936’da öğretmen kılavuzları geliştirilerek yürürlüğe konulmuştur.

1936’da dönemin şartları ve günün ihtiyaçları yeniden gözden geçirilmiş ve program değişikliğine gidilmiştir. Bu programda ilk olarak “Ulusal Eğitim” ilkelere yer verilmiş daha sonra da “İlkokul Eğitim ve Öğretim” ilkelerinden bahsedilmiştir. 1939 yılında “Köy İlkokul Programı Projesi” adıyla köy okulları üç yıldan beş yıla çıkartılmıştır. Bu programı uygulayacak yeni öğretmeni yetiştirme düşüncesi ile Köy Enstitüleri 1940 yılında kurulmuştur. 1947’de Köy Enstitülerine yönelik programda küçük bir değişiklik yapılmıştır.

1945 yılında 1936 Programının eksikliklerini görmek ve gidermek amacıyla çalışmalara başlanmıştır. Hem şehir hem de köy okullarının birleştirilmesi ve geliştirilmesi düşüncesi ortaya atılmış ve bu konu hakkında öğretmenlere anketler dağıtılmış, müfettişlerin görüşleri alınmıştır. Bir komisyon oluşturularak çalışmalar değerlendirilmiştir. Tüm bu olaylar program çalışmalarının bilimsel yöntemlerle yapılmaya çalışıldığının göstergeleridir.

1948 programı, 1936 programının geliştirilmesi amacıyla yapılan çalışmalar sonucunda hazırlanmıştır. 1948 tarihli “İlk Okul Programı” 1948-1949 öğretim yılında 1 Kasım 1948 tarihinden itibaren uygulanmaya konulmuş ve 20 yıl süreyle uygulamada kalmıştır.

1948 programı; derslerin çok oluşu, işlenmesi gereken konu ve ünitelerin fazlalığı, öğrencilerin zihin düzeylerinin üzerinde olduğu ve dersler arasında bir bağın kurulmadığı, konular için yeterli zamanın ayrılmadığı, daha çok bilgiye yönelik olduğu, beceri ve alışkanlık kazandırmak için fırsat verilmediği, esnek olmadığı, bireysel farklılıklara yer verilmediği şeklinde aldığı eleştirilere ek olarak “birleştirilmiş sınıflardaki öğretme zorluğu” eklenmiştir. 1948 Programı bilgi öğretimini esas kabul etmiştir. Her ders için ünite ve konu sayısı arttırılarak yoğun bir içeriğin oluşmasına sebep olmuş ve uygulamalarda güçlükler çekilmiştir. 1948 programına yöneltilen eleştiriler sonucunda 1952 yılında Amerikalı Profesör. Dr. Kate Wofford Türkiye’ye davet edilmiş, Türkiye’de çeşitli incelemelerde bulunarak bir rapor hazırlamıştır. Wofford raporunda programların daha demokratik olması için gayret edilmesi gerektiğini dile getirmiştir (Wofford, 1952, s.44). Bütün bu çalışmalar sonucu masa başında hazırlan “Müfredat” anlayışı 1950’lerden sonra yerini “öğretim programı” anlayışına bırakmıştır.

1953 yılında V. Millî Eğitim Şûrası’nda, 1948 programının günün değişen ihtiyaçlarına cevap verebilecek şekilde yeniden gözden geçirilmesi üzerinde durulmuş, ancak geliştirilecek programın deneme okullarında uygulanıp yapılan düzenlemelerden sonra bütün okullarda uygulanmasına karar verilmiştir (MEB, 1997, s.20). Bu karar, Türkiye’de program geliştirme anlayışının uygulamaya konduğunun göstergesi olarak düşünülebilir. 1953 yılında ilköğretime yönelik bilimsel anlamda program geliştirme çabalarına girilmiş olup bunun sonucunda da 1962 program taslağı hazırlanarak deneme ve uygulamasına girilmiştir.

1954’de “Bolu Köy Deneme Okulları Taslağı” hazırlanmıştır. Talim ve Terbiye Kurulu’nda da uygun görülen bu programın 1953-1954 öğretim yılında Bolu ve İstanbul’da pilot uygulaması yapılmıştır. Daha sonra 1954-1955 öğretim yılında Deneme Program Komisyonu tarafından taslak program hazırlanmış ve uygulanmıştır. Bu çalışmalar Türkiye’de program geliştirme çalışmalarının öncüsü sayılmaktadır (Demirel, 1999, s.16; Varış, 1997, s.35).

1960 yılı içinde belirli tarihlerde Ankara ve İstanbul’da toplanan “Millî Eğitim Planının Hazırlığı ile Görevli Komisyon Raporu”nda öğrencilerin psikolojik ihtiyaçlarının da göz önünde bulundurulması program geliştirme çalışmalarına yeni bir boyut katmıştır.

1961 yılında program taslağı hazırlık çalışmaları başlatılmıştır. Yapılan çalışmalar sonucunda oluşturulan 1962 ilkokul program taslağı 5 yıl süre ile okullarda denenip geliştirilmek üzere kabul edilmiştir. 1962 İlkokul Program taslağı 12 Eylül 1962 tarih ve 215 sayılı kararla 5 yıl süre ile bir kısım okullarda denenmiş ve geliştirilmesi şartıyla uygulanmaya konması uygun görülmüş 1962-1963 öğretim yılında önce 14 ilde seçilen 106 okulda uygulanmaya konmuş, daha sonra 1964 - 1965 öğretim yılında önce 14 ilde seçilen 106 okulda uygulamaya konmuş, daha sonra 1964-1965 öğretim yılında 1888 okulda uygulanmıştır (Tekışık, 1969:11). Programa 1968 yılında son hâli verilerek bütün ilkokullarda uygulanmaya başlanmıştır.

1967-1968 öğretim yılında Bakanlıkta kurulan uygulayıcı, yönetici, eğitimci ve uzmanlardan oluşan bir komisyonda 1962 program taslağı ve bu taslağın uygulanan sonuçları üzerinde çalışarak “ Geliştirilmiş İlkokul Program Taslağı” hazırlanmıştır.

Geliştirilen bu taslak program 25-30 Nisan 1968 tarihleri arasında toplanan “İlkokul Program Değerlendirme Semineri’nde” incelenmiştir.

Geliştirilmiş İlkokul Program Taslağı, Değerlendirme Semineri çalışmalarından sonra birtakım değişiklikleriyle 1968 Mayıs ayında Talim ve Terbiye Kuruluna sunulmuş 1 Temmuz 1968 gün ve 171 sayılı kararı ile 1968 İlkokul Programı kabul edilmiştir.(Tekışık, 1969:11).

1968 ilkokul programı bu denemelerin ışığında geliştirilmiştir. 1980 sonrası ilkokul programlarının toplu geliştirme uygulaması yerini tek tek ders bazında program geliştirme uygulamasına bırakmıştır (Çelenk, 2000).

Ülkemizde Cumhuriyet döneminde yürürlüğe konulan ilkokul matematik programları 1924, 1936, 1948, 1968, 1983, 1990 yıllarında çıkarılmıştır. Bunlardan 1924, 1936, 1948 ve 1968 yıllarında çıkarılanlar, ilkokulun bütün derslerine ait programları bir kitap içinde vermektedir. Matematik programları da bu kitabın içinde yer almaktadır. Ancak ilk defa, 5.7.1983 tarihinde çıkarılan İlkokul Matematik Programı, ayrı bir kitap hâlinde yayınlanmıştır. Daha sonra bu program, ilköğretim kavramı doğrultusunda ortaokulların matematik programıyla bütünleştirilerek Talim ve Terbiye Kurulu’nun 19.11.1990 gün ve 153 sayılı kararıyla “5+3=8 İlköğretim Matematik Dersi Programı” adı altında çıkarılmıştır. Sekiz yıllık ilköğretim zorunlu hâle getirildikten sonra 1990 yılında çıkarılan program, sekiz yıllık ilköğretimde

matematik öğretimi bu bütünlük içinde ele alınarak revizyondan geçirilmiş, Talim ve Terbiye Kurulu'nun 25.5.1998 gün ve 68 Sayılı kararıyla kabul edilmiş ve "İlköğretim Okulu Matematik Dersi Öğretim Programı" adı ile üç cilt hâlinde yayımlanmıştır (Milli Eğitim Bakanlığı, 1998 a, b ve c).

1968 ve önceki ilkokul programlarında hayat bilgisi, sosyal bilgiler ve fen bilgisi dersleri mihver dersler; Türkçe, matematik, müzik, resim-iş ve beden eğitimi dersleri ifade dersleri olarak kabul edilmiştir. İfade derslerindeki -bu arada matematikteki- eğitim etkinliklerinin planlanıp yürütülmesinde, mihver derslerin programlarına bağlı kalınması ilkesi benimsenmiştir. 1983 ve daha sonraki yıllarda ilköğretim için çıkarılan matematik programlarının ayrı kitap hâlinde yayımlanması bu ilkeden vazgeçildiği anlamına gelmemektedir. İlköğretim birinci kademedeki hayat bilgisi, sosyal bilgiler ve fen bilgisi yine mihver ve matematik dersi de bir ifade dersidir. Matematik dersindeki çalışmalarda mihver derslerin üniteleri esas alınmıştır. Matematiğin günlük yaşamdaki problemlerin çözülmesinde önemli bir araç olduğu göz önüne alındığında, matematik derslerindeki etkinliklerin plânlanmasında matematiğin kendi yapısı yanında diğer derslerdeki -özellikle mihver derslerdeki- ünitelerle de ilgisinin kurulması gereklidir. Bunun gerçekleştirilmesi, matematik konularının işlenmesi sırasında, örneklerin ve problemlerin hayat bilgisi, sosyal bilgiler ve fen bilgisi derslerindeki o günlerde işlenmekte olan ünitelerden seçilmesi yoluyla sağlanabilir.

1968 programı; normal, çift öğretim yapan ve birleştirilmiş sınıflarda faaliyette bulunan okullarda uygulanırken ortak bir anlayışa varmak, kullanılacak yöntem ve tekniklerde görüş birliğini sağlamak, uygulamaları kolaylaştırmak ve böylece verimi artırmak amacıyla hazırlanmıştır. 1968 programı, ünite ve konuların işlenmesinde hazırlık, planlama, ünite ve küme çalışması, araştırma, inceleme, kendi kendine öğrenme, tartışma ve değerlendirme gibi yenilikleri eğitim sistemine taşıması bakımından önemli olmasına rağmen; uygulama sonuçlarının yeterince iyi değerlendirilip, yeniden düzenlenmesi ve modernize edilmemesinden dolayı başarısızlığa uğramıştır.

1980'li yıllarda program geliştirme çalışmalarının tekrar ağırlık kazandığı görülmektedir. Program geliştirmede sürekliliğin ve standartlaşmanın sağlanması yönünde bazı çalışmalar yapılmıştır.

1981 yılında millî eğitim sistemi, bu sistemin bütünlüğü içinde eğitim programları ve öğrenci akışını düzenleyen kurallar konusunda önemli kararlar alınmıştır.

1982 yılında bir program geliştirme modeli oluşturmak ve bundan sonra hazırlanacak ve geliştirilecek tüm programların bu modele uygun olarak yapılmasını sağlamak amacıyla üniversitelerdeki bilim adamlarıyla işbirliği içerisinde yeni bir program modeli oluşturmuştur.

1990 yılında Millî Eğitim Bakanlığı'nda program geliştirme çalışmaları Dünya Bankası desteği ile "Millî Eğitimi Geliştirme Projesi" ile önemli gelişmeler göstermiştir. Bu projenin amaçları arasında programları iyileştirmek ve geliştirmek ile ders kitapları ve öğretim materyallerinin kalitesini yükseltmek ve verimli kullanmak da yer almaktadır.

1993 yılında Millî Eğitimi Geliştirme Projesi çerçevesinde Millî Eğitim Bakanlığı, Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi (EARGED) tarafından yeni bir program modeli geliştirilmiştir. Bu modele göre program geliştirme süreci Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı tarafından başlatılır. Bu süreçte program geliştirmenin amaçları, komisyon üyeleri, zaman çizelgesi ve izlenecek yöntem ve ilkeler belirlenir. Komisyonda, branş öğretmenleri, üniversite öğretim elemanları, program geliştirme uzmanları, okul yöneticileri, eğitim psikologu, sosyologu ve ekonomisti ve Millî Eğitim Bakanlığı'ndan ilgili temsilciler yer alır (Yıldırım, 1994, s.158).

1993 yılında toplanan XIV. Millî Eğitim Şûrası'nda ise eğitim-istihdam ilişkisi göz önünde bulundurularak meslek standartlarının geliştirilmesi, aile-okul işbirliğinin başlatılması kararları alınmıştır (Özalp, 1999, s.17).

1994 yılında Millî Eğitim Bakanlığı Millî Eğitim Geliştirme Projesi'nin amaçlarına ulaşması için Müfredat Laboratuar Okulları (MLO) geliştirmiştir. Müfredat Laboratuar Okulları öğretim ve öğrenmeyi destekleyen materyaller ile birlikte öğretim programlarının alanda denendiği pilot okullardır.

1996 yılında XV. Millî Eğitim Şûrası'nda 1974 yılında yasada yer almasına rağmen uygulamada sorunlar yaşanan "Sekiz Yıllık Kesintisiz Zorunlu Eğitimin Uygulanması" kararı alınmıştır.

Son olarak öğretim programı 2004 yılında değiştirilmiş olup şu anda pilot uygulamaları 9 ilde 120 okulda yapılmaktadır. Buradan alınacak sonuçlar

doğrultusunda sistem gözden geçirilip revize edildikten sonra 2005-2006 eğitim ve öğretim yılında 1. sınıftan 5. sınıfa kadar uygulanacaktır.

Program geliştirme sürecinin uzun ve sıkıntılı olduğu gelişmiş ülkelerin programlarında da görülebilir. Matematik programı özelinde durulursa, Amerika, The standards (1989) adlı raporuyla matematik programının temel standartlarını belirlemiştir. Takip eden 11 yılda uygulamalara dayanılarak 2000 yılında bu program güncellenmiştir.

Amerika'daki çoğu öğrenci gereksinim duyduğu matematiği ya da öğrenmeleri beklenen matematiği öğrenememektedirler. Bunun bir çok nedenleri vardır. Örneğin; öğrencilerin matematiği öğrenmek için şanslarının olmaması ya da müfredatın onlara uygun nitelikte olmamasıdır (NCTM,1989).

Bu yüzden Amerika matematik programındaki standartları geliştirmiştir. Standartlar matematik programın gelişim sürecinde önemli rol oynar. 1989, 1991, 1995 NCTM standartları, merkezî standartları ve müfredatları da etkilemiştir. Ayrıca standartları öğretmen eğitimi, öğretim materyalleri de etkilemeye devam etmektedir.

1989'da yayınlanan Yetişek ve Değerlendirme Standartları'nda standartların gelişmesi için 3 sebep göstermişlerdir. Kaliteli bir eğitim vermek, amaçların belirtilmesi, değişiklikleri yapabilmektedir.

Bu program geliştirme süreci Amerika'daki matematik eğitimi için gelecek 10 yıl için, okul öncesinden 12. seviyeye kadar kapsamlı amaçlar ortaya koymaktadır. Matematik eğitimi programlarının kalitesini inceleyen ve geliştiren kaynak olan öğretmen, eğitim lideri ve eğitim politikasını belirleyici olarak hizmet etmek, yetişek değerlendirme ve eğitimsel araç-gereçlerin gelişimine kılavuzluk etmek, öğrencileri matematiği daha iyi anlayabilmeleri için nasıl yardım edebiliriz konusundaki fikirleri, ulusal olarak standartlara ulaştırmaktır.

2.2 PROGRAMLARIN GELİŞTİRİLMESİNİ GEREKLİ KILAN SEBEPLER

Günümüzde ekonomik ve sosyal kalkınmanın en önemli bileşeni olan eğitim, tüm dünyada hızlı ve sürekli bir değişim içindedir. Eğitim, artık sadece anayasal bir hak ve sosyal bir hukuk devletinin görevi olarak görülmemekte, aynı zamanda ekonomik açıdan "eğitilmiş insan gücü" en verimli üretim alanlarından birisi olarak

kabul edilmektedir. Ayrıca eğitim, siyasî, toplumsal ve kültürel bütünleşmenin ve değişimlerin yönetilmesindeki en etkin araçlardandır.

Günümüzde en önemli yatırım bilgisidir. Nitelikli bir iş gücünün temel şartı insanlara “hayat boyu öğrenme”yi esas alan bir yaklaşımla kişilere örgün ve yaygın eğitim kurumlarında zekasını geliştiren, araştırmacılığını ve yaratıcılığını çıkartan bir eğitim verilmesiyle mümkündür. Hizmetlerin sunumunu iyileştirici ve kültürel etkileşimi artırıcı etkileri olduğu da açıktır.

AB üyesi ülkeler ve diğer gelişmiş ülkeler eğitimlerini, “herkes için hayat boyu öğrenme” yaklaşımıyla; bilgiye ulaşma yol ve yöntemlerini öğreten, etkin bir rehberlik hizmeti içeren, piyasa meslek standartlarına uygun, üretime dönük eğitime ağırlık veren, fırsat eşitliğini gözeten olarak tanımlamaktadırlar.

Avrupa Birliği üyeliğini bir devlet politikası hâline getirmiş olan ülkemiz, gerek “Kalkınma Plânlarında” gerek AB'ye sunduğu “Ulusal Programlarında” eğitimde kalitenin ve seviyenin artırılması hususunu, kısa ve orta vadeli önceliklerde önemle vurgulamıştır. Bugün ilköğretim ve orta öğretim seviyesinde okullaşma oranları AB ülkelerinde yüzde 100'e ulaşmış olduğu hâlde, bu oran 1999-2000 eğitim ve öğretim yılı itibarıyla ülkemizde ilköğretimde yüzde 87,6, orta öğretimde ise yüzde 59,4 dır. Yükseköğretimdeki okullaşma oranı AB ülkelerinde ortalama yüzde 43 iken bu oran ülkemizde yüzde 29 seviyesindedir. Toplam eğitim harcamalarının GSMH' ya oranı AB ülkeleri için ortalama yüzde 5, OECD ülkeleri için ortalama yüzde 6, ülkemizde ise 1999 yılı itibarıyla yüzde 3,9 dur. Bu durumla eğitimimizin kalitesi, uluslar arası geçerliliği ve kabul edilirliliği sorgulanır durumdadır (www.ttkk.org).

Ülkemizde eğitime olan talep gün geçtikçe artmaktadır. Ülkemizde ailenin niteliğinde, toplumsal dokuda, tüketim anlayışında, insan haklarında, bilim ve teknolojiye değişim gözlenmektedir. Bu değişimin eğitim sistemine yansıtılması ve geleceğin dünyasının algılanabilmesi gerekmektedir. Farklılaşmalar ve teknolojiye değişimler doğrultusunda, eğitim sistemlerini sürekli değiştirerek gelişmelere uyum sağlamak için eğitim sürelerinden, okul türlerine ve eğitim programlarına kadar her alanda reformlar yapılmaktadır.

Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı dünyada ve Türkiye’de yaşanan gelişmeler karşısında ilköğretim ve ortaöğretimde uygulanan programları değiştirmiştir. Yenilen bu programların referans noktaları şunlardır :

Yeni öğretim programları dünyada yaşanan tüm değişimleri ve gelişmeleri ikinci referans noktası olarak alır. Son yıllarda uzak doğu, Kuzey Amerika ve Avrupa Birliği ülkelerinde peş peşe gerçekleştirilen program hareketleri bu anlamda önem taşır. Bu hareketlerin çıkış noktası, sanayi toplumu için uygun olan eğitim modellerinin bilgi toplumunun rekabetçi yapısını kaldıramaması olarak değerlendirilir.

- Türkiye, Avrupa Birliğine üye olmayı hedefleyen, bunu bir millet projesi olarak ele alan, bu konuda gerekli kanunları çıkararak ve adımları atan ülke olarak tüm çalışmalarını ve çabasını bu doğrultuda yönlendirmiştir. Bu nedenle yeni öğretim programları, üçüncü referans noktası olarak, Avrupa Birliği normlarını, hedeflerini ve eğitim anlayışını kabul eder.

- Yeni öğretim programları, ülkemizin mevcut eğitim özelliklerinin belirlenmesini, başarı ve başarısızlıkların değerlendirilmesini ve ortaya çıkan sonuçları dördüncü referans olarak kabul eder. PISA, TIMMS ve PIRLS gibi uluslararası araştırmaların ortaya koyduğu bulgular bu çerçevede ele alınır (VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı, Ankara, 2000).

2.3. PROGRAMLARIN TEMELLERİ

Eğitimin temelinde yatan ancak gündelik faaliyetlerde çok dikkat çekmeyen bazı değerler vardır. Bu değerler tutumlar, amaçlar ve yaklaşımlardır. Bu değerler eğitime yön verir. Eğitime yansıyan bu değerler aynı zamanda programları da etkilemektedir. 2004 Öğretim programı aşağıdaki temelleri içerir :

2.3.1 Toplumsal temeller: Eğitim bir toplum işidir. Onun için eğitim programı toplumsal yapıdan ayrı olamaz. Yetiştireceği bireyler toplumun ihtiyaçlarına cevap vereceklerdir. Ülkenin kalkınması ve geleceğin güvencesi bunlar olacaktır.

Bu bakımlardan toplumun ihtiyaç, meyil, ilgi, beklenti ve sorunlarının neler olduğu incelenecek, elde edilen verilere göre amaçlar belirlenecektir. Bu amaçlara göre bireylerin yetiştirilmesi ve ileri bir toplum olabilmesi için, o toplumun yapısına göre program hazırlanır.

2.3.2 Bireysel Temeller: Birey öğretim programının en önemli ögesidir. Birey (öğrenci) olmadan okul, eğitim ve öğretim olamaz. Bu bakımdan bütün çabalar birey içindir. Amaçlar, konular, yaşantılar onun için belirlenir.

Bireysel öğretim (bireye yönelik) ilkesi düşünülerek düzenlenmelidir. Bireyleri bedensel, zihinsel özelliklerini tanımamız gerekir. Çünkü bu yetenekler tanınmadan program yapılmaz. Bunlardan başka bireyin yaşaması ile ilgili ihtiyaçların bilinmesi, eğitim ihtiyaçlarının bilinmesi de gereklidir. Bu ihtiyaçlara göre program düzenlenir.

2.3.3 Ekonomik Temeller: Öğretim programının üzerinde ekonominin ve eğitim ekonomisinin etkisi büyüktür. Bu bakımdan programın yapılmasında, geliştirilmesinde, düzenlenmesinde ve uygulanmasında ekonomik olanakların göz ardı edilmemesi gerekir.

Ekonomik temel çok iyi düşünülüp planlanırsa program okula, çevreye ve ülkeye istenilen yararı sağlayabilir.

2.3.4 Tarihsel ve Kültürel Temeller: Ulusal kültürden evrensel kültüre gidebilmeyi kolaylaştıran, hem dünyaya hem kendi değerlerine duyarlı olarak yapılmış bir programdır.

2.4. 2004 Öğretim Programının Dayandığı Temel Kuramlar

Yeni öğretim programının hedefi 1940’lardan beri takip edilen davranışçı yaklaşımı terk etmektir. Çünkü mevcut davranışçı yaklaşımda belli bilgi ve becerilerin öğrencilere kazandırılmasında davranışları öne çıkarmaktadır. Öğrenme davranışlara indirgenemeyecek yönleri dikkate alındığında oldukça karmaşık bir süreçtir. Sadece davranışlara bakma zihinsel süreci dikkate alamayabileceğinden bizlere eksik bilgi verecektir. Davranışı öne çıkarma ezberci bir yaklaşıma neden olabilmektedir. Türkiye’nin eğitim kalitesi yapılan uluslar arası araştırmalarda gerçekten içler acısıdır. Örneğin, Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD) tarafından 40 ülkenin 15 yaşındaki 250 bin öğrenciyi kapsayan araştırmada Türkiye 30 OECD ülkesi arasında sondan birinci, genel sıralamada ise 35’inci olmuştur. Bu araştırma, OECD’nin eğitim birimi PISA (Uluslar arası Öğrenci Performansı Değerlendirme Programı) tarafından 3 yılda bir yapılır. Bu araştırma öğrencilerin “ matematik, okuduğunu anlama, fen ve problem çözme” konularını içeren 2 saatlik yazılı sınav ve 30 dakikalık anket ile yapılır. Bakanlığın program değişikliğine gitmeyi düşünmesinde bu araştırmaların sonuçları etkili olmuştur.

Constructivist yaklaşımın; henüz Türkçe karşılığı eğitim bilimciler arasında netleşmemiş olmamakla birlikte genel olarak ODTÜ çevresi, “oluşturmacılık”, Gazi

Üniversitesi çevresinin “yapılandırımcılık” olarak Türkçe’leştirdiği bu kelime kimi zamanda “yapıcılık” veya “inşacılık” şeklinde karşılanmıştır. Araştırmacı, bilginin birey tarafından oluşturulması hissini verdiği için ve “yapılandırımcılık” anlamının başka bir terimin anlamıyla (structuralism) karıştırılabileceğini düşündüğü için “oluşturmacı” anlamını tercih etmiştir.

Bu program, katı ve mekanistik neden-sonuç ilişkisine dayanan Newton’cu paradigma yerine, birden fazla neden ve sonucu göz önünde bulunduran Quantom’cu paradigma ile eğitim vermeyi ön görür. Bunun eğitim felsefesindeki anlamı şudur: Bundan böyle davranışçı yaklaşım yerine bilişsel ve oluşturmacı yaklaşımlar tercih edilecektir. Talim Terbiye Kurulu’nun web portalında da dile getirildiği gibi bu eğitim anlayışı ile “baskın lineer düşünce yerine, karşılıklı nedensellik ilkesi ve çoklu sebep-çoklu sonuç anlayışı öne çıkarılmıştır.” ([http://ttkb.meb.gov.tr / index/baskan.htm](http://ttkb.meb.gov.tr/index/baskan.htm)).

Oluşturmacı felsefenin önde gelenleri olarak Piaget, Dewey, Bruner ve Von Glasersfeld gibi düşünürleri sayabiliriz. Bu yaklaşıma dayalı eğitim anlayışında öğrenen birey pasif alıcı konumunda değil; öğrenmeye yöneldiği dış dünyaya zihnindeki şemayı ve kategorileri giydirecek bilgisini şekillendiren konumundadır. Kişi kendi anlayışını oluşturur. Bu anlayışta amaç, bilgi konusu olan materyalin üzerini hazır bilgilerle örtmek değil. O konuyla ilgili bilgilerin ortaya çıkmasını öğretmektir. Çünkü bilgi, kalıplar halinde, karşımızda, öyle öznenen bağımsız olarak bekleyen bir şey değildir. Kişi bilgiyi oluştururken kendisi de etkilenir. Bu yaklaşıma göre bilgi içinde bulunan duruma göre doğru veya yanlış niteliğini kazanır. Şimdi ve burada geçerli olan bilgi başka bir yerde ve zamanda geçerli olmayabilir. Bu nedenle bilgi bir süreç içinde oluşturulur. Bilginin toplumsal, tarihsel ve uzlaşıya bağlı bir değeri vardır.

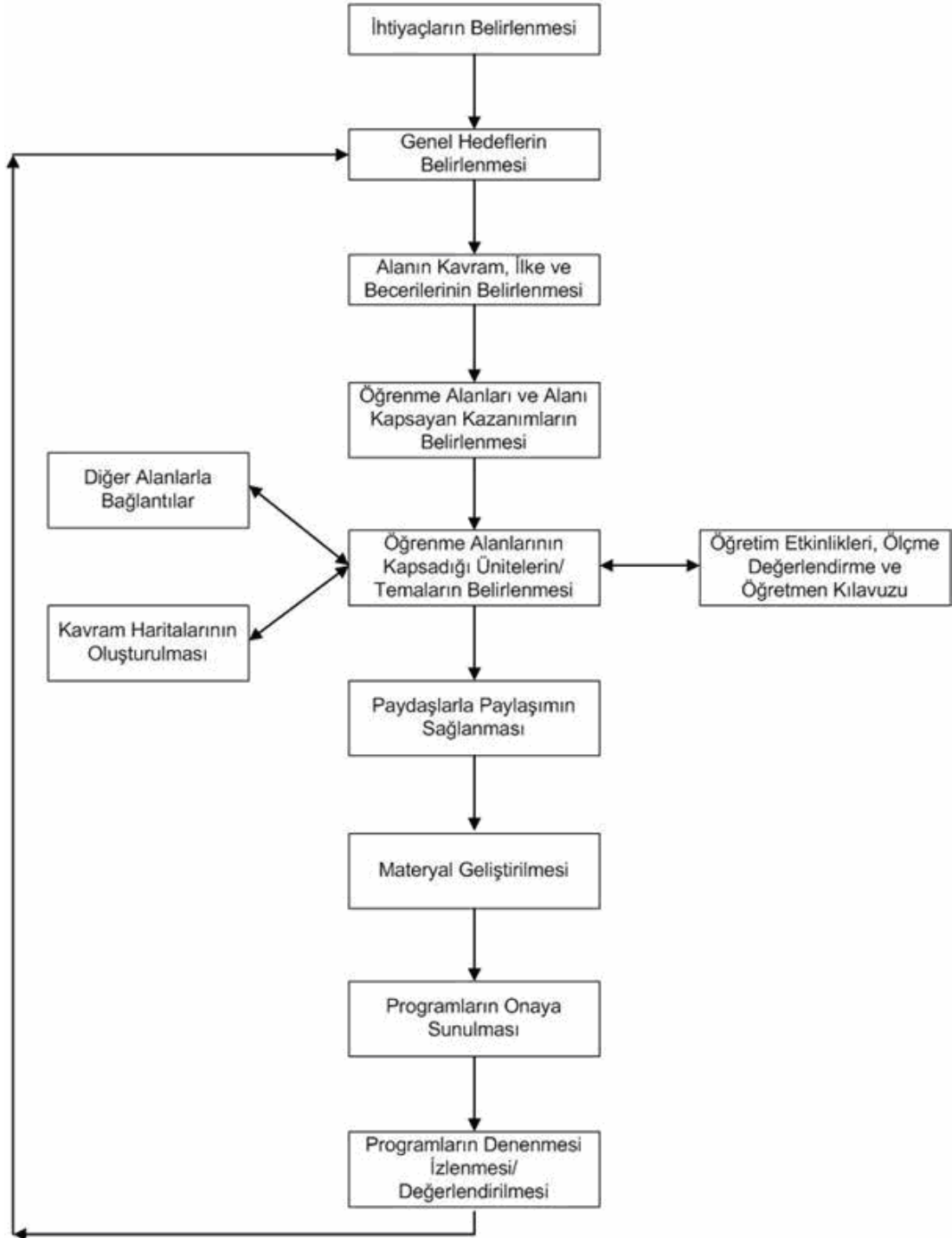
2004 öğretim programının dayandığı temel yaklaşım oluşturmacı öğrenme kuramıdır. Oluşturmacı yaklaşım; bireyin bilgiyi zihninde aktif olarak kendisinin yapılandırıldığını/inşa ettiğini öngörür. Oluşturmacılık, bilginin nasıl elde edildiğine ilişkin bir teori olmasına karşın, öğrenme-öğretme deneyimlerini anlama ve yorumlamada da oldukça başarılıdır. Bu öğrenme teorisinin ortaya koyduğu ilkeler daha etkili öğretim yaklaşımları geliştirmek için neler yapılabileceği konusunda önemli ipuçları vermektedir. Bilginin öğretmenden öğrenciye doğrudan

aktarılamayacağını, öğrencinin kendisi tarafından aktif bir şekilde yapılandırılması gerektiğini ileri süren yapılandırıcı öğrenme teorisinin ortaya koyduğu ilkeler şöyle özetlenebilir:

- Öğrenciler öğrenme ortamına kendilerine özgü ön bilgi ve inançlarla gelirler; bu ön bilgi, tutum ve amaçlar öğrenmeyi etkiler.
- Öğrenme pasif bir süreç değil öğrencinin öğrenme sürecine katılımını gerektiren aktif, sürekli ve gelişimsel bir süreçtir. Bu yüzden öğretimde bu öğrenme teorisinin esas alınması öğretimin kendiliğinden gerçekten “öğrenci merkezli” olmasındandır. Bilgi ve anlayışlar her birey tarafından eşsiz bir şekilde hem kişisel hem de sosyal olarak yapılandırılır. Ancak ortak fiziksel deneyimler, dil ve sosyal etkileşimler nedeniyle bireylerin yapılandığı anlam kalıplarında düzenlilikler vardır.
- İnsanlar dünyayı anlamlandırmaya çalışırken yapılandıkları yeni bilgileri değerlendirir ve yeni bilgileri özümseyebilir, düzenleyebilir veya reddedebilirler.

2.5. Program Geliştirme Modeli : Talim ve Terbiye kurulu tarafından belirlenen model Şekil 2.1. de verilmiştir.

Şekil 2.1. Program Geliştirme Modeli
PROGRAM GELİŞTİRME MODELİ

2.6. 2004 ÖĞRETİM PROGRAMININ GELİŞTİRMESİNDE YAPILAN ÇALIŞMALAR

Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı 2004 öğretim programını hazırlarken dokuz ülkenin eğitim sistemini ve programlarını gözden geçirmiş, PISA, TIMSS, PIRLS uluslar arası araştırmaların sonuçlarını değerlendirmiş, bir çok akademik tezleri incelemiştir. Öğretmenlerden, müfettişlerden, öğrencilerden ve velilerden görüşleri alınmıştır. Çok geniş, binlerce kişinin emek verdiği, katılımcı bir çalışma sistemiyle program hazırlanmıştır.

Öğretim programı hazırlamasında beş aşama meydana gelmiştir. İlk aşama konuyla ilgili konsey toplantısı yapılmıştır. Bu toplantıya sivil toplum kuruluşu, akademisyenler, müfettişler ve öğretmenler katılmıştır. Daha sonra akademisyenlerden, müfettişlerden ve öğretmenlerden bir komisyon kurulmuştur. Bu komisyon program hazırlama çalışmaları başlatmıştır. Program çalışmalarının taslakları çıktığında bunlar farklı akademisyenlere, farklı müfettişlere, farklı öğretmenlere v.s sunulmuş ve tartışılmıştır. Tartışılan bu taslaklar komisyon tarafından tekrar düzeltilmiştir. Daha sonra bütün illerden davet edilen müfettişler ve öğretmenler bunu belirli illerde yeniden eleştiriye tutmuştur. Böylece programa son hali verilmiştir. Bu arada 38 sivil toplum kuruluşu, yaklaşık 30 bin kadar öğrenci, 3 bin kadar veli, yaklaşık 700 kadar müfettişin görüşleri alınmıştır. Bu arada 11 ülkenin öğretim programları incelendi, gözden geçirildi. Ayrıca programı yabancı akademisyenler incelemiştir. Böylece Avrupa Birliği vizyonu ile örtüşen, çok geniş, binlerce kişinin emek verdiği, katılımcı bir çalışma sistemiyle kurulmuştur ve programlar hazırlanmıştır.

2.7.2004 ÖĞRETİM PROGRAMI İLE GETİRİLEN YENİLİKLER

1.1940'lardan beri ilk kez öğretim programları uluslar arası kıyaslama yapılarak bütünsel olarak ele alınmıştır.

2. Davranışçı program yaklaşımından bilişsel ve oluşturma bir yaklaşıma geçilmiştir.

3. Sadece öğretim yerine, insanımızın eğitimi de kapsamlı olarak ele alınmıştır.

4. İlkokul ve orta okul mantığına göre düzenlenmiş olan parçalı program anlayışı yerine, programlar sekiz yıllık kesintisiz eğitime uygun hâle getirilmiştir.

5. Dünya ile entegrasyon ve AB standartları dikkate alınmıştır.

6. Programlar hazırlanmadan önce insan yetiştirme modelimizin felsefi temeli oluşturulmuştur.

7. Her bir dersin 12 yıllık ilk ve orta öğretim için kavram analizleri yapılmıştır.

8. Dersler sınıf seviyelerine göre kavram analizlerine tâbi tutulduğu gibi, dersler arası karşılaştırmalar da yapılmış ve tüm dersler birbirleriyle ilişkilendirilmiştir.

9. Spor kültürü ve olimpiik eğitim, sağlık kültürü, rehberlik ve psikolojik danışma, kariyer, girişimcilik, afet özel eğitim ile insan hakları ve vatandaşlık gibi ara disiplinler programlara yerleştirilmiştir.

10. Davranış ifadesi yerine bilgi, beceri, anlayış ve tutumları içeren kazanımlar kullanılmıştır.

11. Programlar, etkinliklerle zenginleştirilerek öğretmen merkezli olmaktan, öğrenci merkezli hâle getirilmiştir.

12. Ölçme değerlendirme anlayışında sonuca dayalı bir anlayış yerine, süreci değerlendiren bir anlayışa geçilmiştir (<http://programlar.meb.gov.tr/index/baskan.htm>).

2.8 FEN VE TEKNOLOJİ ÖĞRETİM PROGRAMI

İlköğretim 4-5. sınıf, Fen ve Teknoloji dersi programı yenilenirken öncelikle “2000 Fen Bilgisi programının” genel bir analizi yapılmıştır. Bu programının güçlü ve yetersiz yönleri ile programın uygulanmasında karşılaşılan zorluklar programın yenilenmesinde dikkate alınmıştır. Yenilenen programda her sınıftaki içerik belirli oranda azaltılmış; “teknoloji” boyutu da eklenerek Fen Bilgisi dersinin adı **Fen ve Teknoloji** olarak değiştirilmiştir.

2.8.1. Fen ve Teknoloji Programının Gerekçesi

Bilimsel bilginin katlanarak arttığı, teknolojik yeniliklerin büyük bir hızla ilerlediği, fen ve teknolojinin etkilerinin yaşamımızın her alanında belirgin bir şekilde görüldüğü günümüz bilgi ve teknoloji çağında, toplumların geleceği açısından fen ve teknoloji eğitiminin anahtar bir rol oynadığı açıkça görülmektedir. Bu öneminden dolayı, gelişmiş ülkeler başta olmak üzere bütün toplumlar sürekli olarak fen ve teknoloji eğitiminin kalitesini artırma çabası içindedir. Ülkemizde de eğitime olan talep, tüm bu değişimlerin ve gelişmelerin doğrultusunda artış göstermektedir. Ülkemizde demografik yapıda, ailenin niteliğinde, toplumsal dokuda, tüketim

anlayışında, insan haklarında, siyasal alanda, bilim ve teknolojiye önemli hareketlilikler gözlenmektedir. Doğal olarak, bu hareketliliklerin eğitim sistemine yansıtılması ve geleceğin dünyasının gerekliliklerinin algılanabilmesi gerekmektedir. PISA, TIMMS ve PIRLS gibi uluslar arası araştırmaların ortaya koyduğu sonuçlara göre eğitim sistemimizin durumu pek de iç açıcı değildir. “Yök/Dünya Bankası Millî Eğitimi Geliştirme Projesi” raporundaysa ülkemizin fen eğitimi alan öğrencilerinin uluslar arası düzeyde başarılarının düşük olduğu belirtilir. Ülkemizde fen eğitimi alan öğrencilerimizin uluslararası düzeyde başarılarının düşük oluşu da yeni öğretim yaklaşımlarına yönelmeyi zorunlu kılmaktadır. Okulda öğretilen fen bilgisi ile öğrenciler, bilim ve teknolojinin egemen olduğu dünyada, yaşam için gerekli bilgi ve beceriyi kazanamamaktadır. Bu amaçla ve niyetle öğretim programının geliştirilmesi ve değiştirilmesi zorunluluk arz etmektedir.

2.8.2.Fen ve Teknoloji Programının Vizyonu

Bireysel farklılıkları ne olursa olsun bütün öğrencilerin fen ve teknoloji okuryazarı olarak yetiştirmek, 2004 Fen ve Teknoloji Dersi Programının vizyonudur.

Fen ve teknoloji okuryazarlığı, genel bir tanım olarak; bireylerin araştırma-sorgulama, eleştirel düşünme, problem çözme ve karar verme becerilerini geliştirmeleri, yaşam boyu öğrenen bireyler olmaları, etraflarındaki dünya hakkındaki merak duygusunu sürdürmeleri için gerekli olan fenle ilgili beceri, tutum, değer, anlayış ve bilgilerin bir kombinasyonudur.

2.8.3 Yenilenen Fen ve Teknoloji Programının İlkeleri

Fen ve Teknoloji Programında şu ilkeler yer almaktadır :

- “Az bilgi özdür” anlayışı önemslenmiş,
- Öğrencilerin gelişim düzeyleri dikkate alınmış,
- Program tüm fen okur-yazarlığı boyutlarını kapsamış,
- Programda öğrenmede yapılandırıcı öğrenme teorisi esas alınmış,
- Program ölçme ve değerlendirmede yapılandırıcı öğrenme teorisine dayanan alternatif değerlendirme yaklaşımlarına ağırlık verilmiş,
- Programda öğrencilerin zihinsel ve fiziksel gelişim seviyeleri gözetenmiş,

- Programda sarmallık ilkesi esas alınmıştır.

2.8.4.Fen ve Teknoloji Programın Öğrenme Alanları

Fen ve Teknoloji dersinin amacı öğrenciye sadece ezbere bilgi vermek olmadığı için, programda fen okur-yazarlığını destekleyecek dört öğrenme alanı öngörülmüştür. Öğrencilere kazandırılacak temel fen kavram ve prensiplerinin düzenlendiği bu öğrenme alanları;

- Canlılar ve Hayat,
- Madde ve Değişim,
- Fiziksel Olaylar,
- Dünya ve Evren'dir.

Fen ve teknoloji dersinde öğrenciler Canlılar ve Hayat, Madde ve Değişim, Fiziksel Olaylar ve Dünya ve Evren öğrenme alanlarındaki kavramlarla ilgili bilgi ve anlayışları yapılandırır; bu anlayışları kendi bilgilerini yorumlamak, bütünleştirmek ve genişletmek için kullanır.

Fen okur-yazarlığını destekleyecek öğrenme alanlarına örülmüş beceri, anlayış, tutum ve değer kazanımları da vardır. Bunlar;

Fen-Teknoloji-Toplum-Çevre (FTTÇ)

Bilimsel Süreç Becerileri (BSB)

Tutumlar ve Değerlerdir (TD).

Bu kazanımlarla öğrencilerin bilimsel süreç becerilerini kazanmaları, fen teknoloji-toplum-çevre arasındaki etkileşimleri anlamaları, bilimsel tutum ve değerleri geliştirmeleri amaçlanmıştır.

2.9 TÜRKÇE ÖĞRETİM PROGRAMI

Dilin etkili kullanımı, düşünmenin, üretmenin ve başarmanın önkoşuludur. Öğrencilerin iletişim kurmaları, öğrenmeleri ve kendilerini her yönden geliştirmelerinde dilin önemli bir yeri bulunmaktadır. Dil, bireyin çevresindeki olayları sorgulayarak karar vermesi, olayları farklı açılardan değerlendirmesi, sosyalleşmesi ve ortak temel, toplumsal değerler oluşturmasında en önemli öğedir. Bu nedenle, temel eğitim sürecinde her Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının; dinleme,

konuşma, okuma, yazma, görsel okuma ve görsel sunu öğrenme alanlarıyla ilgili becerileri kazanmaları gerekmektedir. Dilin gelişim sürecinde bu öğrenme alanları karşılıklı olarak birbirini etkilemekte ve tamamlamaktadır.

2.9.1 Türkçe Öğretim Programının Gerekçesi

Ülkemizde verilen Türkçe öğretim programında öğrenciler fazla kitap okumadıkları için kendilerini ifade etmekten yoksundurlar ve parçalar arasında ilişki kuramamaktadırlar. Bu yüzden öğrencilerimizin başarı düzeyleri düşüktür ve yeni öğretim yaklaşımlarına yönelmek zorunlu hâle gelmiştir.

2.9.2 Türkçe Öğretim Programının Vizyonu:

Türkçeyi doğru ve etkili kullanan, kendini ifade eden, iletişim kuran, iş birliği yapan, girişimci ve sorun çözen, okumaktan ve öğrenmekten zevk alan, Türkçenin bir ulus olmanın en temel değeri olduğunu bilen bireyler yetiştirmektedir.

2.9.3 Türkçe Öğretim Programında Temel Beceriler

Temel beceriler, öğrencilerin öğrenme alanlarındaki gelişimleriyle bağlantılı, yatay olarak bir yılın sonunda, dikey olarak da beşinci sınıfın sonunda kazanacakları ve hayat boyu kullanacakları becerilerdir. Türkçe öğretim programı, içerdiği kazanımlarla bu temel becerilerin gelişmesini sağlayacaktır. Programla kazandırılması beklenen temel beceriler şunlardır:

1. Türkçe'yi doğru, güzel ve etkili kullanma,
2. Eleştirel düşünme,
3. Yaratıcı düşünme,
4. İletişim,
5. Problem çözme,
6. Araştırma-Sorgulama
7. Bilgi teknolojilerini kullanma,
8. Girişimcilik,
9. Metinler arası okuma,
10. Kişisel ve sosyal değerlere önem verme.

2.9.4 Türkçe Öğretim Programında Öğrenme Alanları

Türkçe Öğretim Programı; dinleme, konuşma, okuma, yazma, görsel okuma ve görsel sunudan oluşan beş öğrenme alanı üzerine yapılandırılmıştır. Bu öğrenme alanları, programın hazırlık sürecinde hem kendi içerisinde hem de diğer öğrenme alanlarıyla bir bütünlük içerisinde ele alınmış ve ilişkilendirilmiştir. Bu ilişkilendirmenin amacı öğrencinin dili öğrenme, etkili kullanma ve bilgileri yapılandırma sürecini kolaylaştırmaktır.

1. Dinleme

Programda öğrencilerin dinleme becerilerini geliştirmek amacıyla önce dinleme kuralları üzerinde durulmaktadır. Bu çerçevede dinlemeye hazırlık, dinleme amacını belirleme, amaca uygun yöntem seçme, dikkatini yoğunlaştırma ve görgü kurallarına uygun dinleme ile ilgili kazanımlar yer almaktadır. Ardından öğrencilerin dinlediklerini anlama ve anlamlandırma becerilerine ağırlık verilmektedir. Bu amaçla, ön bilgilerini kullanma, görsellerden yararlanma, zihninde canlandırma, karşılaştırma yapma, sebep sonuç ilişkisi kurma, sınıflama, değerlendirme, özetleme gibi çeşitli zihinsel becerileri geliştirmeye dönük kazanımlar sıralanmaktadır. Ayrıca bilgi edinme ve eğlenme amaçlı dinleme, seçici dinleme, sorgulayıcı dinleme, not alarak dinleme gibi çeşitli tür, yöntem ve teknikleri içeren kazanımlara da yer verilmektedir.

2. Konuşma

Programda öğrencinin konuşma becerisini geliştirmek için önce zihinsel hazırlık yaptırılmaktadır. Bu çerçevede konuşmaya hazırlık, konuşma amacını belirleme, amaca uygun yöntem seçme, konuyu sınıflandırma, dikkatini yoğunlaştırma ve görgü kurallarına uygun konuşma üzerinde durulmaktadır. Ardından kendini sözlü olarak ifade etme becerilerine ağırlık verilmektedir. Bu amaçla önbilgilerini kullanma, görsellerden yararlanma, düşüncelerini mantıksal bütünlük içinde sunma, farklı düşünmeye yönlendiren ifadeleri kullanma, karşılaştırma yapma, sebep-sonuç ilişkisi kurma, sınıflama, değerlendirme, özetleme gibi anlamayı ve zihinsel becerileri geliştirici çalışmalara yer verilmektedir. Ayrıca, günlük ilişkilerin gerektirdiği farklı durumlara uygun konuşma, eğlenmek ve bilgi edinmek için konuşma, eleştirel, ikna edici ve betimleyici konuşma gibi çeşitli tür, yöntem ve teknikler de bulunmaktadır.

3. Okuma

Programda öğrencilerin okuma becerilerini geliştirmek amacıyla önce okuma kuralları üzerinde durulmaktadır. Bu çerçevede okumaya hazırlık, okuma amacını belirleme, amaca uygun yöntem seçme, dikkatini yoğunlaştırma ile ilgili kazanımlar verilmektedir. Ardından öğrencilerin okuduklarını anlama ve anlamlandırma becerileri yer almaktadır. Bu amaçla önbilgilerini kullanma, görsellerden yararlanma, zihninde canlandırma, karşılaştırma yapma, sebep-sonuç ilişkisi kurma, sınıflama, değerlendirme, özetleme gibi çeşitli zihinsel becerileri geliştirmeye dönük kazanımlar sıralanmaktadır. Ayrıca, metin içi, metin dışı ve metinler arası anlam kurma, çeşitli tekniklerden yararlanarak söz varlığını geliştirme ile ilgili kazanımlar da verilmektedir. Bunlara ek olarak eğlendirici, bilgilendirici, aktarıcı, sorgulayıcı ve serbest okuma ile ilgili kazanımlarda yer almaktadır.

4. Yazma

Türkçe programı, öğrencilerin yazma becerileri ile zihinsel becerilerini geliştirmelerini amaçlamaktadır. Programda öğrencinin yazma becerisini geliştirmek için önce zihinsel hazırlık yaptırılmaktadır. Bu çerçevede yazmaya hazırlık, yazma amacını belirleme, amaca uygun yöntem seçme, konuyu sınırlandırma, dikkatini yoğunlaştırma ve yazım kurallarına uygun yazma üzerinde durulmaktadır. Ardından kendini yazılı olarak ifade etme becerilerine ağırlık verilmektedir. Bu amaçla önbilgilerini kullanma, görsellerden yararlanma, düşüncelerini mantıksal bütünlük içinde yazma, farklı düşünmeye yönlendiren ifadeleri kullanma, karşılaştırma yapma, sebep-sonuç ilişkisi kurma, sınıflama, değerlendirme, özetleme gibi anlamayı ve zihinsel becerileri geliştirici çalışmalara yer verilmektedir. Ayrıca, eğlenmek ve bilgi edinmek için yazma, sorgulayıcı, ikna edici, betimleyici ve serbest yazma gibi çeşitli tür, yöntem ve teknikler de verilmektedir.

5. Görsel Okuma ve Görsel Sunu

Görsel okuma ve görsel sunu Türkçe programında ilk kez yer almıştır. Bu öğrenme alanı yazılı metinlerin dışında kalan şekil, sembol, resim, grafik, tablo, beden dili, doğa ve sosyal olaylar gibi görselleri okuma, anlama ve yorumlamayı kapsamaktadır. Ayrıca, öğrencilerin duygu, düşünce ve bilgilerini görseller aracılığıyla başkalarına aktarması da bu alan içinde ele alınmıştır. İlköğretim 1-5. sınıf öğrencilerinin gelişim özellikleri, görsel okuma ve görsel sunuyu bağımsız bir

öğrenme alanı olarak ele almayı gerektirirken; bu alan 6-8. sınıflarda diğer öğrenme alanlarının içerisinde verilmiştir.

2.10 HAYAT BİLGİSİ ÖĞRETİM PROGRAMI

2.10.1 Hayat Bilgisi Programının Gerekçesi

Okula başlamadan önce çocukların dünyası, aileleri ve ailelerinin onlara sağlayabildiği olanaklarla sınırlıdır. Okul, çocuklara farklı olanaklar sunarak, daha geniş bir dünyaya açılmalarını sağlar. Hayat Bilgisi dersi de bu geniş dünyada çocuklara rehber olacak bir öğretim programları bireyin akademik, sosyal, kişisel gelişmesine hizmet eden amaçları bir bütün olarak göz önünde bulundurmalıdır. Yenilenen Hayat Bilgisi dersi programı, öğrencinin bir bütün olarak gelişmesini ve okul dışındaki gerçek dünya ile uyum içinde olmasını sağlayacak becerileri kazanmasını hedeflemektedir. Öğrencilerin sadece diploma almak için değil, yaşamlarının anlamlı olması için bu dersin içeriğinin hayat ile bire bir ilişkilendirilmesi ilkesi benimsenmiştir. Bu nedenle; yenilenen Hayat Bilgisi programında, çocuğun öğrenme sürecinde aktif ve ezbercilikten uzak olması, eğlenirken öğrenmesi, yaşamı için gereksinim duyacağı bilgi ve becerilere öncelik vermesi ve bunlara kendisinin ulaşması, bireyin her yönüyle geliştirilmesi ilkeleri benimsenmiştir.

2.10.2 Hayat Bilgisi Programının Vizyonu

Mutlu bireyler yetiştirmektir. Mutlu bireyler; öğrenmekten keyif alarak kendilerini geliştirirler. Kendileri, toplumsal çevreleri ve doğa ile barışıktırlar. Milletini, vatanını ve doğayı tanır ve korurlar. Gündelik yaşamda gereksinim duyulan temel bilgilere, yaşam becerilerine ve çağın getirdiği donanıma sahiptirler. Değişikliklere, dinamik biçimde uyum sağlayabilecek kadar esneklerdir.

2.10.3 Hayat Bilgisi Programında Öğrenme Alanları

Hayat bilgisi dersi programında insan biyolojik, psikolojik, sosyal ve kültürel bir bütünlük içinde değişimin hem öznesi hem de nesnesi olarak ele

alınmıştır. Bu noktadan hareketle “birey”, “toplum”, “doğa” olmak üzere üç ana öğrenme alanı belirlenmiş; değişim, bu öğrenme alanlarını kuşatan daha genel bir boyut olarak düşünülmüştür. Tematik öğretim, çocuğun öğreneceği her kavramı duyu organları yoluyla, birbirleriyle ilişkili olarak kavratmaya yöneliktir. Böyle bir öğretimle çocuğun öğrendikleri daha kalıcı olacağı gibi, ömür boyu öğreneceklerinin de sağlam temelleri oluşturulur. Bu nedenle, benimsenen tematik öğretim yaklaşımının bir gereği olarak bu öğrenme alanlarını aynı anda kuşatabilen üç tema belirlenmiştir.

Programdaki tema adları; “Okul Heyecanım”, “Benim Eşsiz Yuvam” ve “Dün, Bugün, Yarın” olarak belirlenmiştir. Bu temalar yaşam becerileri, ara disiplinler ve diğer derslerle ilişkilendirilmiştir. Üç yıl boyunca aynı adlandırmayla devam eden temalar, kazanımların pekiştirilmesini, önceki öğrenme temellerinin üzerine yenilerinin eklenmesini ve çocuğun ihtiyaçlarına, yeteneklerine ve gelişim düzeylerine uygun içerik belirlenmesini ve bunun uygulanmasına sağlamaktadır.

2.11 SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETİM PROGRAMI

Yenilenen Sosyal Bilgiler programı, bilginin taşıdığı değeri ve bireyin var olan deneyimlerini dikkate alarak, yaşama etkin katılımını, doğru karar vermesini, sorun çözmesini destekleyici ve geliştirici bir yaklaşımı önemsemektedir. Bu yaklaşımla öğrenci merkezli, sosyal bilgiler açısından, bilgi ve beceriyi dengeleyen, öğrencinin kendi yaşantılarını ve bireysel farklılıklarını dikkate alarak çevreyle etkileşimine olanak sağlayan yeni bir anlayış yaşama geçirilmeye çalışılmaktadır.

2.11.1 Sosyal Bilgiler Programının Vizyonu

Çağın gerektiği bilgi beceri ve değerlerle donanmış, Atatürk ilkeleri ve inkılâplarını benimsemiş, sosyal bilimlere ait kavram ve yöntemleri kullanan, etkin, üretken, hak ve sorumluluklarını bilen ve kullanan, mutlu Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları yetiştirmektir.

2.11.2 Sosyal Bilgiler Dersinin Öğrenme Alanları

Sosyal Bilgiler dersi, demokratik değerleri benimsemiş vatandaşlar olarak öğrencilerin içinde yaşadığı topluma uyum sağlamalarını ve öğrencilere bu bilgi birikimini yaşama geçirilebilecek donanımlar kazandırmayı amaçlamaktadır.

Sosyal Bilgiler Programının içeriği, sosyal hayatın tüm yönlerini kapsadığı varsayılan sekiz öğrenme alanına ayrılmıştır. Bu alanlar, birbiri ile ilişkili beceri, tema ve kavramların bir bütün olarak görüldüğü yapılardır. Programdaki öğrenme alanları, “Birey ve Kimlik”, “Kültür ve Miras”, “İnsanlar, Yerler ve Çevreler”, “Zaman, Süreklilik ve Değişim”, “Üretim, Dağıtım ve Tüketim”, “Bilim, Teknoloji ve Toplum”, “Gruplar, Kurumlar ve Sosyal Örgütler”, “Güç, Yönetim ve Toplum”, “Küresel Bağlantılar” şeklindedir.

Öğrenme alanlarının içeriğini somutlaştıran kazanımlar, yapılandırmacı eğitim anlayışını yansıtmaktadır. Bu kazanımların “beceri, bilgi ve değer” içermesine çalışılmıştır.

2.12 MATEMATİK ÖĞRETİM PROGRAMI

“Matematik nedir?” sorusunun cevabı, insanların matematiğe başvurmadaki amaçlarına, belli bir amaç için kullandıkları matematik konularına, matematikteki tecrübelerine, matematiğe karşı tutumlarına ve matematiğe olan ilgilerine göre değişmektedir. Bu çeşitlilik içinde insanların matematiği nasıl gördükleri ve onun ne olduğu konusundaki düşünceleri dört grupta toplanabilir:

1. Matematik, günlük hayattaki problemleri çözmeye başvuru sayma, hesaplama, ölçme ve çizmedir.
2. Matematik bazı sembolleri kullanan bir dildir.
3. Matematik, insanda mantıklı düşünmeyi geliştiren mantıklı bir sistemdir.
4. Matematik, dünyayı anlamamızda ve yaşadığımız çevreyi geliştirmede başvurduğumuz bir yardımcıdır.

Matematik, bunlardan sadece herhangi biri değildir; bunların hepsini kapsar. Günümüzde matematik, ardışık soyutlama ve genellemeler süreci olarak geliştirilen fikirler ve bağıntılardan oluşan bir sistem (New South Wales Department of Education and Australian Council for Educational Research,1972) olarak görülmektedir.

2.12.1 2004 Matematik Öğretim Programının Vizyonu

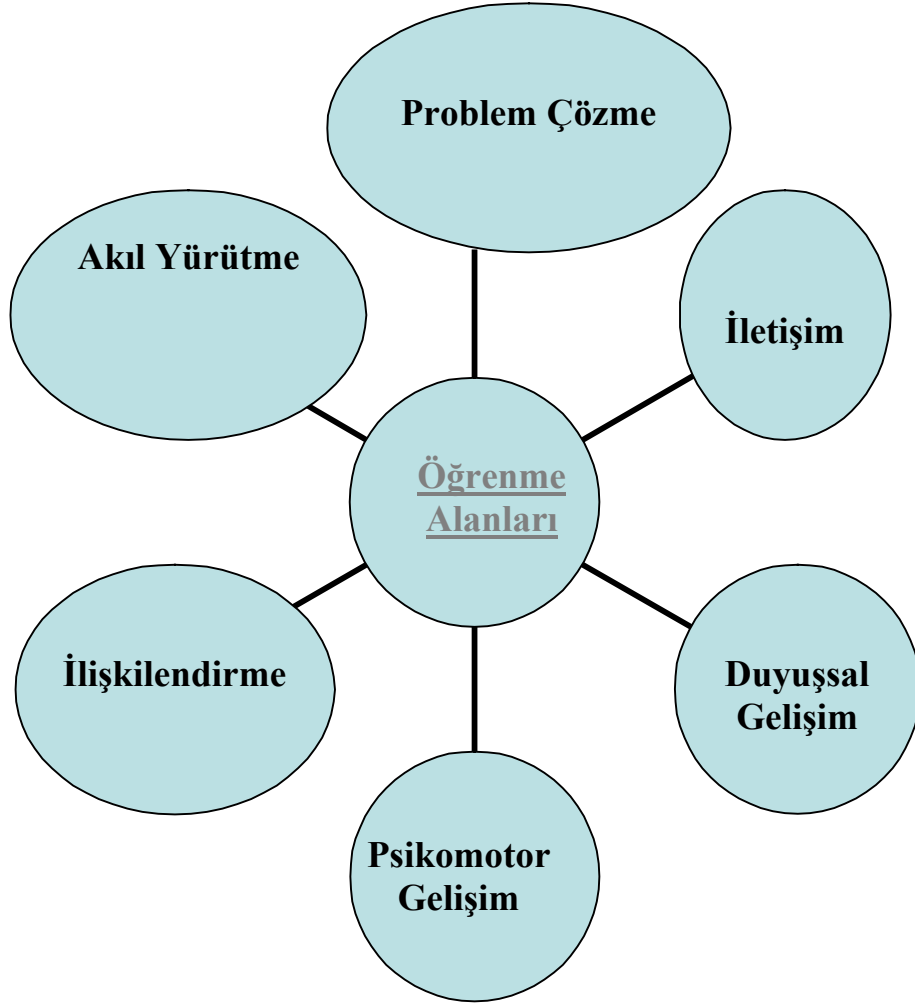
Hayatında matematiği kullanabilen, problemlerini çözebilen, çözümlerini ve düşüncelerini paylaşan, matematik öğrenmekten zevk alan bireyler yetiştirmektir.

2.12.2 2004 Matematik Programının Yaklaşımı

Bu programın temeli, kavramsal bilgi ile işlemsel bilgi arasında ilişkiler kurmayı gerektirmektedir.

Öğrencilerin kavramsal bilgilerle, somut deneyimlerinden, sezgilerinden matematik anlamlarını oluşturmaları ve soyutlama yapmaları başlıca amaçlardır. Bu program, bunları yaparken de bir çok beceri kazandırmayı amaçlamaktadır. Bu beceriler problem çözme, akıl yürütme ve ilişkilendirme.

Matematiksel kavramların geliştirilmesinin yanı sıra öğrencilere bazı önemli becerilerin geliştirilmesi de hedeflenmiştir. Bu beceriler; problem çözme, iletişim kurma, akıl yürütme ve ilişkilendirme.

Şekil 2.2 Matematik programının kavramsal yapısı

Öğrencilerin soyut matematiksel düşüncelerini kazanabilmeleri için, somut modeller ile çeşitli deneyimlere gereksinimleri vardır. Derslikler, çeşitli somut modellerle donatılmalıdır. Öğrencilerin; gerekli matematiksel bilgileri modeller kullanarak fark etmeleri, inceleme yapmaları ve problem çözmeleri sağlanmalıdır.

Aynı zamanda öğretmenler öğrencilerin matematiksel düşüncelerini ortaya çıkarmak için yaratıcı etkinlikler hazırlamalıdır.

2.12.3 2004 Matematik Programının Öğrenme Alanları

Programda matematiksel kavram ve ilişkilerin oluşturduğu dört öğrenme alanı bulunmaktadır.

1. Sayılar
2. Geometri
3. Ölçme
4. Veri (İstatistik ve Olasılık)

Sayılar : Öğrenme alanında; öğrencilerin sayıları ve basamak kavramını anlamlı kullanabilmeleri, dört işlemi kavramaları, zihinde işlem becerilerini geliştirebilmeleri kesirler, yüzdeler ve ondalık kesirler arasındaki ilişkileri kurabilmeleri, örüntülerdeki ilişkileri belirlemeleri ve tüm bu bilgileri problem durumlarına uygulayabilmeleri hedeflenmiştir. Daha çok kavram öğrenilmesine önem verilmiştir. Varlıklar arası ilişkiler öğrenme alanlarının içine dağıtılmış, kümeler amaç olmaktan çıkarılarak araç olarak ele alınmış, ondalık kesirlerle bölme işlemi 6. sınıfa kaydırılmıştır.

Geometri : Öğrenme alanında; öğrencilerin uzamsal (durum-yer, doğrultu-yön) ilişkilerle ilgili beceriler geliştirip kullanmaları, geometrik cisim ve şekillerin özelliklerini ve şekiller arasındaki ilişkileri belirleyerek çıkarımlarda bulunmaları, düzlemsel şekillerle süsleme yapmaları, simetriyi belirlemeleri ve kullanmaları, geometride araç-gereçlerini kullanmaları, izometri kağıtta verilen cisim görüntülerini küplerle oluşturmaları ve birim küplerle oluşturulmuş cisimlerin görünümünü izometrik kağıda aktarmaları hedeflenmiştir.

Ölçme : Öğrenme alanında öğrencinin yaşantısında en çok ihtiyaç duyacağı ve karşılaşacağı ölçme birimleri ele alınmıştır. Birimlerin birbirine çevrilmesindeki

yoğunluk azaltılmıştır. Öğrencilerde ölçme ile ilgili kavramların geliştirilmesinin yanı sıra tahmin becerilerinin de geliştirilmesine önem verilmiştir.

Veri (İstatistik ve Olasılık) : Öğrenme alanı oluştururken öğrencilerin bilinçli birer vatandaş olabilmeleri, günlük hayatta karşılaştıkları durumlarda veri analizini bilmelerinin gerekliliğinden hareket edilmiştir. Öğrencilerin veri toplayabilmesine, bunları düzenleyebilmesine ve yorumlayabilmesine önem verilmiştir. Dördüncü sınıftan itibaren olasılık konusu sezgisel olarak ele alınmıştır.

2.12.4 2004 Matematik Programının Temel Becerileri

İlköğretim matematik programının geliştirmeyi hedeflediği beceriler; problem çözme, iletişim, ilişkilendirme ve akıl yürütmedir. Bu beceriler aşağıda kısaca açıklanmıştır.

Problem çözme: Problem çözme, matematik derslerinin ve matematik etkinliklerinin ayrılmaz bir parçası olmalıdır. Problem çözme yeteneği bir problemle karşılaşıldığında onun doğasını kavrama ve problemi anlama, çözümü için uygun stratejiyi kullanma ve sonuçları yorumlama yeteneklerini geliştirmektir. Bu amaç gerçekleştirildiğinde, insan çevresindeki olayları açıklamak için problem çözme yaklaşımı ile davranmayı alışkanlık haline getirir

Öğrenciler problem çözme sürecinde başarı kazandıkça, kendi çözüm yollarına değer verildiğini hissettikçe, kendilerinin de matematik yapabileceklerine ilişkin güvenleri artar. Böylece, öğrenciler problem çözerken daha sabırlı ve yaratıcı bir tutum içine girerler. Matematiği kullanarak iletişim kurmayı öğrenirler ve üst düzey düşünme becerilerini geliştirirler.

İletişim : Matematik aralarında anlamlı ilişkiler bulunan kendine özgü sembolleri olan bir dildir. Eğer öğrenci matematik dilini doğru kullanabiliyorsa bu dil anlamlı olmalıdır. Aynı zamanda iletişim, matematiksel düşüncelerin fiziksel, resim, grafik, sembolik, sözel ve zihinsel temsilleri arasında bağlar kurar. Böylelikle öğrenciler, matematikte bir problemi çözenin ve temsil etmenin birden fazla yolu olduğunun farkına varır.

İletişim becerisinin diğer bir etkili yolu matematik hakkında yazı yazmaktır. Matematik hakkında konuşmak ve yazmak iletişim becerilerini geliştirirken öğrencilerin matematiksel kavramları daha iyi anlamalarına da yardımcı

olur. Öğretmen öğrencilerin iyi bir iletişim kurmaları için uygun ortamlar hazırlamalıdır.

Akıl Yürütme : Matematik eğitiminin en önemli amacı öğrencilerin kendilerinin matematik yapabileceklerine inanmalarını sağlamaktır. Bu amaçla kendilerine öz güvenleri geliştirebilir; matematik öğrenmenin kural ve formülleri ezberlemekten ibaret olmadığı, matematiğin keyifli, anlamlı ve mantıklı bir uğraş olduğunu görürler.

Öğrencilere matematikte akıl yürütmenin, düşüncelerini açıklayabilme ve savunabilmesinin önemini hissettirilmesi gerekir. Bu amaçla bir problemin çözümü kadar nasıl çözüldüğünün de önemini vurgulanması gerekir.

İlişkilendirme: Öğrencilerin matematiğin yararlarını anlayabilmeleri için matematiksel kavram ve becerilerin hem birbirleriyle hem de okul içi ve okul dışı yaşantıları ile ilişkilendirilmesi gereklidir. Her ne kadar bu program, dört öğrenme alanını birbirinden bağımsız ele almış gibi görünse de öğrencilerin matematiksel kavramları hem her bir öğrenme alanının kendi içinde hem de diğer öğrenme alanlarıyla ilişkilendirebilmesinin önemi program boyunca vurgulanmıştır.

Duyuşsal Özellikler : İlköğretim matematik programı, öğrencilerin olumlu duyuşsal gelişimini de dikkate almıştır. Matematiksel kavram ve beceriler geliştirilirken, öğrencilerde bu duyuşsal gelişim de göz önünde bulundurulmalıdır. Tutum, öz güven ve matematik kaygısı duyuşsal boyutu içermektedir.

Öz Yönetim Yeterlilikleri : İlköğretim matematik programında, öğrencilerin öz yönetimle ilgili özelliklerinin gelişimi önemli bir yer tutmaktadır. Öz yönetimle ilgili açıklamaların bir kısmı “beceriler” ve “duyuşsal boyut” olarak ele alınmıştır.

Psiko-motor Beceriler : İlköğretim matematik programı öğrencilerin el becerilerinin gelişmesine yardımcı olmaktadır.

2.12.5 Matematik Öğretimi Ve Öğrenme

Öğrenci matematiği öğrenirken öğrenme sürecine aktif olarak katılmalıdır. Öğrencilerin kazandıkları bilgiyi eski ve yeni bilgiler arasında ilişki kurmak esastır.

Öğrencilerin kendi bireysel anlamalarını sağlayacak ortamlar oluşturulmalıdır. Bu nedenle öğretmen, sınıfa iyi yapılandırılmış etkinlikler planlayarak gelmelidir.

1. Öğretim Somut Deneyimlerle Başlamalıdır : Öğretime somut maddelerle başlaması, öğrencileri güdülemesi ve öğrencileri akıl yürütme becerilerini kullanmasına dikkat etmelidir.

2. Anlamlı Öğrenme Amaçlanmalıdır : Öğrencilerin, bilgileri yalnızca hatırlamaları ve tanımaları değil; öğrendiklerinin arkasında yatan anlamı kavramaları hedeflenmelidir.

3. Öğrenciler Matematik Bilgileriyle İletişim Kurmalıdır : İletişim kurmak, öğrencilerin bildiklerini yeniden gözden geçirmeye, toparlanmasına ve yapılandırmasına götürecektir.

4. İlişkilendirme önemsenmelidir : Öğrencilerin matematiği diğer derslerde kullandıklarını gördüklerinde kazanımları daha anlamlı olacaktır.

5. Öğrenci Motivasyonu Dikkate Alınmalıdır : Öğretmen öğrencileri matematiğe karşı motive etmelidir.

6. Teknoloji Etkin Olarak Kullanılmalıdır : Matematik derslerinde bilgisayar kullanılmalıdır. Bütün işlemlerde olmasa bile hesap makinesi kullanmaları amaçlanmıştır.

Günümüzde bilgisayar teknolojilerinin gelişmesi ile eğitim yazılımları öğrencilere matematiği anlamlı öğrenmeleri için yeni fırsatlar yaratmalıdır.

7. İş Birliğine Dayalı Öğrenme Olmalıdır : İş birliğine dayalı öğrenme; öğrencide eleştirel düşünme, problem çözme gibi becerileri geliştirir. Bu yolla öğrenilen bilgilerin kalıcılığı artar. Ayrıca iş birliğine dayalı öğrenme, öğrencilerin duyuşsal ve sosyal gelişimine olumlu katkıda bulunur.

2.13 Okul Yöneticilerinden Beklenenler

- Program hakkında yeterli ve doyurucu bilgi sahibi olmak, uygulamada ortaya çıkabilecek olan problemlere çözüm üretmek
- Programın uygulanması için gerekli olan araç gereç ve diğer materyallerin teminini ve fizikî ortamın hazırlanmasını sağlamak
- Öğretmenler arasında koordinasyonu sağlamak

- Öğretmenlerin bilgi ve deneyimlerini birbirleriyle paylaşabilecekleri ortamlar hazırlamak

Programın uygulanmasında öğretmenlerin belirlediği aylık ve yıllık hedeflerin yıl sonunda değerlendirmesini yapmak

- Öğretim yılı sonunda, öğretmenlerin yıl boyunca gerçekleştirdikleri etkinliklerin paylaşıldığı ortamlar hazırlamak ve çalışmalara bizzat katılmak

- Okulda, öğretmenlerin meslekî gelişimlerini sağlayacak çeşitli konularda seminerler düzenlenmesini sağlamak; okul dışında verilen bu tür seminerlere katılım konusunda yönlendirici ve yardımcı olmak

- Öğretmenleri cesaretlendirmek, yeniliğe açık olmalarını sağlamak, bilgi, beceri ve yaratıcılıklarını ortaya çıkarmak için imkân vermek, öğretme-öğrenme sürecindeki planlama ve uygulama başarılarını öğretmenlerin sahiplenmesini sağlamak

- Öğrenci ailelerine yönelik seminerler düzenlemek

- Okul dışı etkinliklerin gerçekleştirilmesinde kolaylık sağlamak

- Okulda laboratuvar ve kütüphane kurmak ve işlevsel hale getirmek

2.14. Öğretmenlerden Beklenenler

- Program hakkında yeterli ve doyurucu bilgi sahibi olmak, uygulamada ortaya çıkabilecek olan problemlere çözüm üretmek

- Öğrencilerin öğrenme ihtiyaçlarını belirlemek

- Öğrencilerin her türlü gelişimleri ile ilgili konularda velilere seminerler vermek

- Öğrenci velileri veya aileleri ile sürekli iş birliği ve iletişim içinde olmak

- Her öğrencinin kişisel bilgilerinin yer aldığı sınıf öğretmeni klasörü oluşturmak

- Eğitimde yeni yaklaşımlar doğrultusunda bilgilerini güncelleştirmek

- Sınıf içi etkinlikler düzenlerken öğrencilerin bireysel farklılıklarını göz önünde bulundurmamak

2.15. Müfettişlerden Beklenenler

- Program hakkında yeterli ve doyurucu bilgi sahibi olmak

- Okullar arasında etkinlikler ve seminerler konusunda bilgi taşıyıcısı olmak

- Öğretmenlere programın uygulanmasında sürekli rehberlik etmek

- Mevcut ve alternatif ölçme ve değerlendirme yöntemleri konusunda öğretmenleri bilgilendirmek ve rehberlik yapmak

2.16. Aile ve Velilerden Beklenenler

- Program hakkında yeterli bilgi sahibi olmak
- Öğrencilerin ihtiyaçlarının belirlenmesinde öğretmene yardımcı olmak
- Öğrencinin okulda öğrendiklerini hayata geçirmesi konusunda yardımcı olmak
- Öğrencilere verimli çalışabilecekleri bir ortam hazırlamak
- Öğretmenle ve okulla tam bir iş birliği yapmak

BÖLÜM III

3. YÖNTEM

Bu çalışma nitel veri toplama yöntemlerinden görüşmeye dayalı nitel bir çalışmadır. Program değerlendirme çalışmalarında nicel değerlendirmelerin yanı sıra son yıllarda nitel değerlendirmeler de yapılmaktadır.

Patton'a (1987) göre, nitel yöntemler ve bu yöntemler yoluyla elde edilen sonuçlar, program değerlendirme etkinliklerinde, programa katılan bireylerin elde ettiği yararları, program uygulamasının değerlendirmesinde ve program niteliğini araştırırken de kullanılır.

3.1 Araştırma Örnekleme :

Araştırma, amaçlı örneklem yöntemi kullanılarak, Bolu ilinde bulunan pilot okullarda yapılmıştır. Pilot okulların seçimi rasgele olmuştur. Bu pilot okulların 1'si merkez, 2'si köy okuludur. Araştırmada 3 pilot okula ulaşılmıştır. Katılımcıların okullara göre dağılımı aşağıdaki tabloda verilmiştir. Burada bulunan A okulu 100.Yıl İlköğretim okulu, B okulu Yukarı Soku İlköğretim Okulu, C okulu ise Paşaköy İlköğretim okulunu temsil etmektedir.

Tablo 3.1 Katılımcıların okullara göre dağılımı

A	B	C
10	6	9

3.2.Katılımcılar:

Araştırmaya 5 bayan 20 bay olmak üzere toplam yirmi beş sınıf öğretmeni, katılmıştır. A okulunda bulunan bütün öğretmenlerle görüşülmüştür. B ve C okullarında görüşmeye katılan öğretmenlerin seçimi, okul müdürüyle iş birliği yapılarak seçilmiştir. Öğretmenlerin özgeçmişlerine bakıldığında hepsinin farklı aşamalardan geçerek sınıf öğretmeni oldukları belirlenmiştir. Görüşmeye katılan

öğretmenlerden sadece 2'sinin eğitim fakültesi (4yıllık) mezunu olduğu, diğerlerinin ise eğitim enstitüsü (2 yıllık) mezunu olduğu görülmüştür. Öğretmenlerin deneyimleri 15 ile 33 yıl arasında değişmektedir. Tablo 3.2 katılımcı profilleri göstermektedir.

Katılımcıların ilk 5'i Yukarı Soku İlköğretim Okulun'dan, 14'üncü katılımcı da dahil olmak üzere Paşaköy İlköğretim Okulun'dan, diğerleri ise 100.Yıl İlköğretim Okulunun öğretmenidir.

Tablo 3.2 Katılımcıların profili

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının mesleki yılı	Katılımcının görev yaptığı sınıf
1	Bay	28	4.sınıf
2	Bay	27	3.sınıf
3	Bay	30	5.sınıf
4	Bay	28	1.sınıf
5	Bay	26	4.sınıf
6	Bayan	28	5.sınıf
7	Bay	20	5.sınıf
8	Bay	17	3.sınıf
9	Bay	23	4.sınıf
10	Bayan	15	2.sınıf
11	Bay	28	2.sınıf
12	Bay	25	4.sınıf
13	Bay	24	4.sınıf
14	Bay	28	1.sınıf
15	Bay	26	3.sınıf
16	Bay	21	2.sınıf
17	Bayan	31	3.sınıf
18	Bayan	24	2.sınıf
19	Bay	29	1.sınıf
20	Bay	36	4.sınıf
21	Bayan	13	1.sınıf
22	Bay	26	3.sınıf
23	Bay	12	4.sınıf
24	Bay	20	5.sınıf
25	Bayan	31	2.sınıf

3.3. Sınırlılık:

Eğitim-Öğretim Programlarının değerlendirilmesi için gerekli olan en az süre bir yıl olmasına rağmen bu araştırma 2004 öğretim programı bir yılı doldurmadan yapılmıştır.

Bu çalışmanın amacı; yeni geliştirilen öğretim programına ilişkin ve pilot çalışmaya yönelik sınıf öğretmenlerinin görüşlerini belirlemektir. Bu nedenle çalışma, nitel araştırma yöntemindedir.

3.4. Verilerin Toplanması

Verilerin toplanmasına 2004-2005 öğretim yılında başlanmış ve aynı öğretim yılında bitirilmiştir. İlköğretim sınıf öğretmenlerine yeni öğretim programıyla ilgili 18 adet açık uçlu soru sorularak, yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Bu sorular öğretmenlerin en çok zorluk çektikleri konular araştırıldıktan sonra hazırlanmıştır. Görüşmeler sessiz bir ortamda yapılmıştır. Görüşmeler teyp kasetlerine kaydedilmiştir. Daha sonra bu görüşme kasetlerinin tam çözümlenmesi yapılmıştır (Görüşmeler için izin alınmıştır.). Görüşme soruları Ek A'da verilmiştir.

3.5. Verilerin Analizi:

Elde edilen veriler içerik ve betimsel analiz yöntemlerine göre analiz edilmiştir. Yarı yapılandırılmış görüşmelerden elde edilen verilerin çoğunluğu ses kayıt cihazına kaydedilmiş, diğerleri de not olarak yazılmıştır. Düz metin halindeki bilgilerden temalar bulunarak tabloya yerleştirilmiştir. Tablo üzerinde bulunan temaların yüzdeleri bulunarak, öğretmenlerin genel eğilimleri ortaya çıkmıştır. Bu eğilimleri destekleyici kanıtlar, görüşme kayıtlarından bulunmuştur. Elde edilen verilerin öğretmenlerin deneyimlerine, cinsiyetlerine, görev yaptıkları okullara göre, okuttukları sınıflara göre karşılaştırılarak incelenmiştir.

3.5.1. Betimsel Analiz

Bu yaklaşıma göre, elde edilen veriler, daha önceden belirlenen temalara göre özetlenir ve yorumlanır. Veriler araştırma sorularının ortaya koyduğu temalara göre organize edilebileceği gibi, görüşme ve gözlem süreçlerinde kullanılan sorular ya da boyutlar dikkate alınarak da sunulabilir. Betimsel analizde, görüşülen ya da gözlenen bireylerin görüşlerini çarpıcı bir biçimde yansıtmak amacıyla doğrudan alıntılara sık sık yer verilir. Bu tür analizde amaç, elde edilen bulguları düzenlenmiş ve yorumlanmış bir biçimde okuyucuya sunmaktır. Bu amaçla elde edilen veriler

önce mantıklı ve anlaşılır bir biçimde betimlenir. Daha sonra yapılan bu betimlemeler yorumlanır (yani açıklanır), neden-sonuç ilişkileri irdelenir ve bir takım sonuçlara ulaşılır. Ortaya çıkan temaların ilişkilendirilmesi, anlamlandırılması ve ileriye yönelik tahminlerde bulunulması işlemleri de araştırmacının yapacağı yorumlar arasında yer alabilir.

Betimsel Analiz dört aşamadan oluşur:

1. Betimsel analiz için bir çerçeve oluşturma: Araştırma sorularından, araştırmacının kavramsal çerçevesinden ya da görüşme ve/veya gözlemde yer alan boyutlardan yola çıkarak veri analizi için bir çerçeve oluşturulur. Bu çerçeveye göre verilen hangi temalar altında organize edileceği ve sunulacağı belirlenir. Eğer daha önceden belirlenmiş bir kavramsal çerçeve yoksa, betimsel analizi kullanmak güçtür. Böyle bir durumda belirlenecek temalar, veri kaybına ve yanlış veri düzenlenmesine neden olabilir.

2. Tematik çerçeveye göre verilerin işlenmesi: Bu aşamada, daha önce oluşturulan çerçeveye göre elde edilen veriler okunur ve organize edilir. Bu aşamada, verilerin tanımlama amacıyla seçilmesi, anlamlı ve mantıklı bir biçimde bir araya getirilmesi söz konusudur. Oluşturulan çerçeveye göre bazı veriler dışarıda kalabilir ya da önemli olmayabilir. Ayrıca bu aşamada, daha sonra sonuçlar yazılırken kullanılacak doğrudan alıntılar da seçilir.

3. Bulguların tanımlanması: Son aşamada organize edilen veriler tanımlanır ve gerekli yerlerde doğrudan alıntılarla desteklenir. Bu aşamada verilerin kolay anlaşılır ve okunabilir bir dille tanımlanmasına ve gereksiz tekrarlardan kaçınılmasına dikkat edilmelidir.

4. Bulguların yorumlanması: Tanımlanan bulguların açıklanması, ilişkilendirilmesi ve anlamlandırılması bu aşamada yapılır. Bulgular arasındaki neden-sonuç ilişkilerinin açıklanması ve gerekirse farklı olgular arasında karşılaştırma yapılması, araştırmacı tarafından yapılan yorumun daha nitelikli olmasına yardımcı olur. (Yıldırım& Şimşek, 2000).

3.5.2.İçerik Analizi

İçerik analizinde temel amaç, toplanan verileri açıklayabilecek kavramlara ve ilişkilere ulaşmaktır. Betimsel analizde özetlenen ve yorumlanan veriler, içerik

analizinde daha derin bir işleme tâbi tutulur ve betimsel bir yaklaşımla fark edilemeyebilen kavram ve temalar bu analiz sonucu keşfedilebilir. Bu amaçla toplanan verilerin önce kavramsallaştırılması, daha sonra da ortaya çıkan kavramlara göre mantıklı bir biçimde organize edilmesi ve buna göre veriyi açıklayan temaların saptanması gerekmektedir. Kavramlar bizi temalara götürür ve temalar sayesinde olguları daha iyi organize edebilir ve daha anlaşılır hale getirebiliriz.

Bu çerçevede, içerik analizi yoluyla verileri tanımlamaya, verilerin içinde saklı olabilecek gerçekleri ortaya çıkarmaya çalışırız. İçerik analizinde temelde yapılan işlem, birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları okuyucunun anlayabileceği bir biçimde organize ederek yorumlamaktır. Bu temel amaç çerçevesinde, içerik analizinin yapılışında takip edilen birtakım aşamalar vardır.

Nitel araştırma verileri dört aşamada analiz edilir

1. Verilerin kodlanması: İçerik analizinin ilk aşaması verilerin kodlanmasıdır. Bu aşamada araştırmacı, elde ettiği bilgileri inceleyerek, anlamlı bölümlere ayırmaya ve her bölümün kavramsal olarak ne anlam ifade ettiğini bulmaya çalışır. Bu bölümler bazen bir kelime, bazen bir cümle ya da paragraf, bazen de bir sayfalık veri olabilir. Kendi içinde anlamlı bir bütün oluşturan bu bölümler kodlanır. Anlamlı bölümlere tanımlayıcı isimler yani kodlar bulunur. Toplanan verilerin farklı bölümlerinde benzer anlamlara sahip veriler, bu yolla aynı kodlarla isimlendirilir ve bu şekillerde, farklı bölümlerde yer alan ve anlam bakımından ilişkili olan verilerin bir araya getirilmesi ve ilişkilendirilmesi mümkün olur. Verilerin kodlanması nitel verilerin organize edilmesinde önemli bir kolaylık sağlar.

2. Temaların Bulunması : Toplanan verilerin kodlanması ve bu kodlara göre sınıflandırılması yeterli değildir. İlk aşamada ortaya çıkan kodlardan yola çıkarak verileri, genel düzeyde açıklayabilen ve kodları belirli kategoriler altında toplayabilen temaların bulunması gerekmektedir. Kodlar arasında ortak yönler bulunur. Toplanan veriler kodlar aracılığı ile kategorize edilir.

3. Verilerin Kodlara ve Temalara Göre Organize Edilmesi ve Tanımlanması: İlk aşamadaki ayrıntılı kodlama ve ikinci aşamadaki tematik kodlama sonunda araştırmacı topladığı verileri organize edecek bir sistem kurar. Üçüncü

aşamada ise araştırmacı, bu sisteme göre elde edilen verileri düzenler ve bu şekilde belirli olgulara göre verileri tanımlamak ve yorumlamak mümkün olabilir.

4. Bulguların Yorumlanması: Ayrıntılı bir biçimde tanımlanan ve sunulan bulguların araştırmacı tarafından yorumlanması ve bazı sonuçların çıkarılması bu son aşamada yapılır (Yıldırım & Şimşek,2000).

BÖLÜM IV

4. BULGULAR

Araştırmanın problemlerini cevaplamak amacıyla elde edilen bulguların analizleri bu bölümde verilecektir. Ek A da verilen görüşme formundaki ifadelerin analizleri aşağıda sunulmuştur

4. 1. Araştırmanın bulguları

Araştırmanın 1. sorusuna -“Öğretim programları, öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor davranışlarının tümüne hitap ediyor mu?”- yönelik cevaplar Tablo 4. 1’de özetlenmiştir.

Tablo (4.1.) Öğretim Programlarının Öğrencilerin Bilişsel, Duyuşsal ve Psiko-Motor Davranışlarını Ölçüp Ölçmediğine Dönük Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Çok az	Kısmen	tamamen
1	Bay	28	4.sınıf			X
2	Bay	27	3.sınıf			X
3	Bay	30	5.sınıf			X
4	Bay	28	1.sınıf		X	
5	Bay	26	4.sınıf			X
6	Bayan	28	5.sınıf		X	
7	Bay	20	5.sınıf			X
8	Bay	17	3.sınıf			X
9	Bay	23	4.sınıf		X	
10	Bayan	15	2.sınıf			X
11	Bay	28	2.sınıf			X
12	Bay	25	5.sınıf			X
13	Bay	24	4.sınıf		X	
14	Bay	28	1.sınıf			X
15	Bay	26	3.sınıf			X
16	Bay	21	2.sınıf			X
17	Bayan	31	3.sınıf	X		
18	Bayan	24	2.sınıf			X
19	Bay	29	1.sınıf			X
20	Bay	36	4.sınıf		X	
21	Bayan	13	1.sınıf			X
22	Bay	26	3.sınıf			X
23	Bay	26	4.sınıf		X	
24	Bay	12	5.sınıf			X
25	Bay	20	2.sınıf			X

Tablo 4.1.'de görüldüğü gibi, görüşmeye katılan öğretmenlerin % 72'si tamamen, %24'ü kısmen, % 4 'ü ise çok az olarak programın öğrencilerin bilişsel, duyuşsal, psiko-motor davranışlarına hitap ettiklerini ifade etmişlerdir.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“Öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor davranışlarının tümüne hitap ediyor. Öğrencileri araştırmaya yönlendiriyor. Öğrencilerin araştırmaları sonunda kendi cümleleriyle yorumlamalarına imkan sağlıyor” dedi.

Görüşmeye katılan 25 nolu sınıf öğretmeni,

“Program öğrencilerin bilişsel, duyuşsal, psikomotor davranışlarına hitap ediyor. Öğrencilerin yeteneklerini ortaya çıkaracak özelliklere sahip. Öğrenci merkezli olduğu için kendi özelliklerini ortaya çıkarıyor. Kendileri de araştırmacı olduğu için bilgiler kalıcı oluyor “ dedi.

Görüşmeye katılan 21 nolu sınıf öğretmeni

“Program hepsine hitap ediyor. Yani hem bilgi veriyor. Kendilerini ifade ederlerken duygularını ifade ediyor. Psiko-motorda da el becerilerini kullanıyorlar.” dedi.

Görüşmeye katılan 3 nolu sınıf öğretmeni:

“Program öğrencilerin özelliklerine kısmen ediyor. Çünkü sınıflar çok kalabalık. Her öğrenciye vakit ayırmak çok zor” dedi.

Görüşmeye katılan 1 nolu sınıf öğretmeni

“Tamamen ediyor. Çocukları Konuşturuyor. Çocukların muhakeme yeteneğini geliştiriyor “ dedi.

Görüşmeye katılan 5 nolu sınıf öğretmeni

“Program öğrencilerin bilişsel, duyuşsal, psiko-motor davranışlarının tümüne hitap ediyor. Hayal gücünü geliştiriyor” dedi.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Bu program öğrencilerin bilişsel, duyuşsal, psiko-motor davranışlarının tümüne hitap ediyor. Geçmiş programa göre daha iyi. Öğrenci kendini daha iyi ifade ediyor” dedi.

Görüşmeye katılan 15 nolu sınıf öğretmeni,

“% 80 ediyor. Diğer kısmı ise ya programdan ya da bizden kaynaklanmış olabilir “ dedi.

Görüşmeye katılan 20 nolu sınıf öğretmeni,

“ Program bu yaş gruplarının algılama düzeylerine uygun. Yaşantılardan etkilenerek belirlenmiş. Üst seviye öğrencilerinin önlerini açamamış” dedi.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin cinsiyetlerine, deneyimlerine de bakılarak, uygulanan yeni öğretim programının öğrencilerin bilişsel, duyuşsal, psiko-motor duygularının hepsine hitap ettiğini belirtmişlerdir.

Görüşmeye katılan kırsal ve merkezde çalışan öğretmenler yeni öğretim programının, öğrencilerin bilgi düzeylerine, derslere karşı olumlu tutum göstermelerine, el becerilerinin geliştirdiğini ifade etmişlerdir.

Görüşmeye katılan dördüncü sınıf öğretmenleri programın öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor davranışlarına kısmen hitap ettiği ifade etmişlerdir.

Araştırmanın 2. sorusuna -“Öğrenci seviyesine program uygun mu?”- yönelik cevaplar tablo 4.2 ‘de özetlenmiştir.

Tablo (4.2.) Yeni öğretim Programının Öğrencilerin Seviyesine Uygunluğuna Dönük Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Çok az	Kısmen	tamamen
1	Bay	28	4.sınıf			X
2	Bay	27	3.sınıf		X	
3	Bay	30	5.sınıf			X
4	Bay	28	1.sınıf			X
5	Bay	26	4.sınıf			X
6	Bayan	28	5.sınıf	X		
7	Bay	20	5.sınıf	X		
8	Bay	17	3.sınıf			X
9	Bay	23	4.sınıf			X
10	Bayan	15	2.sınıf			X
11	Bay	28	2.sınıf			X
12	Bay	25	4.sınıf		X	
13	Bay	24	4.sınıf			X
14	Bay	28	1.sınıf			X
15	Bay	26	3.sınıf			X
16	Bay	21	2.sınıf			X
17	bayan	31	3.sınıf	X		
18	Bayan	24	2.sınıf	X		
19	Bay	29	1.sınıf			X
20	Bay	36	4.sınıf	X		
21	bayan	13	1.sınıf		X	
22	Bay	26	3.sınıf	X		

23	Bay	26	4.sınıf	X		
24	Bay	12	5.sınıf	X		
25	Bay	20	2.sınıf	X		

2. soruda öğretmenlerin % 52'si programın öğrenci seviyesine uygun olduğunu, %12'si öğrenci seviyesine kısmen uygun olduğunu, %36'sı öğrenci seviyesine uygun olmadığını dile getirmişlerdir.

Görüşmeye katılan 14 nolu sınıf öğretmeni;

"Öğrenci seviyesine göre son derece program uygun. Çocuklar geçmiş yıllara göre kendilerini daha iyi ifade ediyorlar. Daha çok konuşuyorlar. Benim çocuğum kırsal kesim olduğu için kendilerini daha rahat ifade ediyorlar" dedi.

Görüşmeye katılan 22 nolu sınıf öğretmeni;

"68 programına göre daha basit. Fazla konular çıkartılmış. Vasat öğrenciler için iyi olmuş. Çok zeki öğrenciler için biraz kötü olmuştur" dedi.

Görüşmeye katılan 17 nolu sınıf öğretmeni;

"Program son derece basit. Öğrenci seviyesine göre düşük. Matematik dersinde öğrenciler bu sene çok geriledi. Her derste öğrenciler biz bu konuyu biliyoruz. Niye yeni konular öğrenmiyoruz diyorlar" dedi.

Görüşmeye katılan 20 nolu sınıf öğretmeni;

" Programın seviyesi son derece basit. Bu yaş grubu öğrencilerin algılama seviyeleri çok yüksektir. Ama bu program öğrencileri gerilettiler. Daha serbest kaldılar" dedi.

Görüşmeye katılan 5 nolu sınıf öğretmeni

" Öğrenci seviyesine uygun. Eskiye nazaran biraz daha hafifletilmiş. Hem de çok iyi olmuş" dedi.

Görüşmeye katılan 13 nolu sınıf öğretmeni

"Öğrenci seviyesine göre gayet uygundur. Sınıftaki öğrencilerin kötü ,orta, iyi seviye gruplarının en altından başlıyor. O şekilde öğrenciyi devamlı aktif tutmasını sağlıyor" dedi.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“Öğrenci seviyesine uygun. Çocuk bu programı işlerken ailesinden yardım almasına gerek yok. Çocuk kendi araştırmasıyla yapıyor. Çocuğun kendi çalışması yeterli oluyor. Dersi yapamadığında yardım almıyor, sadece çevresi ile ilgili soruları sorarken yardım alıyor” dedi.

Görüşmeye katılan 1 nolu sınıf öğretmeni

”Öğrenci merkezli olduğu için, hiç pasif öğrenci kalmadı. Öğrenci seviyesine gayet uygun” dedi.

Görüşmeye katılan bayan öğretmenler programın öğrenci seviyesine göre basit olduğunu, erkek öğretmenler ise programın öğrenci seviyesine uygun olduğunu belirtmişlerdir.

Genelde birinci, ikinci ve üçüncü sınıf öğretmenleri programın öğrencilerin seviyelerine uygun olduğunu; fakat dördüncü ve beşinci sınıf öğretmenleri öğretim programını son derece basit bulduklarını söylemişlerdir.

Kırsal kesimde çalışan öğretmenler, programın öğrenci seviyesine göre uygun olduğunu, merkez okulda çalışan öğretmenler programı öğrenci seviyesine göre basit bulduklarını dile getirmişlerdir.

Araştırmaya katılan tüm öğretmenler bu program sayesinde öğrencilerin kendilerini daha rahat ifade ettiklerini, haklarını rahat savunduklarını söylemişlerdir.

Araştırmanın 3. sorusuna -“Program hazırlanırken sizlerin görüşleri alındı mı”?- yönelik cevaplar Tablo (4.3)’de özetlenmiştir .

Tablo (4.3.) Yeni Öğretim Programı Hazırlanırken Öğretmen Görüşlerinin Alınıp Alınmadığına Dönük Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Hiç	Çok az	Kısmen
1	Bay	28	4.sınıf	X		
2	Bay	27	3.sınıf	X		
3	Bay	30	5.sınıf	X		
4	Bay	28	1.sınıf	X		
5	Bay	26	4.sınıf	X		
6	Bayan	28	5.sınıf	X		
7	Bay	20	5.sınıf	X		
8	Bay	17	3.sınıf	X		
9	Bay	23	4.sınıf	X		
10	Bayan	15	2.sınıf	X		

11	Bay	28	2.sınıf	X		
12	Bay	25	4.sınıf	X		
13	Bay	24	4.sınıf	X		
14	Bay	28	1.sınıf	X		
15	Bay	26	3.sınıf	X		
16	Bay	21	2.sınıf	X		
17	Bayan	31	3.sınıf	X		
18	Bayan	24	2.sınıf	X		
19	Bay	29	1.sınıf	X		
20	Bay	36	4.sınıf	X		
21	bay	13	1.sınıf	X		
22	Bay	26	3.sınıf	X		
23	Bay	26	4.sınıf	X		
24	Bay	12	5.sınıf	X		
25	Bayan	20	2.sınıf	X		

3. soruda görüşmeye katılan öğretmenler tablodan da anlaşıldığı gibi program hazırlanırken görüşlerinin alınmadıklarını söylemişlerdir.

Görüşmeye katılan 2 nolu sınıf öğretmeni

"Görüşlerimiz hiç alınmadı. Şimdi anketlerle uygun olup olmadığı araştırılıyor. Aniden, tepeden inme gibi oldu " dedi.

Görüşmeye katılan 13 nolu sınıf öğretmeni

"Görüşlerimiz alınmadı. Eylül ayında seminere çağırıldılar. Biz de gittik" dedi.

Görüşmeye katılan 3 nolu sınıf öğretmeni

" Alınmadı. İlla alınmış gibi gösteriyorlar " dedi.

Görüşmeye katılan 17 nolu sınıf öğretmeni

"Görüşlerimiz alınmadı. Eylül'de Ankara'ya gittiğimizde yazın Yalova'da seminer düzenlenmiş. Bolu'daki öğretmenlerin haberi bile yok" dedi.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni;

"Program hazırlanırken görüşlerimiz alınmadı. Program uygulanırken eksikleriniz varsa giderelim diye bizden sürekli görüş alıyorlar " dedi.

Görüşmeye katılan 23 nolu sınıf öğretmeni

"Hazırlanırken bizlerin görüşleri alınmadı. Taslak hazırlanmış o zaman Ankara'da görüşlerimiz alındı " dedi.

Görüşmeye katılan 19 nolu sınıf öğretmeni;

"Görüşlerimiz alınmadı. Program taslak halindeyken bizden görüşlerimiz alındı. Hala bir takım değişiklik yapıyorlar. Bize de söylüyorlar " dedi.

Görüşmeye katılan 6 nolu sınıf öğretmeni,

“Öğretmenlerin görüşleri alınmadı. Bizleri çağırdılar. Biz de Ankara’ya gittik” dedi.

Görüşmeye katılan öğretmenler hazırlanmış bu programdan haberdar olmadıklarını ifade etmişlerdir. Eylül ayında Ankara’da yapılan hizmet içi eğitim kursunda haberlerinin olduğunu ifade etmişlerdir.

Araştırmanın 4. sorusuna -“Millî Eğitim Bakanlığı Sizlere Ne Gibi Destek Verdi?”- yönelik cevaplar Tablo (4.4) de özetlenmiştir.

Tablo (4.4.) Yeni Öğretim Programına Yönelik Millî Eğitim Bakanlığının Destek Konusundaki Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Plan Çalışma yap.	Bilgisayar Fotokopi makinesi	Ders ve yrd kitap	Akademisyen destek
1	Bay	28	4.sınıf	X	X		
2	Bay	27	3.sınıf	X	X		
3	Bay	30	5.sınıf	X	X		
4	Bay	28	1.sınıf	X	X		
5	Bay	26	4.sınıf	X	X		
6	Bayan	28	5.sınıf	X	X		
7	Bay	20	5.sınıf	X	X		
8	Bay	17	3.sınıf	X	X		
9	Bay	23	4.sınıf	X			
10	Bayan	15	2.sınıf	X			
11	Bay	28	2.sınıf	X			
12	Bay	25	4.sınıf	X			
13	Bay	24	4.sınıf	X	X		
14	Bay	28	1.sınıf	X			
15	Bay	26	3.sınıf	X			
16	Bay	21	2.sınıf	X	X		
17	Bayan	31	3.sınıf	X	X		
18	Bayan	24	2.sınıf	X	X		
19	Bay	29	1.sınıf	X			
20	Bay	36	4.sınıf	X	X		
21	Bayan	13	1.sınıf	X			
22	Bay	26	3.sınıf	X			
23	Bay	26	4.sınıf	X			
24	Bay	12	5.sınıf	X	X		
25	Bay	20	2.sınıf	X	X		

4. soruda görüşmeye katılan öğretmenlerin tamamı Millî Eğitim Bakanlığı tarafından sadece plan örneği ve çalışma yaprakları verildiğini söylediler. Ayrıca

akademik destek almadıklarını ifade etmişlerdir. Millî Eğitim Bakanlığı okullara destek olarak; bilgisayar, fotokopi makinesi yardımı yaptıklarını ifade ettiler.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“ODTÜ’de Türkçe, Matematik, Hayat Bilgisi öğretim programlarını içeren bir kitapçık verildi. Plan örnekleri verildi. Materyalleri kendiniz bulacaksınız dedi. O bakımdan materyalleri yapan öğretmenler yaptı, yapamayan baktı. Uygulamada nasıl ders işlendiği anlatılmadı ” dedi.

Görüşmeye katılan 23 nolu sınıf öğretmeni

“Millî Eğitim Bakanlığı araç-gereç konusunda pek fazla desteği olmadı. ders kitabı ve yardımcı kitap verilmedi. Programda yer alan konular internetten üzerinden alındı. Matematik dersi ile ilgili çalışma yaprağı verilmedi. Üniteler düzeyinde çalışma yaprakları verilmiş. Konu olarak kendimiz yaptık. Akademisyenler gelmedi “ dedi.

Görüşmeye katılan 2 nolu sınıf öğretmeni

“Ders kitabı verilmedi. Çalışma yaprakları verildi. Sık sık fotokopi çektirdik. Kağıt sıkıntısı, fotokopi makinesinin bozulması bizi zor duruma düşürmüştür” dedi.

Görüşmeye katılan 3 nolu sınıf öğretmeni

“Çok güzel destek verdiler. Siz gidin kitaplar arkadan gelecek dediler. Hala bekliyoruz. Planlar bile zor geliyor. Kılavuz kitaplar verdiler” dedi.

Görüşmeye katılan 23 nolu sınıf öğretmeni

“İnternette plan takviyesi yapıldı. Sınıflara birer bilgisayar verildi. Laboratuvar’a yeni araç-gereçler geldi. Sadece öğretmen kitabı verildi. Her ay okullar akademisyenler tarafından gezilecek dedi. Ama maalesef gelmediler” dedi.

Görüşmeye katılan 9 nolu sınıf öğretmeni;

“Ders kitabı ve yardımcı kitaplar sağlamadı. Çalışma yapraklarını internetten indiriyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 13 nolu sınıf öğretmeni;

“Okulumuzun hemen hemen bütün ihtiyaçlarını karşıladı. Fotokopi makinesi, bilgisayar. Ders kitabını bizim katıldığımız seminerden aldık.

Kitabın içinde örnek çalışma yaprakları vardı. Bunlara göre hazırladık. Ankara'dan Talim Terbiye'den geldi" dedi.

Öğretmenlerin cinsiyetlerine, deneyimlerine, okulların buldukları konumlarına göre, Millî Eğitim Bakanlığı'nın sadece plan örnekleri ve çalışma yaprakları verdiğini söylediler.

Öğretmenler, akademik destek konusunda hiçbir yardım almadıklarını da dile getirmişlerdir.

Çekilen kaynak sıkıntısı, öğretmenleri fotokopi çekmeye yöneltmiştir. Fotokopi kağıtlarının çabuk tükenmesi, fotokopi makinesinin sık sık bozulması okul idaresini ve öğretmenleri zora düşürmüştür.

Araştırmanın 5. sorusuna -"Öğretmenlere planlarınızı nasıl hazırlıyorsunuz?- yönelik cevaplar tablo (4.5) de özetlenmiştir.

Tablo (4.5.) Yeni Öğretim Programında Öğretmenlerin Plan Hazırlama Konusuna Yönelik Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	internet	Kaynaklar	Zümre arkadaşlarla işbirliği
1	Bay	28	4.sınıf	X		
2	Bay	27	3.sınıf	X		
3	Bay	30	5.sınıf	X		
4	Bay	28	1.sınıf	X		
5	Bay	26	4.sınıf	X		
6	Bayan	28	5.sınıf	X		
7	Bay	20	5.sınıf		X	
8	Bay	17	3.sınıf	X		
9	Bay	23	4.sınıf	X		
10	Bayan	15	2.sınıf			X
11	Bay	28	2.sınıf			X
12	Bay	25	4.sınıf	X		
13	Bay	24	4.sınıf	X		
14	Bay	28	1.sınıf	X		
15	Bay	26	3.sınıf	X	X	
16	Bay	21	2.sınıf			X
17	bayan	31	3.sınıf	X		
18	Bayan	24	2.sınıf			X
19	Bay	29	1.sınıf	X		
20	Bay	36	4.sınıf	X		
21	bayan	13	1.sınıf			X
22	Bay	26	3.sınıf	X		
23	Bay	26	+.sınıf		X	
24	Bay	12	5.sınıf	X		
25	Bayan	20	2.sınıf	X		

5. soruda görüşmeye katılan öğretmenlerin % 72'si planlarını hazırlarken internetten yararlandıklarını ifade ettiler. İnternette planların bulunmadığı zamanlarda kendilerinin hazırladıklarını ifade etmişlerdir. % 28'i ise diğer zümre arkadaşlarıyla iş birliği yaparak planlarını hazırladıklarını ifade etmişlerdir.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“Ben planlarımı internetten istifade ederek hazırlıyorum. 1.sınıftaki programlar bize verilen yıllık planlarla paralel gidiyor. O paralellikle beraber beni fazla zorlamadan kazanımlarla beraber gidiyor ” dedi.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

Planlarımı genellikle internetten alıyorum. Bazen kendim hazırlıyorum. Bazen internete geç geliyor. O zaman kendim hazırlıyorum. Programın dışına çıkmadan hazırlıyorum. Bir sıkıntı yok” dedi.

Görüşmeye katılan 20 nolu sınıf öğretmeni

“Başlangıçta planlarımı kendim hazırlıyordum. Şimdi internetten alıyorum. Bütün derslerin planları farklı. O biraz sıkıntılı” dedi.

Görüşmeye katılan 25 nolu sınıf öğretmeni

“ Planlarımızı kendimiz hazırlıyoruz. Diğer zümre öğretmen arkadaşlarla iş birliği yaptık. Ben matematik planını hazırlıyorum. Planlar internete biraz geç geliyor. Aynı zamanda yaptığımız planları internete gönderiyoruz” dedi.

Görüşmeye katılan 24 nolu sınıf öğretmeni

”Planlarımı internetten hazırlıyorum. Yazılı kaynaklardan da yararlanıyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 6 nolu sınıf öğretmeni

“Planlarımı internetten alıyorum. İnternet olmadığı zaman kendim hazırlıyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 14 nolu sınıf öğretmeni

“ODTÜ’de bize örnek planlar verdiler. Bu planlara uygun planlar yaptık. Ben diğer zümre arkadaşlarla iş birliği yaparak hazırladık. Ben Hayat Bilgisi dersini hazırladım. İnterneti, sadece örnek resim alırken kullanıyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 23 nolu sınıf öğretmeni;

“Planlarımı, kılavuz kitabına bağlı olarak hazırladım. İnternetten yararlanma olmadı. Kazanımlara hitap eden etkinliklere göre hazırladım” dedi.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin cinsiyetine, deneyimlerine, çalıştıkları okullara bakıldığında çoğunluğu planlarını hazırlarken; internette hazır bulunan planlardan aldıklarını söylemişlerdir.

Öğretmenlerin çok azı planları kendilerinin hazırladığını ifade etmişlerdir.

Ayrıca B okulundaki öğretmenlerle A okulundaki öğretmenler iş birliği yapılarak planlarını hazırladıkları ortaya çıkmıştır.

Araştırmanın 6. sorusuna -“ Programın temeli nedir? ”- yönelik cevaplar tablo(4.6) da özetlenmiştir.

Tablo (4.6) Yeni Öğretim Programının Temeline Yönelik Öğretmenlerin Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Katılımcının Meslekteki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	öğrenci	Çevre	öğret men
1	Bay	28	4.sınıf		X	
2	Bay	27	3.sınıf	X		
3	Bay	30	5.sınıf	X		
4	Bayan	28	1.sınıf	X		
5	Bay	26	4.sınıf	X		
6	Bayan	28	5.sınıf	X		
7	Bay	20	5.sınıf		X	
8	Bay	17	3.sınıf		X	
9	Bay	23	4.sınıf	X		
10	Bayan	15	2.sınıf	X		
11	Bay	28	2.sınıf	X		
12	Bay	25	4.sınıf	X		
13	Bay	24	4.sınıf	X		
14	Bay	28	1.sınıf	X		
15	Bay	26	3.sınıf	X		
16	Bay	21	2.sınıf	X		
17	Bayan	31	3.sınıf	X		
18	Bayan	24	2.sınıf	X		
19	Bay	29	1.sınıf	X		
20	Bay	36	4.sınıf	X		
21	Bayan	13	1.sınıf	X		
22	Bay	26	3.sınıf	X		
23	Bay	26	4.sınıf	X		
24	Bay	12	5.sınıf	X		
25	Bayan	20	2.sınıf	X		

6. soruda görüşmeye katılan öğretmenlerin % 88'i programın temeli öğrenci, % 12'si çevre demişlerdir.

Görüşmeye katılan 20 nolu sınıf öğretmeni

“Program ezberden uzaklaştırılmış, öğrencinin yakın çevresi temel alınarak buluşların hissettirilmesi, irdelenmesi, analiz, sentez yapabilmesi anlayışına dayanıyor” dedi.

Görüşmeye katılan 2 nolu sınıf öğretmeni

“Öğrenci merkezli. Aktif öğrenmeye dayanıyor. Öğretmen dışarıda çok çalışacak, sınıfta ise öğrenci aktif olacaktır.” dedi.

Görüşmeye katılan 10 nolu sınıf öğretmeni

“Programın temelinde öğrenci var. Öğretmen rehber niteliğindedir “ dedi.

Görüşmeye katılan 14 nolu sınıf öğretmeni

“Öğrencilerin daha çok kendini ifade etmesi. Kendini ifade edip toplumda söz sahibi olmalarını amaçlıyor bence” dedi.

Görüşme katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Programın temeli bence günlük yaşama dayanıyor. Öğrencilere kendi yaşamına göre çevreye yönlendiriyor. Bence programı yaşayarak öğrenmelidir” dedi.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“Programın temeli; öğrencilerin kendileri araştırmasına yani nasıl söylesem yaratıcılık düşüncesine dayanıyor. Yani öğrencilerin ek bir dersane, kurs gibi yöntemlere bırakmıyor” dedi.

Görüşmeye katılan 26 nolu sınıf öğretmeni

“Programın temeli öğrencinin daha aktif olması, daha iyi ifade etmesi için uygulanmış” dedi.

Görüşmeye katılan 9 nolu sınıf öğretmeni

“Programın temeli çocukları etkinliğe yöneltiyor. Öğrencilerin aktif olmasını sağlıyor. Önceki programda öğretmen aktifti. Ama şimdi çocuklar aktif. Çocukları yönlendiriyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 1 nolu sınıf öğretmeni

“ Vallahi programların temeli çevreye, çocukların çevresine yaşantısına dayanıyor” dedi.

Görüşmeye katılan 2 nolu sınıf öğretmeni

“Bence aktif öğrenmeye, işbirlikli öğrenmeye, paylaşım” dedi.

Görüşmeye katılan 5 nolu sınıf öğretmeni

“ Yaparak, yaşayarak öğrenmeye dayanıyor” dedi.

Görüşmeye katılan 6 nolu sınıf öğretmeni

“Daha çok yapılandırıcı, çocukları bilgi, beceri, yönünden sürekli aktif tutan” dedi.

Görüşmeye katılan 3 nolu sınıf öğretmeni

“Öğrenciye dayanmaktadır. Öğrenciye yönelik daha iyi. Öğrenci merkezli, öğrenci konuşuyor, biz öğretmenler dinliyoruz” dedi.

Görüşmeye katılan 16 nolu sınıf öğretmeni

“Daha önceki programlar çok yüklü olduğuna karar verilmiş. Fazla konular programdan çıkartılmış. Tüm programların temeli öğrenci. Bu programın temeli öğrenci merkezli. Konular çok basitleştiği için öğrenciler daha çok katılıyor” dedi.

Öğretmenlerin cinsiyetlerine, deneyimlerine de bakılarak programın temelinde öğrenci olduğunu, dersleri ve etkinlikleri onlara göre planladıklarını ifade etmişlerdir.

Kırsal kesimdeki öğretmenlerin çok azı programın temelinde “öğrencinin çevresi vardır” demişlerdir. Etkinlikleri hazırlarken öğrencilerin yaşantılarını esas alarak hazırladıklarını ifade etmişlerdir.

Tablo (4.7) Yeni Öğretim Programının Başarılı Olup Olmadığına yönelik Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Başarılı olur	Başarılı olmaz
1	Bay	28	4.sınıf	X	
2	Bay	27	3.sınıf	X	
3	Bay	30	5.sınıf	X	
4	Bay	28	1.sınıf	X	

5	Bay	26	4.sınıf	X	
6	Bayan	28	5.sınıf	X	
7	Bay	20	5.sınıf	X	
8	Bay	17	3.sınıf		X
9	Bay	23	4.sınıf	X	
10	Bayan	15	2.sınıf		X
11	Bay	28	2.sınıf	X	
12	Bay	25	4.sınıf	X	
13	Bay	24	4.sınıf	X	
14	Bay	28	1.sınıf	X	
15	Bay	26	3.sınıf		X
16	Bay	21	2.sınıf		X
17	Bayan	31	3.sınıf		X
18	Bayan	24	2.sınıf		X
19	Bay	29	1.sınıf		X
20	Bay	36	4.sınıf		X
21	Bayan	13	1.sınıf	X	
22	Bay	26	3.sınıf		X
23	Bay	26	4.sınıf		X
24	Bay	12	5.sınıf	X	
25	Bay	20	2.sınıf		X

7. soruda görüşmeye katılan öğretmenlerden % 25'i programın başarılı olacağını söylerken, % 75'i programın başarılı olmayacağını söylemişlerdir.

Görüşmeye katılan 18 nolu sınıf öğretmeni

" Bu programın üzerinden 8-10 yıl geçmedikçe anlaşılmaz. Öğretmenler yeni programı bilmedikleri için devamlı akıllarında eski program var. Sadece üst makamlara şirin görünebilmek için yeni programı iyi gösteriyorlar" dedi.

Görüşmeye katılan 23 nolu sınıf öğretmeni

" Program başarılı olur. Ani bir geçiş oldu. 1962 programı pilot okullarda 1962 ile 1968 yılları arasında uygulanmış. Bütün okullar şu an panik halinde. Eğer iyi bir alt yapı olsaydı ve sınav sistemi değişseydi, belki uygulanabilirdi" dedi.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

"Bu program başarılı olamaz. Çünkü Türkiye'de yarışma ortamı olduğu için bu programın başarılı olabileceğini zannetmiyorum" dedi.

Görüşmeye katılan öğrencilerden 25 nolu sınıf öğretmeni

“Programın herkes tarafından algılanmasına bağlı. Öğretmene, çevre koşullarına, araç-gerece bağlı bence. Bilgi açısından biraz düşük olabilir ama beceri açısından biraz yüksek olabilir “ dedi.

Görüşmeye katılan 12 nolu sınıf öğretmeni

”Öğretmen çalışırsa başarılı olur. Bu yüzden öğretmen her yönden kendini geliştirmeli” dedi.

Görüşmeye katılan 17 nolu sınıf öğretmeni

”Program başarılı olamaz. Çünkü ders kitabı, çalışma yaprakları yok. Materyal eksik ” dedi.

Görüşmeye katılan 12 nolu sınıf öğretmeni

“Programının başarılı olacağını zannetmiyorum. Ülkemizde sınav sistemi oldukça başarılı olamaz” dedi.

Görüşmeye katılan 2 nolu sınıf öğretmeni

“Uygulanabilir. Öğretmenler ve öğrenciler yabancılık çekti. Özellikle matematikte materyal eksik. Yeterli kaynak olsa. Şimdi kesirleri anlattım. Materyal olmadığı için çok zorluk çektim.

Görüşmeye katılan 5 nolu sınıf öğretmeni

“İnşallah başarılı olur. Kendimiz uyguladık. Birebir başarıyı getirmez. Ama gelecek yıllarda göreceğiz. Birden dönüt alamayız” dedi..

Görüşmeye katılan 4 nolu sınıf öğretmeni

“Program başarılı olmaz. Alt yapı biraz sağlam olacak. Ana sınıftan yani 5. yaşından başlayarak sürekli çalışma yapacak ki başarılı olsun” dedi.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Başarılı olabilir. Çevreden duyduğum kadarıyla öğretmenler programı aksatıyorlar. Gene yüklemeler oluyor. Öğretmenleri yönlendirirlerse program başarılı olur “ dedi.

Görüşmeye katılan 16 nolu sınıf öğretmeni

“Program ekonomik yönden desteklenirse olur. Bakanlık ve üniversiteler araç gereç açısından okulları sürekli desteklemeliler. Böyle bir programda sınıfların bir atölye gibi olması gerekiyor” dedi.

Görüşmeye katılan 10 nolu sınıf öğretmeni

“Her öğretmen aynı planı uygularsa başarılı olur. Duyduğum kadarıyla bizim okul uyguluyor. Bizim çocuklar o zaman diğer çocuklardan geri kalacak. O zaman ne olacak? ” dedi.

Görüşmeye katılan 21 nolu sınıf öğretmeni

“Başarılı...Uygulayacağı iyi olması esas. Çoktan başarılı olduğuna inanıyorum” dedi.

Birinci, ikinci sınıf öğretmenleri programın başarılı olacağına inanmaktadır.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin çalıştıkları okullara göre kırsal kesimde çalışan öğretmenler programın uygulanmasından yana, ama bazı şartların da iyileştirilmesinin gerekli olduğunu savunmuşlardır.

Merkez okulda çalışan öğretmenler var olan sınav sistemi kalkmadıkça programın başarılı olmayacağını söylemişlerdir.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin deneyimleri göz önüne alındığında programın başarılı olabileceğini savunmaktadırlar.

Araştırmanın 8. sorusuna -“Değerlendirme boyutunda süreci mi yoksa sonucu mu değerlendiriyorsunuz?”- yönelik cevaplar tablo (5.8) de özetlenmiştir.

Tablo (4.8.) Yeni Öğretim Programında Süreç- Sonuç Değerlendirmesine Yönelik Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Süreç	Sonuç	Hem süreç hem sonuç
1	Bay	28	4.sınıf		X	
2	Bay	27	3.sınıf	X		
3	Bay	30	5.sınıf	X		
4	Bay	28	1.sınıf			X
5	Bay	26	4.sınıf		X	
6	Bayan	28	5.sınıf	X		
7	Bay	20	5.sınıf	X		
8	Bay	17	3.sınıf	X		
9	Bay	23	4.sınıf			X
10	Bayan	15	2.sınıf	X		
11	Bay	28	2.sınıf	X		
12	Bay	25	4.sınıf		X	
13	Bay	24	4.sınıf	X		
14	Bay	28	1.sınıf	X		
15	Bay	26	3.sınıf	X		
16	Bay	21	2.sınıf			X

17	Bayan	31	3.sınıf			X
18	Bayan	24	2.sınıf	X		
19	Bay	29	1.sınıf		X	
20	Bay	36	4.sınıf	X		
21	Bayan	13	1.sınıf			X
22	Bay	26	3.sınıf	X		
23	Bay	26	4.sınıf	X		
24	Bay	12	5.sınıf			X
25	Bay	20	2.sınıf	X		

8. soruda görüşmeye katılan öğretmenlerin % 60'ı süreci, % 16'sı sonucunu, % 24'ü ise hem süreç hem de sonuç değerlendirmesi yaptıklarını ifade etmişlerdir.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“Benim için öğrencilerin süreci önemli. Bu programda sonuç önemli değil. Süreç içerisinde etkinlikleri kendisi hazırlıyor mu, sonuçları kendi cümleleriyle yazabilmiş mi esas önemli olan bence bunlar” dedi.

Görüşmeye katılan 3 nolu sınıf öğretmeni

“Dersi içi etkinliklere bakıyorum. Yani sürece bakarak değerlendiriyoruz “ dedi.

Görüşmeye katılan 5 nolu sınıf öğretmeni

“Değerlendirme bir problemdir. Kendimize göre değerlendiriyoruz. Süreci değerlendiriyorum, öyle zaman oluyor ki etkinliği değerlendiriyorum. Yada sınıfı kendime göre değerlendiriyorum “ dedi.

Görüşmeye katılan 19 nolu sınıf öğretmeni

“Öğrencileri değerlendirirken sonucuna bakıyorum. Yaşama geçip geçmediğine bakıyorum. Sözlü de anlıyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 17 nolu sınıf öğretmeni

“Değerlendirme de hem süreci hem de sonucu değerlendiriyorum. Bu programın özelliği her etkinliğin sonunda değerlendirme var” dedi.

Görüşmeye katılan 9 nolu sınıf öğretmeni

“Öğrencileri değerlendirirken daha çok önceki programa göre yazılı yapıyoruz. Sözlü olarak da etkinliklere bakıyoruz” dedi.

Görüşmeye katılan 15 nolu sınıf öğretmeni

“Süreci değerlendiriyorum. Yönetmelik sonuçta istiyor. Sonucu da değerlendirmek zorunda kalıyoruz” dedi.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Süreci değerlendiriyorum. Belli bir süreç içerisinde öğrenciler nereden nereye gelmişler ona bakıyorum. Bir de çocukları diğer çocuklarla karşılaştırmıyorum. Çünkü herkesin belli bir kapasitesi var. Bir çocuk belli bir şeyi yapıyorsa benim için başarılıdır” dedi.

Görüşmeye katılan 6 nolu sınıf öğretmeni

“ Sonuçtan çok sürece bakıyorum. Sonuç o kadar önemli değil” dedi.

Görüşmeye katılan 10 nolu sınıf öğretmeni

“Öğrencileri değerlendirirken genelde süreci değerlendiriyorum. Çünkü her çocuğun alış düzeyi farklı. Biri erken alıyor, birisi biraz geç alıyor. İşte onu değerlendiriyorum. Sonuçta onu değerlendiriyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 21 nolu sınıf öğretmeni

“Her ikisini de kullanıyorum. Türkçe dersini görsel açıdan değerlendiriyorum. Matematik dersini sonucunu değerlendiriyorum” dedi.

Görüşmeye katılan hem bayan hem de erkek öğretmenler genelde süreci değerlendirdiklerini ifade etmişlerdir.

Hem süreç hem de sonuç değerlendiren öğretmenler ise her ders için farklı bir değerlendirme yaptıklarını ifade etmişlerdir.

Sonuç değerlendirmesi yapan öğretmenlerin deneyimlerinin 25 yılın üstünde olduğu görülmektedir.

Merkez ve kırsal kesimde çalışan öğretmenlerin genelde süreci değerlendirdikleri görülmüştür.

Araştırmanın 9.sorusuna -“Öğrencileri Değerlendirirken Farklı Ölçme Araçları Kullanıyor musunuz?”- öğretmenlerin verdikleri cevaplar tablo (5.9) da özetlenmiştir.

Tablo (4.9.) Öğrencileri Değerlendirirken Farklı Ölçme Araçları Kullanıp Kullanmadıkları Yönelik Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Kullanmıyorum	Kullanıyorum
1	Bay	28	4.sınıf	X	
2	Bay	27	3.sınıf	X	

3	Bay	30	5.sınıf	X	
4	Bay	28	1.sınıf	X	
5	Bay	26	4.sınıf	X	
6	Bayan	28	5.sınıf		X
7	Bay	20	5.sınıf		X
8	Bay	17	3.sınıf	X	
9	Bay	23	4.sınıf	X	
10	Bayan	15	2.sınıf	X	
11	Bay	28	2.sınıf	X	
12	Bay	25	4.sınıf	X	
13	Bay	24	4.sınıf		X
14	Bay	28	1.sınıf	X	
15	Bay	26	3.sınıf	X	
16	Bay	21	2.sınıf	X	
17	bayan	31	3.sınıf	X	
18	Bayan	24	2.sınıf	X	
19	Bay	29	1.sınıf	X	
20	Bay	36	4.sınıf		X
21	Bayan	13	1.sınıf	X	
22	Bay	26	3.sınıf	X	
23	Bay	26	4.sınıf	X	
24	Bay	12	5.sınıf	X	
25	Bay	20	2.sınıf	X	

9. soruda görüşmeye katılan öğretmenlerin % 80’i farklı ölçme araçları kullanmadıklarını, % 20’si ise kullandıklarını söylemişlerdir.

Görüşmeye katılan 12 nolu öğretmen;

“Öğrencileri değerlendirirken klasik yazılı ve test yapıyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 25 nolu sınıf öğretmeni

“ Öğrencilerin yaptığı etkinliklerden kimin ne yaptığı belli. Çünkü gözlem halindedesiniz. Bireysel olarak değerlendiriyorum, grup olarak da değerlendiriyorum. Kimin ne yaptığı belli. Sınıftaki öğrencilerin seviyesi de belli “ dedi.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni”

“Değerlendirmede her ders için 7 tane ölçek var. Bunları hiçbir öğretmenin bu değerlendirmeleri yapabileceğini zannetmiyorum. Benim kendime ait bir değerlendirme ölçeğim var. Onu uyguluyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 21 nolu sınıf öğretmeni,

“Öğrencileri değerlendirirken çalışma yapraklarını kullanıyorum. Bazı öğrenciler geç algılıyorlar.Onların üzerinde biraz fazla zaman ayırıyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 2.sınıf öğretmeni,

“Değerlendirmede sorunumuz var. Onların hazırladıkları değerlendirme anketleri biraz yoğun. Ama onun dışında biz kendimize göre yapıyoruz. Öğrenciyi önce bir değerlendiriyoruz. Özellikle sözlü sunuma yer veriyoruz. Bunun dışında küçük sorular sorup onların cevap vermelerini istiyoruz” dedi.

Görüşmeye katılan 17 nolu sınıf öğretmeni

“Öğrencileri değerlendirirken klasik yazılı ve test yapıyorum. Talim Terbiye'nin verdiklerini kullanmıyorum. Zamanım yok “ dedi.

Görüşmeye katılan 23 nolu sınıf öğretmeni

“Farklı ölçme araçları kullanmıyorum. Test yapmadım. Fen ve teknoloji dersinde yapılandırılmış grid kullandım. Portfolyo dosyalarına öğrencilerin etkinliklerini koydum” dedi.

Görüşmeye katılan 6 nolu sınıf öğretmeni

“Farklı ölçme araçları olarak yazılı ve test yapıyorum. Şimdi aklıma gelmiyor isimleri. Kullanmaya çalışıyorum.” dedi.

Görüşmeye katılan 18 nolu sınıf öğretmeni

“Kullanmıyorum. Öz değerlendirme var basılı kaynak olarak. Çocuğu gözlemliyorum. Çocuk sınıf içindeki etkinliklere katılıyor mu? Verdiğim ödev hakkında değerlendirme yapıyorum. Bu da bende oluşan kanatlar olarak. Bakanlığın verdiği değerlendirmeleri kullanacak vaktim yok” dedi.

Öğretmenlerin cinsiyetlerine, deneyimlerine, çalıştıkları okullara, ders verdikleri sınıflara da bakıldığında farklı ölçme araçları kullanmadıkları görülmektedir. Kullanmamalarının nedenleri zamanlarının olmaması, sınıfların kalabalık olması, alternatif ölçme araçlarını kullanmayı bilmemeleridir.

Merkez okulda çalışan öğretmenler ise, öğrencileri sınava hazırlamak için sürekli test ve yazılı yapıklarını ifade etmişlerdir.

Merkez ve kırsal kesimde çalışan öğretmenlerin değerlendirme ölçeklerinin adlarını bilmedikleri ortaya çıkmıştır.

Birinci, ikinci, üçüncü sınıf öğretmenleri genelde öğrencileri değerlendirirken sınıf içindeki durumlarına göre; dördüncü ve beşinci sınıf öğretmenleri ise yazılı veya test yaparak öğrencileri değerlendirdiklerini söylediler.

Araştırma 10. sorusuna -“Programda Ön Koşul Öğrenmeyi Gerektiren Konu Var Mı? “- verdikleri cevaplar tablo (5.10) da özetlenmiştir.

Tablo (4.10.) Programda Ön Koşul Öğrenmeyi Gerektiren Konular Var Mı? Sorusuna Yönelik Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Ön koşul öğrenme var	Ön koşul öğrenme yok
1	Bay	25	3.sınıf		X
2	Bay	27	3.sınıf	X	
3	Bay	30	5.sınıf		
4	Bay	28	1.sınıf		X
5	Bay	26	4.sınıf		X
6	Bayan	28	5.sınıf		X
7	Bay	20	5.sınıf		X
8	Bay	17	3.sınıf		X
9	Bay	23	4.sınıf		X
10	Bayan	15	2.sınıf		X
11	Bay	28	2.sınıf		X
12	Bay	25	4.sınıf		X
13	Bay	24	4.sınıf		X
14	Bay	28	1.sınıf		X
15	Bay	26	3.sınıf		X
16	Bay	21	2.sınıf	X	
17	Bayan	31	3.sınıf		X
18	Bayan	24	1.sınıf		X
19	Bay	29	4.sınıf		X
20	Bay	36	1.sınıf		X
21	Bayan	13	3.sınıf		X
22	Bay	26	4.sınıf		X
23	Bay	26	5.sınıf		X
24	Bay	12	2.sınıf		X
25	Bayan	20	3.sınıf		X

10. soruda görüşmeye katılan öğretmenlerden % 92’si programda ön koşul öğrenmeyi gerektiren konu yok demiştir. Öğretmenlerin % 8’si programda ön koşul öğrenmeyi gerektiren konu vardır demişlerdir.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“Ön koşul gerektiren bazı konular var. Her ülkenin kendi milli değerleri vardır. Bu da tüm derslerde olması gerekir. Milli ve dini bayramlara yer verilmemiştir” dedi.

Görüşmeye katılan 3 nolu sınıf öğretmeni

“Programda ön koşul öğrenme yok. Zaten kural yok. Matematikte kural yok. Örneğin dikdörtgenin çevresi verilmiş. Bunu kural olarak vermeyeceksiniz diyor. Daha iyi” dedi..

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Programda ön koşul öğrenmeyi gerektiren konu yok. Çocuklar yaşayarak belli bir takım şeyleri öğreniyorlar. Zaten program bunu destekliyor. Öğrenciler zorlanmıyorlar” dedi.

Görüşmeye katılan 4 nolu sınıf öğretmeni

“Konu derken, her şey ön koşula bağlı değil mi. Anasınıfına gitmeyen birisinin yazı çalışmaları uzun olacaktır ” dedi.

Görüşmeye katılan 2 nolu sınıf öğretmen

“Ön koşul öğrenme yok. Daha önce öğrendiklerinin üzerine katıyor. Yaşantıların üzerini temel alıyor” dedi.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Yok. Çocukların günlük yaşantılarına göre hazırlandığı için yaşayarak belli bir takım şeyleri öğreniyorlar. Zaten program bunu destekliyor. Zorlanmıyorlar” dedi.

Görüşmeye katılan 9 nolu sınıf öğretmeni

“ Kazanımlara göre öğretiyoruz. Ön koşul öğrenme yok” dedi.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin deneyimleri, çalıştıkları okullar ve sınıflar da göz önüne alındığında programda ön koşul öğrenmeyi gerektiren konular olmadığını dile getirmişlerdir.

Araştırmanın 11. sorusuna -“Milli Eğitim Bakanlığı Programı Adapte Etmek İçin Ne gibi Öneriler Sunmuştur?”- öğretmenlerin verdikleri cevaplar tablo (4.11) de özetlenmiştir.

Tablo (4.11.) Milli Eğitim Bakanlığının Programı Adapte Etmek İçin Sunduğu Önerilere Yönelik Öğretmen Cevaplar

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Hizmet İçi eğitim	Öneri yok
1	Bay	28	4.sınıf	X	
2	Bay	27	3.sınıf	X	
3	Bay	30	5.sınıf	X	
4	Bay	28	1.sınıf	X	
5	Bay	26	4.sınıf	X	
6	Bayan	28	5.sınıf	X	
7	Bay	20	5.sınıf	X	
8	Bay	17	3.sınıf	X	
9	Bay	23	4.sınıf	X	
10	Bayan	15	2.sınıf	X	
11	Bay	28	2.sınıf		X
12	Bay	25	4.sınıf	X	
13	Bay	24	4.sınıf	X	
14	Bay	28	1.sınıf	X	
15	Bay	26	3.sınıf	X	
16	Bay	21	2.sınıf	X	
17	Bayan	31	3.sınıf		X
18	Bayan	24	2.sınıf		X
19	Bay	29	1.sınıf	X	
20	Bay	36	4.sınıf	X	
21	Bayan	13	1.sınıf	X	
22	Bay	26	3.sınıf	X	
23	Bay	26	4.sınıf	X	
24	Bay	12	5.sınıf	X	
25	Bayan	20	2.sınıf	X	

11. soruda görüşmeye katılan öğretmenlerin % 88'i MEB'in programı adapte etmek için Eylül ayında hizmet içi eğitime alındıklarını ifade ettiler. % 12'lik kısmı oluşturan öğretmenler ise programın uygulanması için hiçbir öneri sunulmadığını söylediler.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“Öneri falan sunmadı. Biz öğretmeniz. Verilen programa uymak zorundayız” dedi.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Hizmet içi eğitim kursuna aldılar. Öğretmenleri eğittiler. Müfettişler okula geliyorlar. Aynı zamanda okullara bilgisayar ve fotokopi makineleri verdiler. Bu kadar” dedi.

Görüşmeye katılan 1 nolu sınıf öğretmeni

“Ankara’daki seminerde programı uygulayacaksınız, uygulanmama diye bir şey olamaz dediler” dedi.

Görüşmeye katılan 4 nolu sınıf öğretmeni

“ Milli Eğitim Bakanlığı programı adapte etmek için hiçbir öneri sunmadı dedi.

Görüşmeye katılan 19 nolu sınıf öğretmeni

“Her türlü imkanı sağlanacağı söylendi. Ama olmadı. Diğerlerini veliler halletti” dedi.

Görüşmeye katılan 7 nolu sınıf öğretmeni

“İlla uygulayacaksınız dediler. Uygulanmama diye bir şey yok” dedi.

Görüşmeye katılan 14 nolu sınıf öğretmeni

“Bilgisayar ve fotokopi makinesi verdi. Kağıt yolluyor. Onun gibi şeyler” dedi.

Görüşmeye katılan 17 nolu sınıf öğretmeni

“Birazcık dayatma oldu. Bir çok akademisyenlerin hazırladığı bir program. Bir çok ülkeden alınarak hazırlanmış “ dedi.

Görüşmeye katılan 23 nolu sınıf öğretmeni

“Program hazırlanırken yapılmış olduğu etkinliklerin nasıl gittiğini haberdar etmek için bizden öneriler istendi” dedi.

Görüşmeye katılan 20 nolu sınıf öğretmeni

“ Milli Eğitim Bakanlığı programı adapte etmek için, uygularsanız iyi olur demediler. Biz yaptık, siz uygulayacaksınız dediler “ dedi.

Öğretmenlerin deneyimleri, çalıştıkları okullar da göz önüne alındığında Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı tarafından hazırlanmış bu programın, uygulanacağı yönünde uygulanmama gibi bir durumun söz konusu bile olmadığıdır.

Araştırmanın 12. sorusuna -“Program Nasıl Bir İnsan Modeli Ön Görüyor”- öğretmenlerin cevapları tablo (4.12) de özetlenmiştir.

Tablo (4.12.) Program Nasıl Bir İnsan Modeli Ön Görüyor Sorusuna Yönelik Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Araştıran, sorgulayan	Şımarık	Öğrenci merkezli	Kendini İfade eden	Yaratıcılık
1	Bay	28	4.sınıf	X		X		X
2	Bay	27	3.sınıf	X		X		
3	Bay	30	5.sınıf	X			X	
4	Bayan	28	1.sınıf	X		X	X	
5	Bay	26	4.sınıf	X	X		X	
6	Bay	28	5.sınıf	X	X		X	
7	Bay	20	5.sınıf	X			X	X
8	Bay	17	3.sınıf	X		X	X	
9	Bay	23	4.sınıf	X			X	
10	Bayan	15	2.sınıf	X			X	X
11	Bay	28	2.sınıf	X			X	X
12	Bay	25	4.sınıf	X			X	
13	Bay	24	4.sınıf				X	X
14	Bay	28	1.sınıf	X			X	
15	Bay	26	3.sınıf	X		X	X	
16	Bay	21	2.sınıf	X			X	
17	bayan	31	3.sınıf	X		X	X	
18	Bayan	24	2.sınıf	X			X	
19	Bay	29	1.sınıf	X			X	
20	Bay	36	4.sınıf	X			X	X
21	bay	13	1.sınıf	X				
22	Bay	26	3.sınıf	X				
23	Bay	26	4.sınıf	X			X	
24	Bay	12	5.sınıf	X			X	
25	Bayan	20	2.sınıf	X			X	

12. soruda görüşmeye katılan tüm öğretmenler bu öğretim programının araştıran, sorgulayan, fikrini açıkça söyleyen, bir konu hakkında değişik yönlerden düşünen, bunların içinden en iyisini seçen bir öğrenci tipi yarattığını ifade etmişlerdir.

Görüşmeye katılan 4 nolu sınıf öğretmeni

“Bir konu hakkında çok geniş kapsamlı düşünen, konuşan, düşündüklerini ifade eden, topluluk karşısında konuşabilen bir insan modeli ön görüyor” dedi.

Görüşmeye katılan 1 nolu sınıf öğretmeni

“ Araştıran, inceleyen, yaratıcı bir insan modeli ön görüyor ” dedi.

Görüşmeye katılan 3 nolu sınıf öğretmeni

“Çok iyi bir insan modeli ön görüyor. İnsan topluma çıktığında derdini rahatça açıklayabilecek. Her şeyi konuşacak “ dedi.

Görüşmeye katılan 24 nolu sınıf öğretmeni

“Bu program öğrenmeyi öğrenen, irdeleyen, kendi ayakları üzerinde duran bir nesil. Deneme süresi çok azdı. Çıktısını görmemiz gerekiyordu “ dedi.

Görüşmeye katılan 17 nolu sınıf öğretmeni

“Kendine güvenen(aşırı güvenen), arkadaşların söylediklerini pek dikkate almayan, yaratıcı bir insan modeli ön görüyor” dedi.

Görüşmeye katılan 23 nolu sınıf öğretmeni

“Bu program bütün öğrencilerin her şey olabileceği değil, yetenekleri doğrultusunda iyi bir insan modeli ön görüyor” dedi.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“Bence konuşan, sorgulayan, araştıran bir insan modeli ön görüyor. Çünkü etkinliklerin tamamı araştırmaya yönelik genelde. Çocuk genelde kendini ifade etsin, pasif olmasın, konuşsun” dedi.

Görüşmeye katılan 25 nolu sınıf öğretmeni

“Muhakeme yeteneği gelişmiş, el becerileri gelişmiş, düşünebilen, düşündüklerini ifade eden çocuklar yetiştiriyoruz” dedi.

Görüşmeye katılan 16 nolu sınıf öğretmeni

“Konuşan, kendini ifade eden insan modeli ön görüyor. Ezberden kaçan bilgiyi araştıran, bilgiyi kendi kendine oluşturan bir insan tipi” dedi.

Görüşmeye katılan 18 nolu sınıf öğretmeni

“ Fikrini açıkça söyleyen, bir konu hakkında değişik yönlerden düşünebilen, ve bunların içinden en iyisini seçebilen bir öğrenci tipi isteniyor” dedi.

Öğretmenlerin deneyimleri, ders verdikleri sınıflar, çalıştıkları okullar da göz önüne alındığında; bu programla yetişen öğrencilerin araştıran, çevresini inceleyen, el becerileri gelişmiş, kendini ifade eden bir öğrenci tipi olacağını ifade etmişlerdir.

Araştırma 13. sorusuna -“Derse Hazırlıklı Gelirken Ne Gibi Hazırlıklar Yapmak Zorunda Kalıyorsunuz?”- yönelik cevaplar tablo (4. 13) de özetlenmiştir.

Tablo (4.13.) Derse Hazırlıklı Gelmek İçin Ne Gibi Hazırlıklar Yapmak Zorunda Kalıyorsunuz Sorusuna Yönelik Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Teknoloji	İnternet	Kaynak
1	Bay	28	4.sınıf	X		
2	Bay	27	3.sınıf	X		
3	Bay	30	5.sınıf	X	X	
4	Bay	28	1.sınıf	X	X	X
5	Bay	26	4.sınıf	X		
6	Bayan	28	5.sınıf	X		
7	Bay	20	5.sınıf	X	X	
8	Bay	17	3.sınıf	X		
9	Bay	23	4.sınıf	X		
10	Bayan	15	2.sınıf	X		
11	Bay	28	2.sınıf	X		
12	Bay	25	4.sınıf	X		
13	Bay	24	4.sınıf	X		
14	Bay	28	1.sınıf	X		
15	Bay	26	3.sınıf	X		
16	Bay	21	2.sınıf	X		
17	Bayan	31	3.sınıf	X		
18	Bayan	24	2.sınıf	X		X
19	Bay	29	1.sınıf	X		
20	Bay	36	4.sınıf	X		
21	Bayan	13	1.sınıf	X		
22	Bay	26	3.sınıf	X		
23	Bay	26	4.sınıf	X		
24	Bay	12	5.sınıf	X		
25	Bay	20	2.sınıf	X		X

13. soruda görüşmeye katılan tüm öğretmenlerin derse başlamadan önce teknoloji'yi kullandıklarını belirtmişlerdir. Buradaki teknoloji kavramını öğretmenler etkinlikleri internette hazırlamayı anlamışlardır.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“ Derse hazırlıksız gelmek bu programda mümkün değil. Ders sırasında öğretmen sınıfta pasif, ders dışında aktif. Öğretmen sınıfa gelirken araç-gereçleri hazırlamalı, materyalleri önceden hazırlamalıdır ” dedi.

Görüşmeye katılan 21 nolu sınıf öğretmeni

“Çizgi çalışmalarında, sayıları kavratırken görsel materyalleri kullanıyorum. Çalışma yaprakları kullanıyorum ” dedi.

Görüşmeye katılan 2 nolu sınıf öğretmeni

“Planlı geliyoruz. İnternette çok çalışıyorum. Öğretmen geri planda gözüküyor ama çok çalışıyor” dedi.

Görüşmeye katılan 22 nolu sınıf öğretmeni

“Derse hazırlıklı gelirken planlarımı hazırlıyorum. Etkinlik sayfalarımla geliyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 12 nolu sınıf öğretmeni

“Evde pek bir pek bir hazırlığım olmuyor. Okulun bilgi teknoloji sınıfında çalışıyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 15 nolu sınıf öğretmeni

“Derse hazırlıklı gelirken evde birkaç saat çalışmak gerekiyor. Çalışma yapraklarını kendim hazırlıyorum. Bilgisayarda çalışıyorum. Derslerimin öğrenci seviyesine uygun hale getirmek için çok çalışıyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 5 nolu sınıf öğretmeni

“Derse hazırlıklı gelirken bu yıl çok yorulduk. Kitaba ve internete bakıyoruz. Ara sıra eski kaynaklardan yararlanıyorum “ dedi.

Görüşmeye katılan 7 nolu sınıf öğretmeni

“Derse bilgi bakımından pek hazırlanmaya gerek yok. Araç gereç bakımından hazırlanmak gerekiyor” dedi.

Görüşmeye katılan 15 nolu sınıf öğretmeni

“Araştırma yapıyoruz. Şimdi ayın durumunu gözlüyorlar. Not düşüyorlar. Şekillerini çiziyorlar “ dedi.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu çok çalıştıklarını, etkinlikleri hazırladıklarını dile getirdiler. Kırsal kesimde çalışan öğretmenler çok çalışmadıklarını, sadece okulda çalıştıklarını ifade ettiler.

Merkez okulda çalışan, emekli olmaya hazırlanan öğretmenler bu programa uymadıklarını dile getirmişlerdir.

Araştırmanın 14. sorusuna -“Eğitim Fakülteleri Bu Programı Biliyorlar Mı?”- yönelik cevaplar tablo (4.14) de özetlenmiştir.

Tablo (4.14.) Eğitim Fakülteleri Bu Programı Bildiklerine Yönelik Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Biliyorlar	Bilmiyorlar
1	Bay	28	4.sınıf	X	
2	Bay	27	3.sınıf		X
3	Bay	30	5.sınıf		X
4	Bay	28	1.sınıf	X	
5	Bay	26	4.sınıf		X
6	Bayan	28	5.sınıf		X
7	Bay	20	5.sınıf		X
8	Bay	17	3.sınıf		X
9	Bay	23	4.sınıf		X
10	Bayan	15	2.sınıf		X
11	Bay	28	2.sınıf		X
12	Bay	25	4.sınıf		X
13	Bay	24	4..sınıf		X
14	Bay	28	1.sınıf		X
15	Bay	26	3.sınıf	X	
16	Bay	21	2.sınıf		X
17	Bayan	31	3.sınıf		X
18	Bayan	24	2.sınıf		X
19	Bay	29	1.sınıf		X
20	Bay	36	4.sınıf		X
21	Bayan	13	1.sınıf	X	
22	Bay	26	3.sınıf		X
23	Bay	26	4.sınıf		X
24	Bay	12	5.sınıf	X	
25	Bayan	20	2.sınıf		X

Görüşmeye katılan öğretmenlerin % 80'i akademisyenlerin bu programı bilmediğini söylemişlerdir. % 20'si ise akademisyenlerin bu programdan haberdar olduklarını ifade etmişlerdir.

Görüşmeye katılan öğretmenlerden 21 nolu sınıf öğretmeni

“Akademisyenler pilot okullara sürekli gelmelidir. Aday öğretmenler akademisyenlerden daha çok biliyorlar” dedi.

Görüşmeye katılan 18 nolu sınıf öğretmeni

“Eğitim fakültelerinin ilk önce kendileri öğrenmeleri gerekiyor.

Daha yeni programı bilmiyorlar. Aday öğretmenlerden hala çarşaf plan istiyorlar “ dedi.

Görüşmeye katılan 14 nolu sınıf öğretmeni

“Yeni programı öğrencilere uygulamak gerekiyor. Mesela bize gelen öğrenciler ilk önce geldi. Bütün derslerin kazanımları var. Davranış yok.

Sadece kazanım var. Ama onlar bizden davranışlarını içeren planlar istediler” dedi.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Eğitim fakülteleri yeni programı öğrencilerine tanıtmalıdır. Daha aday öğretmenler bilmiyorlar. Seneye bu adaylar göreve başlayacaklar. Ama ne yapacaklarını bilmiyorlar. Eğitim fakülteleri bakanlıkla işbirliği yapmalıdır. Bakanlıktan destek almalıdırlar ” dedi.

Görüşmeye katılan 6 nolu sınıf öğretmeni

“Kendilerini adapte etmek için uygulama saatlerini çoğaltabilirler” dedi.

Görüşmeye katılan 3 nolu sınıf öğretmeni

“Üniversiteler programlarını yeni öğretim programına göre düzenlemeliler. Öğrencileri pilot okullara göndermelilerdi. Seneye öğretmen olarak atanacaklar. Atanan öğrenciler ne yapacak şimdi” dedi.

Görüşmeye katılan 5 nolu sınıf öğretmeni

“Bize gelen stajyerler KPSS’den iyi puan alan atanacaklar. Bu yeni uygulamayı bilmiyorlar. Ne yapacaklar? Akademisyenlerin hepsinden haberdar olmalı çünkü program değişti” dedi.

Görüşmeye katılan tüm öğretmenler cinsiyetlerine, deneyimlerine, çalıştıkları okullara göre, eğitim fakültelerinin bu programı bilmediklerini, aday öğretmenlerin daha fazla bildiklerini söylemişlerdir.

Merkez okulda çalışan öğretmenlerin % 70’i eğitim fakültelerinin programı bilmediklerini dile getirmişlerdir.

Araştırmanın 15. sorusuna -“Veliler Programı Biliyorlar Mı?”- verdikleri cevaplar tablo (4. 15) de özetlenmiştir.

Tablo (4.15.) Veli’nin Program Hakkındaki Sorusuna Yönelik Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Biliyorlar	Bilmiyorlar	Daha sonra öğren diler
1	Bay	28	4.sınıf		X	
2	Bay	27	3.sınıf		X	

3	Bay	30	5.sınıf			X
4	Bay	28	1.sınıf		X	
5	Bay	26	4.sınıf			X
6	Bayan	28	5.sınıf		X	
7	Bay	20	5.sınıf		X	
8	Bay	17	3.sınıf		X	
9	Bay	23	4.sınıf		X	
10	Bayan	15	2.sınıf			X
11	Bay	28	2.sınıf	X		
12	Bay	25	4.sınıf		X	
13	Bay	24	4.sınıf			X
14	Bay	28	1.sınıf	X		
15	Bay	26	3.sınıf	X		
16	Bay	21	2.sınıf		X	
17	bayan	31	3.sınıf	X		
18	Bayan	24	2.sınıf			X
19	Bay	29	1.sınıf	X		
20	Bay	36	4.sınıf		X	
21	bay	13	1.sınıf			X
22	Bay	26	3.sınıf			X
23	Bay	26	4.sınıf			X
24	Bay	12	5.sınıf	X		X
25	Bayan	20	2.sınıf	X		

Görüşmeye katılan öğretmenlerin % 28'i velinin programı bildiğini, %40'ı velinin programı bilmediğini, %32'si ise velinin ilk önce bu programı kabul etmediğini daha sonra kabullendiğini belirtmişlerdir.

Görüşmeye katılan öğretmenlerden 14 nolu sınıf öğretmeni

“Veliler programı öğrendiler. Bana sürekli telefon ediyorlar. Ben de açıklama yapıyorum” dedi.

Görüşmeye katılan öğretmenlerden 18 nolu sınıf öğretmeni

“ Veli epeyce programı öğrendi .Bu sene ayda bir toplantı yaptık. Velilere programı anlattık” dedi.

Görüşmeye katılan öğretmenlerden 19 nolu sınıf öğretmeni

“ Veli programı öğrendi. Ama ben onlara rehberlik yaptım” dedi.

Görüşmeye katılan 6 nolu sınıf öğretmeni

“ Veliler okula geliyorlar. Programı anlatıyorum. Ama onlar daha çok bilgi öğrenmelerini istiyorlar. İki arada kaldık” dedi.

Görüşmeye katılan 3 nolu sınıf öğretmeni

“Veli ilk zaman zorlandılar. Eğitim seviyesi düşük olan okullar pilot oldu diye dert yandılar. Daha sonra alıştılar” dedi.

Görüşmeye katılan 5 nolu sınıf öğretmeni

“Veliler programı bilmiyorlar. Çünkü okulumuz taşınmalı olduğu için okula uğramıyorlar ” dedi.

Görüşmeye katılan 22 nolu sınıf öğretmeni

“Veli ilk önceleri tedirgindi. Ama biz dedik biz işi biliyoruz. Velileri katmak için velilere de ödev veriyoruz. Şimdi onlarda bilgisayar kullanmasını öğrendiler” dedi.

Kırsal kesimde çalışan öğretmenler, velinin bu programı kabullenmediğini söylediler. Taşınmalı okul olduğu için velilerin pek fazla okula uğramadıklarını dile getirmişlerdir. Bu yüzden programı tam olarak algılayamamışlardır.

Merkez okulda çalışan öğretmenler ise velilerin ilk önce tedirgin olduğunu daha sonra, toplantı yaparak yeni programı tanıttıklarını söylemişlerdir.

10 ile 20 yıl arasında çalışan öğretmenler velinin programı bildiğini, 20 yılın üstünde çalışan öğretmenler ise velinin programı bilmediğini ifade etmişlerdir.

Araştırmanın 16. sorusuna -“Öğretmenlere Bu 6 Ay İçersinde Kendinizi Yenilemek İçin Ne Yaptığınız?”- öğretmenlerin verdikleri cevaplar tablo (4.16)'da özetlenmiştir.

Tablo (4.16.) Bu 6 Ay İçersinde Kendinizi Yenilemek İçin Ne Yaptığınız Sorusuna Yönelik Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	internet	Çeşitli kaynaklar	Diğer Zümre işbirliği
1	Bay	28	4.sınıf	X		
2	Bay	27	3.sınıf	X		X
3	Bay	30	5.sınıf	X		X
4	Bay	28	1.sınıf		X	
5	Bay	26	4.sınıf		X	
6	Bayan	28	5.sınıf		X	
7	Bay	20	5.sınıf		X	
8	Bay	17	3.sınıf	X		
9	Bay	23	4.sınıf	X		
10	Bayan	15	2.sınıf	X		
11	Bay	28	2.sınıf	X		
12	Bay	25	4.sınıf	X		
13	Bay	24	4.sınıf	X		
14	Bay	28	1.sınıf	X		
15	Bay	26	3.sınıf	X		

16	Bay	21	2.sınıf	X		
17	Bayan	31	3.sınıf		X	
18	Bayan	24	2.sınıf		X	
19	Bay	29	1.sınıf		X	
20	Bay	36	4.sınıf		X	
21	Bayan	13	1.sınıf	X		
22	Bay	26	3.sınıf	X		
23	Bay	26	4.sınıf	X		
24	Bay	12	5.sınıf	X		
25	Bay	20	2.sınıf		X	

Görüşmeye katılan öğrencilerin % 68'i zamanının çoğunu bilgisayar başında, % 32 'si ise çeşitli kaynaklardan hazırlanarak, bu yılı geçirdiklerini ifade ettiler.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Kendimi yenilemek için internetin başından hiç kalkmadım.Programları sürekli olarak inceledim.Teneffüslerde ve evde inceliyorum.” Dedi.

Görüşmeye katılan 20 nolu sınıf öğretmeni

” Çoklu zekadan, çeşitli kaynaklardan çalıştım. Çalışma yaprağı yapmak için sürekli araştırma yaptım” dedi.

Görüşmeye katılan 21 nolu sınıf öğretmeni

“Bilgisayar aldım. İnternete abone oldum.Programları sürekli okuyorum. Başka okullardaki öğretmenlerle iş birliği yapıyorum. “ dedi.

Görüşmeye katılan 24 nolu sınıf öğretmeni

“ Bu yıl 2 kat daha fazla çalıştım. Etkinliklerini nasıl yapabilirim diye çok düşündüm. Benim için çok yoğundu” dedi.

Görüşmeye katılan 5 nolu sınıf öğretmeni

“İnternet, kullanıyorum, öğretmenlerden yararlanıyorum. Seneye her şey daha iyi olacak. Hiç değilse kaynak sıkıntısı olmayacak” dedi.

Görüşmeye katılan 1 nolu sınıf öğretmeni

“Eski öğretime bırakıp yeni öğretim programı ile ders yapmak gerçekten çok zordu. Bu sene beni çok yıprattı. Eskiye nazaran bu sene çok çalıştım. Etkinlik ve çalışma yaprakları hazırlamak gerçekten beni çok yordu. “ dedi.

Görüşmeye katılan 9 nolu sınıf öğretmeni

“Evde çalışmadık. Bir hafta önceden programı aldım. Çocuklara ödev verdim. Şimdi onları inceleyeceğiz “dedi.

Görüşmeye katılan 15 nolu sınıf öğretmeni

“ Mevcut verilen kitapları okudum. Geçen seneye göre çok çalıştım ” dedi.

Görüşmeye katılan 18 nolu sınıf öğretmeni

“ Bilgisayarı öğrendim. İnternete girmeyi öğrendim ” dedi.

Görüşmeye katılan 20 nolu sınıf öğretmeni

“Çoklu zekadan, çeşitli kaynaklardan çalıştım. Program çoklu zeka kuramlarını benimsemiş gözüküyor” dedi.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin cinsiyetleri, deneyimleri, görev yaptıkları okullar da göz önüne alındığında çok çalıştıkları, bilgisayar kullanmayı öğrendikleri görülmüştür.

Görüşmeye katılan öğretmenlerin deneyimlerine bakıldığında 15 yılın altında öğretmenlerin diğer öğretmenlere göre çok çalıştığı görülmüştür.

Araştırmanın 17. sorusuna -“Müfettişlerin Programı Algılayışları İçin Ne Söylersiniz ?”- yönelik cevaplar tablo (4. 17) de özetlenmiştir.

Tablo (4.17.) Müfettişlerin Programı Algılayışlarına Yönelik Öğretmen Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	Algıladılar	Algılamadılar	Bilmiyor um
1	Bay	28	4.sınıf		X	
2	Bay	27	3.sınıf	X		
3	Bay	30	5.sınıf			X
4	Bay	28	1.sınıf	X		
5	Bayan	26	4.sınıf			X
6	Bay	28	5.sınıf		X	
7	Bay	20	5.sınıf		X	
8	Bay	17	3.sınıf			X
9	Bay	23	4.sınıf			X
10	Bayan	15	2.sınıf	X		
11	Bay	28	2.sınıf		X	
12	Bay	25	4.sınıf		X	
13	Bay	24	4.sınıf		X	
14	Bay	28	1.sınıf	X		
15	Bay	26	3.sınıf	X		
16	Bay	21	2.sınıf			X
17	Bayan	31	3.sınıf	X		
18	Bayan	24	2.sınıf	X		
19	Bay	29	1.sınıf			X
20	Bay	36	4.sınıf			X

21	Bayan	13	1.sınıf	X		
22	Bay	26	3.sınıf		X	
23	Bay	26	4.sınıf	X		
24	Bay	12	5.sınıf	X		
25	Bay	20	2.sınıf	X		

Görüşmeye katılan öğretmenlerin %44'ü müfettişlerin programı algıladıklarını, %28'i algılamadıklarını, %29'u ise bilmediklerini ifade etmişlerdir.

Görüşmeye katılan 21 nolu sınıf öğretmeni

“Bence uygulayıcı öğretmenler daha iyi algıladılar. Bence müfettişler algılamadılar” dedi.

Görüşmeye Katılan 19 nolu sınıf öğretmeni

“ Müfettişlerin algılayışlarını ben bilemiyorum. Muhakkak algıladılar. Ama rehberlik yapmadılar” dedi.

Görüşmeye katılan 23 nolu sınıf öğretmeni

“Müfettişler bizim gibi seminerden geçtiler. Algıladıklarını düşünüyorum. Ama pek fazla göremedim” dedi.

Görüşmeye katılan 18 nolu sınıf öğretmeni

“Müfettişler bizlerden çalışma yapraklarını alıyorlar. Bundan sonraki çalışmalarda kullanacaklarmış. Sadece biz öğretmenlerle Milli Eğitim arasında rehber niteliği taşımaktadırlar” dedi.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Müfettişleri bilmiyorum. Onlar geliyorlar bizim okula. Programdan memnun olduklarını ifade ediyorlar. Programın uygulanmasını istiyorlar. Burada böyle konuşup başka okulda başka şeyler mi söylüyorlar bilmiyorum” dedi.

Merkez okulda çalışan öğretmenler programı müfettişlerin algılamadıklarını, kırsal kesimde çalışan öğretmenler ise algıladıklarını söylemişlerdir.

Bazı öğretmenler ise bu konu hakkında konuşmak istemediklerini dile getirmişlerdir.

Araştırmanın 18. sorusuna -“ Öğretmenlere Kendinize Özgü Araç-Gereç Yapabiliyor musunuz?- yönelik cevaplar tablo (4.18) de özetlenmiştir.

Tablo (4. 18.) Öğretmenlerin Yaratıcılığına Yönelik Görüşleri

Katılımcı no	Katılımcının cinsiyeti	Katılımcının Mesleki yılı	Katılımcının Görev yaptığı sınıf	yapıyorum	Var olanları kullanıyorum
1	Bay	28	4.sınıf		X
2	Bay	27	3.sınıf	X	
3	Bay	30	5.sınıf	X	
4	Bay	28	1.sınıf	X	
5	Bay	26	4.sınıf		X
6	Bayan	28	5.sınıf	X	
7	Bay	20	5.sınıf	X	
8	Bay	17	3.sınıf		X
9	Bay	23	4.sınıf		X
10	Bayan	15	2.sınıf		X
11	Bay	28	2.sınıf		X
12	Bay	25	4.sınıf		X
13	Bay	24	4.sınıf	X	
14	Bay	28	1.sınıf		X
15	Bay	26	3.sınıf	X	
16	Bay	21	2.sınıf	X	
17	Bayan	31	3.sınıf	X	
18	Bayan	24	2.sınıf		X
19	Bay	29	1.sınıf		X
20	Bay	36	4.sınıf		X
21	Bayan	13	1.sınıf		X
22	Bay	26	3.sınıf	X	
23	Bay	26	4.sınıf	X	
24	Bay	12	5.sınıf	X	
25	Bayan	20	2.sınıf	X	

Görüşmeye katılan öğretmenlerden % 48'i kendine özgü araçlar yaptıklarını, ifade etmişlerdir. %52'si ise okullarında var olan materyalleri kullandıklarını ifade etmişlerdir.

Görüşmeye katılan 16 nolu sınıf öğretmeni

“Etkinlik yaptım. Son teknolojileri kullanıyorum. Bilgisayar, VCD kullanıyorum “ dedi.

Görüşmeye katılan 23 nolu sınıf öğretmeni

“Zaten ben el becerileri gelişmiş biriyim. Marangozluktan, elektrikli araç gereçten anlıyorum. Kendime özgü araç yapabiliyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 21 nolu sınıf öğretmeni

“Sayıları kavratırken görsel araçlar yaptık. Onun dışında yapmadık.” Dedi.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“Basamak değerini öğretmek için kendim tahtadan küpler yaptık. Simetri kavramı öğretirken tahtadan simetri tahtası yaptık. Bence insan yeter ki istesin. Her şeyi yapar.” dedi.

Görüşmeye katılan 13 nolu sınıf öğretmeni

“Kendime özgü materyal hazırlıyorum. Matematik’te pek olmadı. Daha çok eldeki verileri kullanıyorum. Teknoloji epey yer veriyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 19 nolu sınıf öğretmeni

“Araç-gereç olarak slayt hazırlıyorum. Onu sınıftaki bilgisayara aktarıyorum. Teknoloji kullanarak derslerimi işliyorum” dedi.

Görüşmeye katılan 20 nolu sınıf öğretmeni

“Tarih şeridi, pano hazırlıyorum. Kitap da yok. Araç gereç desteği de yok. Bilgisayar var. Fen ve Teknoloji konusunda var. Anketleri objektif bir değerlendirmeye açık değil. Ne yapsak her şey güzel” dedi.

Görüşmeye katılan 2 nolu sınıf öğretmeni

“Kendime ait özgü araçlar yapmadım. Öğrencilere küp, daire yaptırдыm” dedi.

Görüşmeye katılan 7 nolu sınıf öğretmeni

“Yapılabilir. Bu sene araç gereç yapmadım. Bu sene programı yeni algılıyoruz. En kötülük 4 ve 5 sınıflara oldu.

Görüşmeye katılan 8 nolu sınıf öğretmeni

“Dediğim gibi bakanlığın göndermediği veya yetersiz kaldığı zamanlarda kendimize özgü materyaller geliştiriyoruz. Matematik seti geldi. Okulumuz da önceden vardı. Fotokopi desteği sundu. Sonuçta bizim görevimiz” dedi.

Görüşmeye katılan 11 nolu sınıf öğretmeni

“ Kendime özgü materyaller uydurmuyorum. Onların vermiş olduğu kendim atölyelerimde yaptım” dedi.

Merkezde çalışan öğretmenler kırsal kesimde çalışan öğretmenlere göre daha fazla araç- gereç yaptıklarını ifade ettiler.

Birinci, üçüncü sınıf öğretmenleri kendilerine ait materyaller yapmadıklarını; ikinci sınıf öğretmenleri kendileri materyal yaptıklarını, dördüncü ve

beşinci sınıf öğretmenleri hem kendi yaptıklarını hem de var olanları kullandıklarını ifade ettiler.

BÖLÜM V

5. SONUÇLAR VE TARTIŞMA

Sonuçlar öğretmenlerin programa ilişkin yaşadıkları sorunlar ve programda olumlu buldukları boyutlar olarak sınıflandırılarak verilmiştir.

5.1. 2004 Öğretim Programının Türkiye Genelinde Uygulanabilirliği

Katılımcılara 2004 Öğretim Programının Türkiye genelinde uygulanabilirliği sorulmuştur. Öğretmenlerin %25'i "Bazı şartlar sağlanırsa program uygulanabilir" demiştir. Öğretmenler bu programın tüm Türkiye'de uygulanabilmesi için teknik desteğin devlet tarafından çok iyi sağlanması gerektiğini, öğretmenlerin iyi ve verimli bir hizmet içi eğitim almaları gerektiğini ve bu değişimi mantıklı bulup içselleştirmeleri gerektiğini ifade etmiştir. Öğretmenlerin %75'i ise bu programın ya çok zor uygulanacağını ya da hiç uygulanamayacağını öne sürmüşlerdir. Uygulanamamasındaki en büyük engel kırsal kesimlerde bulunan okulların imkanları ve sınıfların kalabalık oluşu ve aynı zamanda var olan sınav sistemidir. Öğretmenler bu yıl, sene başında teknik desteğin geç gelmesi ve kaynak kitabın olmamasından dolayı sıkıntıya maruz kaldıklarını belirtirlerken, gelecek yıl için de hazırlıkların çok daha erken başlaması gerektiğini belirtmişlerdir.

5.2. 2004 Programında Alternatif Ölçme Araçlarının Uygulanabilirliği

Katılımcılara alternatif ölçme araçlarının uygulanabilirliği sorulmuş ve öğretmenlerin % 80'i bu tekniklerin hepsinin her zaman kullanmadığını belirtmişlerdir. Bu ölçme-değerlendirme yöntemlerinin tam anlamıyla kullanılamamasındaki en büyük engelin bu tekniklerin çok vakit alması ve sınıfların kalabalık olmasıdır. Bunun yanında öğretmenlerin hizmet içi eğitimde alternatif ölçme-değerlendirme yöntemlerini çok iyi öğrenememeleri de önemli bir etkidir. Tüm bu sebeplere ek olarak yasal prosedürlerin çakışması da alternatif ölçme-değerlendirme tekniklerinin uygulanmasını daha güç hâle getirmektedir.

Önceki programa uygun olarak kabul edilen değerlendirme kriterlerine göre iki yazılı bir sözlü yapılması gerekirken yeni öğretim programına göre alternatif ölçme-değerlendirme yöntemleri kullanılması isteniyordu ve öğretmenlerimiz yasalar gereği iki yazılı bir sözlü notu vermeleri gerektiğini, uygulama okulu olmalarından dolayı alternatif ölçme-değerlendirme tekniklerini kullanmak zorunda kaldıklarını belirtmişlerdir.

5.3. 2004 Öğretim Programının Öğrenci Seviyesine Göre Uygunluğu

Katılımcılara 2004 öğretim programının öğrenci seviyesine göre nasıl olduğu sorulmuştur. Görüşmeye katılan tüm öğretmenler konu yoğunluğunun azaltılmış olduğunu söylemişlerdir. Öğretmenlerin % 52'si programın öğrenci seviyesine göre uygun olduğunu, % 12'si öğrenci seviyesine kısmen uygun olduğunu, % 36'sı öğrenci seviyesine uygun olmadığını dile getirmişlerdir. Yeni öğretim programında başarılı ve test çözmeyi seven öğrencilerin derslerde sıkıldıklarını ifade etmişlerdir. Özellikle dördüncü ve beşinci sınıf öğretmenleri programdaki konuları daha önce gördükleri için derslere karşı olan ilginin azaldığını ileri sürmüşlerdir. Ama başarısız olan öğrencilerin de her etkinliğe katıldığını ve öğrencilerin kendilerine güvenleri geldiğini ifade etmişlerdir. Aynı zamanda öğretmenler bu yaş grubunun algılama düzeyinin çok yüksek olduğunu belirtmişler, programın bu yönden basit olduğunu dile getirmişlerdir.

Kırsal kesimde çalışan öğretmenler programın son derece uygun olduğunu, öğrencilerin taşınmalı olarak, köylerden geldiğini belirterek kendilerini daha iyi ifade ettiklerini söylemişlerdir.

Öğretmenler için bu programın, öğrencilerin genellikle beceri yönüne hitap ettiğini; bilgi yönünü geliştirmediğini belirtmişlerdir.

5.4. 2004 Öğretim Programının Velinin Kabullemesi

Katılımcılara 2004 öğretim programını velinin kabullenip kabullenmediği sorulmuştur. Kırsal kesimde çalışan öğretmenlerin hepsi, velinin kabullenmediği görüşündedir. Velilerin okula gelmediklerini, kötü okulların pilot okul olduğunu söylemişlerdir. Merkez okullarda çalışan öğretmenlerin velinin ilk önce kabullenmediğini, daha sonra veli toplantıları yaparak bu programı anlattıklarını, velilere de ödev vererek bu programın içine kattıklarını dile getirmişlerdir.

Veli'nin tepkili olmasının sebeplerine gelince değişimi kabullenmemeleri, LGS sınav sistemi, geçen senelere göre çocuklarının hiçbir Şey öğrenmedikleri, çocuklarına dev verilmediği için de evde ders çalışmadıklarını ifade etmişlerdir.

5.5. 2004 Öğretim Programının Müfettişlerin Algılama Düzeyleri

Katılımcılara 2004 ğretim programını müfettişlerin algılayışları hakkında soru sorulmuştur. Öğretmenlerin % 44' müfettişlerin programı algıladıkları yönünde, %28'i müfettişlerin algılamadıkları yönünde, % 27'si ise bu konu hakkında konuşmak istememişlerdir.

Öğretmenler de müfettişlerin kendileri gibi aynı hizmet içi eğitiminden geçtiğini ifade etmişlerdir. Hizmet içi eğitimde öğretmenlere programın içeriğinden bahsedilirken, müfettişlere programın uygulama gerekliliğinden bahsetmişlerdir. Öğretmenler kendilerinin programın uygulayıcısı oldukları için müfettişlerden daha fazla algıladıklarını ifade etmişlerdir.

Müfettişler okullara gelerek programın uygulanması gerektiğini, öğretmenlerden çalışma yapraklarını alarak, bu uygulamadan memnun olduklarını, bu programın uzun yıllar uygulamada kalacağını, seneye de bütün Türkiye'de uygulanacağını belirtmişlerdir.

5.6. 2004 Öğretim Programı Hazırlık Aşamasında ğretmen Görüşleri

Katılımcılara 2004 ğretim programı hazırlanırken sizlerin görüşleriniz alındı mı sorusu sorulmuştur. Öğretmenlerin tamamı görüşlerinin alınmadığını söylemiştir.

Sadece ğretmenlerin Eylül ayında ODTÜ'de yapılan hizmet içi eğitim kursunda haberlerinin olduğunu söylemişlerdir. Şimdi anketlerle programın uygun olup olmadığını araştırdıklarını ifade etmişlerdir. Öğretmenlerin bu noktada sıkıntı çektikleri konu ise anketleri hazırlayanların programın her yönden iyi gittiğini, hiçbir sorun olmadığını belirtmeleridir.

Bunun sonucunda Bolu'nun hangi kriterlere göre pilot il olduğunu söylemişlerdir.

5.7. 2004 Öğretim Programının Temeli

Katılımcılara 2004 öğretim programının temeli sorulmuştur. Öğretmenlerin % 88'si programın öğrenci temelli olduğunu, % 12'si çevre temelli olduğunu belirtmişlerdir.

Bu programın öğrencileri çok daha aktif hâle getirdiğini, çok fazla etkinlik içerdiğini, öğrencilerin yaparak, yaşayarak öğrenmesine fırsat tanıdığını, öğrencileri araştırmaya, sorgulamaya yönelttiğini, düşünmeye, keşfetmeye sevk ettiğini ve duyuşsal alanda kazanımların daha çok artırdığını ifade etmişlerdir. Aynı zamanda öğrencinin çevresini tanıyarak yaratıcı gücünü geliştirdiğini ifade etmişlerdir.

Öğretmenler bu yeni öğretim programında ders dışında çok çalışmalarını gerektiğini, etkinlik ve materyal hazırlayarak sınıfa geldiklerini, ders içinde öğrencileri yönlendiren gözlemci konumunda olacaklarını söylemişlerdir.

5.8. 2004 Öğretim Programı İçin Milli Eğitim Bakanlığının Öğretmenlere Verdiği Destek ve Sunduğu Öneriler

Burada dördüncü ve on birinci soruların sonuçları birleştirilmiştir.

Katılımcılara Milli Eğitim Bakanlığı öğretim programını adapte etmek için ne gibi destek verdi sorusu sorulmuştur. Öğretmenlerin % 98'i, MEB'in sadece örnek planlar ve çalışma yaprakları verdiğini belirtmiştir. Bu senenin çok verimli geçmediğini, ders kitabının ve internetin olmadığı zamanlarda etkinlik hazırlamanın çok zor olduğunu söylemişlerdir. Kırsal kesimde çalışan öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu MEB'in verdiği her programa uymak zorunda olduklarını belirtmişlerdir.

Hizmet içi eğitimdeyken akademisyenlerle birlikte işbirliği yapılarak programın yürütüleceği söylenip okullara gelmemelerinin büyük bir sıkıntı yarattığını, ilk başlarda ne yapacaklarını bilemediklerini daha sonra araştırarak bir şeyler başardıklarını dile getirmişlerdir. İyi bir hizmet içi eğitim yapılması için akademisyenlerin bizzat katılmaları gerektiğini ifade etmişlerdir.

Öğretmenlerin % 2'si MEB'in destek olarak sadece okullara bilgisayar ve fotokopi makinesi yardımıyla bulunduğunu söylemişlerdir. Sürekli fotokopi çektiklerini, makinenin bozulması ve fotokopi kağıdının sık sık bitmesinin kendilerini zor durumda bıraktığını, bu durum yüzünden okul idaresiyle anlaşmazlıklar doğduğunu belirtmişlerdir.

5.9. 2004 Öğretim Programında Öğretmenlerin Derslerinde Ve Planlarında Teknoloji Kullanımı

Katılımcılara planlarınızı nasıl hazırlıyorsunuz sorusu sorulmuştur. Öğretmenlerin % 72'si planlarını ve çalışma yapraklarını internetten hazırladıklarını ifade etmişlerdir. % 28'i diğer zümre arkadaşlarıyla hazırladıklarını söylediler.

Öğretmenlerin tamamı plan konusunda bir sıkıntılarının olmadığını, internetten hazırladıklarını belirtmişlerdir.

Kırsal kesim ve merkezde çalışan öğretmenler planlar konusunda bir sıkıntıları olmadığını, davranışların yerine kazanımların gelmesi, kazanımlara göre planlarını ve çalışma yapraklarını hazırladıklarını belirtmişlerdir.

Kırsal kesim ve merkezde çalışan öğretmenler derslerinde pek fazla teknolojiye yer vermemektedirler; teknoloji malzemelerinin okullarda olmaması, öğretmenlerin pek fazla bu konu hakkında fazla şey bilmemelerinden kaynaklanmaktadır.

5.10. 2004 Öğretim Programında Eğitim Fakültelerinin Programı Tanıyıp Tanımadıklarına Yönelik Görüşler

Katılımcılara eğitim fakülteleri programını bilip bilmediklerine yönelik soru sorulduğunda öğretmenlerin % 90'ı eğitim fakültelerinin yeni öğretim programından haberdar olmadıklarını dile getirmişlerdir.

Yeni öğretim programının uygulanabilmesi için en önemli etken öğretmendir. Öğretmen yetiştiren fakültelerde; YÖK, MEB ile işbirliği yaparak dersleri yeni programa göre düzenlemelidir. Akademisyenler okullara sürekli gelerek program hakkında bilgiler almalıdırlar.

Öğretmenlerin; eğitim fakültelerinden bekledikleri öğretim programını öğrenmeleri, okullarla ve bakanlıkla işbirliği yapmalarıdır.

5.11. 2004 Öğretim Programında Değerlendirme Yaklaşımı

Katılımcılara öğrencileri değerlendirirken süreci mi yoksa sonucu mu değerlendiriyorsunuz sorusu sorulduğunda görüşmeye katılan öğretmenlerin % 64 'ü süreci, % 12'si sadece sonucu, % 24'ü hem süreç hem de sonucu değerlendirdiklerini söylemişlerdir.

Değerlendirme; bu programda büyük bir problemdir. Birinci, ikinci, üçüncü sınıf öğretmenleri; öğrencileri değerlendirirken süreci değerlendiklerini, bazı

zamanlarda öğrencinin etkinliklerini değerlendirdiklerini ifade etmişlerdir. Dördüncü, beşinci sınıf öğretmenlerinin; öğrencileri değerlendirirken sonucu değerlendirdiklerini ve öğrendiklerini yaşama geçirip geçirmediğini anlamak için yazılı yaptıklarını ifade etmişlerdir.

Sonuç olarak değerlendirme öğrenmenin ayrılmaz bir parçasıdır. Öğrenciler öğrenirken öğretmenler de öğrencilerin öğrenmeleri hakkında bilgi edinir. Ölçme ve değerlendirme etkinlikleriyle hem öğrenme sürecinin hem de sonucunun değerlendirilmesi hedeflenmiştir.

5.12. 2004 Öğretim Programına Göre Öğretmenin Yaratıcılığı

Bu sonuçta on beşinci ve on yedinci soruların sonuçları birleştirilmiştir.

Katılımcılara bu yıl kendilerini yenilemek için ne yaptıkları sorulduğunda öğretmenlerin % 80'i bilgisayarın başında sürekli ders çalıştıklarını, programı sürekli incelediklerini; değişik çalışma yapıları hazırlayarak öğrencileri nasıl aktif hale getiririz diye diğer öğretmenlerle işbirliği halinde çalıştıklarını, çoklu zekadan, başka kaynaklardan çalışarak geldiklerini ifade etmişler. Elleri fazla kaynak olmadıklarını belirterek bu sene çok sıkıntı çektiklerini ifade etmişlerdir.

Yirmi beş yılın üzerinde merkez okulda çalışan öğretmenler kendilerini yenilemeye gerek duymadıklarını, emekli olmaya karar verdiklerini, bu programın Türkiye çapında uygulanmayacağını belirtmişlerdir.

Katılımcılara kendinize göre araç-gereç yaptınız mı sorusu sorulduğunda % 60'ı kendilerine göre materyaller yaptıklarını, matematikte kesir takımları, onluk tabanlar hazırladıklarını, bu esnada çok sıkıntı çektiklerini ifade etmişlerdir.

Öğretmenlerin araç gereç konusunda etkinlik sayfaları yaptıkları görülmüştür. Kendilerine özgü yaratıcı materyaller yapmadıkları görülmüştür.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın gönderdiği materyallerin tamamının bozuk olduğunu belirterek; öğretmenlerin % 40'ı ise okulda var olan materyalleri kullandıklarını ifade ettiler.

5.13. 2004 Öğretim Programının Felsefesi

Katılımcılara bu program öğrencilerin bilişsel, duyuşsal, psiko-motor davranışlarının tümüne hitap ediyor mu sorusu sorulduğunda öğretmenlerin % 90'ı hitap ettiğini söylemişlerdir. Nasıl hitap ettiği sorulduğunda cevap verememişlerdir. Öğretmenlerimiz sorulara evet, hayır kelimelerden başka bir şey dememişlerdir.

Programın felsefesinin yapılandırıcı öğrenmeye dayanmakta olduğunu, bu felsefenin ne olduğunu ve nasıl gerçekleştirileceğini öğretmenlere anlatmak gereklidir. Tabii öğretmenlerin bir anda bu programa uyması zordur. Değişime en dirençli meslek öğretmenliktir. Yapılan araştırmalar öğretmenlerin düşüncelerini ve uyguladıkları yöntemleri değiştirmenin kolay olmadığını göstermektedir. Vacc ve Bright'ın yaptığı bir araştırmada (1999) yapısalcılık konusunda eğitime tâbi tutulan öğretmenler gözlenmiş ve sonuçta çoğu öğretmenin fikirlerini değiştirmedeği görülmüştür. Düşüncelerini ve yöntemlerini değiştiren öğretmenlerin bile, uygulamada öğrencilerinin düşüncelerini kendi istekleri doğrultusunda kullandıkları ve öğrencilerini yönlendirdikleri görülmüştür.

5.14 Pilot Çalışma İle İlgili Durumlar

Öğretmenlere görüşmeler esnasında pilot çalışma ile ilgili soru sorulduğunda, öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu pilot çalışmadan memnun olduklarını belirtmişler; fakat uygulama süresinin kısa olduğu görüşündedirler. Türkiye'de uygulanabilmesi için deneme süresinin uzun olması gerektiğini belirtmişlerdir.

Öğretmenlerin sıkıntı çektikleri konular, sınıfların kalabalık olması, bu yüzden ölçme değerlendirme zor olması, gerekli araç- gereç olmaması, internet bağlantılarının olmamasından kaynaklanmıştır.

Öğretmenlerin memnun olduğu taraf programın, seneye Türkiye'de uygulanacak olması devlet desteğinin okullara bu kadar fazla olacağını düşünmedikleri için kendilerini şanslı hissettiklerini belirtmişlerdir.

5.15 Programda Ön Koşul Gerektiren Konular Hakkında Öğretmen Görüşleri

Öğretmenlere görüşmeler esnasında programda ön koşul öğrenmeyi gerektiren konular olup olmadığı sorulduğunda % 92'si programda ön koşul öğrenme olmadığını belirtmişlerdir.

Ön koşul öğrenme olarak öğretmenlerin farklı şeyler algıladıkları ortaya çıkmıştır. Bazı öğretmenler milli bayramları, kazanımları algılamışlardır. Bu sonuçlar da gösteriyor ki programın tam olarak felsefesini kavrayamadıkları ortaya çıkmıştır.

6. ÖNERİLER

Gerek bu çalışmanın sonuçları ve gerek literatürde bu konu ile ilgili yapılan çalışmalar araştırıldıktan sonra aşağıdaki öneriler sunulmuştur.

- Programda “yapılandırıcı öğrenme” adıyla bir kavram ortaya çıkmıştır ve bu yeni öğretim programının temel felsefesi olarak ön görülmektedir. Bu felsefenin öğretmenlere hizmet içi eğitim düzenlenerek, uygulamalar yapılarak anlatılması gereklidir.

- MEB’in öngördüğü yenilenme öğretmen merkezli bir eğitimden daha çok öğrenci merkezli eğitim gerektirmektedir. Öğretmen merkezli eğitimden öğrenci merkezli eğitime geçiş, varolan öğretmen kadrolarının alışkanlıklarını bırakarak önemli bir dönüşüm geçirmesini gerektirmektedir. Değişmeye dirençli mesleklerden birinin de öğretmenlik olduğu varsayılırsa bunun ne kadar zor olduğu görülecektir. Türkiye’de ilk ve orta öğretimdeki öğretmen sayısının 600.000 düzeyinde olduğu düşünülürse böyle bir kitlenin hizmet içi eğitimden geçirilmesinin ne kadar büyük bir gayret gerektireceği gayet açıktır.

- Pilot uygulamalar için en azından 5 yıllık bir deneme süresi olmalıydı.

- Eğitim yöntemi ne olursa olsun uygulamadaki en önemli unsur öğretmenlerdir. Türkiye’de öğretmenlerin eğitimi Eğitim Fakülteleri tarafından yürütülmektedir. Öğretmen eğitimi yeniden yapılandırılmalıdır. Bu amaçla Eğitim Fakültelerinin de yeniden yapılandırılması gerekir. Eğitim Fakülteleri öğrencilerinin alan dersleri toplam kredilerinin daha büyük bir oranını oluşturmalı, öğrenciler bu dersleri o konuların uzmanı olan bölümlerden almalı ve programlar eğitim ile ilgili konuların birer amaç değil, araç oldukları gözden kaçırılmadan hazırlanmalıdırlar.

- Şu andaki eğitim sistemi, sınavlara (OKS ve ÖSS) bağlı olarak şekillenen bir sistemdir. Eğer OKS ve hatta ÖSS’deki ölçme ve değerlendirme kıstasları, bugün ilköğretim müfredatına getirilen yeniliklerle uyum sağlayacak bir biçimde değiştirilmezse, bu reformun etkisi çok sınırlı kalacaktır.

- Bu yıl çekilen kaynak kitap sıkıntısı öğretmenleri zor durumda bırakmıştır. Eğer gelecek öğretim yılında da bu durum böyle devam ederse programın uygulanması çok zordur.
- Ek malzeme olarak kullanılan kitaplığın, internetin bulunmadığı ve öğretmenin yetersiz olduğu durumda; kitap çok önemli bir kaynak olacağı için içerdiği bilgiler çok önemlidir. Bu nedenle “kendin bul” gibi yaklaşımların ötesinde gerekli bilgilerin çocuğa ulaştırılmasında temel aracın kitap olduğu unutulmamalıdır.
- Öğretmen kitapları bir an önce hazırlanmalı ve bu kitaplar özellikle sınıf içi uygulamalara ve etkinliklere yer vermelidir. Yapılacak uygulamaların kalabalık sınıflarda nasıl gerçekleştirilebileceği öğretmenlere anlatılmalıdır.
- Matematik ile Fen ve Teknoloji programları birbirinden tamamen kopuk biçimde tasarlanmışlardır. Halbuki matematik programında çeşitli kavramların ne işe yaradıkları en iyi fen bilgileri ile ilişkilendirilerek anlatılabilir. Öte yandan, matematik fen bilimlerinin temel yöntemini oluşturur. Bu kopukluğun giderilmesi mutlaka sağlanmalıdır.
- Bu yeni öğretim programının en büyük sıkıntısı, öğretmenlerin yeni ölçme ve değerlendirme yaklaşımlarını yeterince bilmemesinden kaynaklanacaktır. Bunun giderilmesi için hizmet içi eğitimlerin düzenlenmesi gerekmektedir.
- Bu yeni öğretim programında öğretmenlerin kullandığı alternatif ölçme ve değerlendirme etkinliklerinin ne kadar uygulandığının bilinmesi faydalı olacaktır. Bu konunun ilgili müfettişler ve okul müdürleri tarafından takip edilmesi gereklidir.
- Programın başarılı olması için velilerin bilgilendirilmesi gereklidir. Okullarda velilere program anlatmakla işe başlanabilir. Velilerimiz programı ne kadar iyi bilirlerse başarı o oranda yükselecektir.
- Matematiğin doğal çevremizi modellemede bir araç olduğu bilinci verilmelidir. “Sayılar ne işe yarar?” sorusunun yanıtlanmasına yönelik arayışlar sergilenebilmelidir. Konular sunulurken ne işe yaradığının da yaparak

öğrenilmesi gerekmektedir; bu açıdan daha çok problem çözme türünden etkinliğe yer verilmesi doğru olur.

- Bu programın uygulanması için bütün okullarda alt yapının sağlam olması gerekmektedir. Bilgisayar donanımlı olması, her okulda teknoloji sınıfının bulunması, sınıfların fazla kalabalık olmaması, öğretmen eksikliğinin olmaması gerekir.

- Yapılan bu yeni öğretim programının başarılı olabilmesi için öğretmenlerin bu çalışmaları benimsemesi ve uygun materyallerle desteklemesine bağlıdır.

- Sınıfların bir atölye gibi olması sağlanmalıdır.

- Bu öğretim programı yeni eğitim teknolojilerini de ön plana çıkarmaktadır. Bu program anlayışında sabit sınıf sistemi yerine branşlara dayalı olarak düzenlenmiş özel sınıflara ihtiyaç vardır.

- Yeni öğretim programı teknolojik gelişmelere paralel olarak hazırlanacak görsel, işitsel, eğitim malzemeleri ile desteklenmelidir. Öğretmen bu malzemenin ders ortamında kullanılması konusunda beceri sahibi kılınmalıdır.

- Programın uygulanmasında Türkiye'nin farklı bölgeleri dikkate alınarak okullarda öğretmene yardımcı olmak üzere programın mantık ve yapısını bozmayan model uygulamalar yapılmalıdır.

KAYNAKÇA

- Akyüz, Y. **Türk Eğitim Tarihi**, 7. Baskı, Alfa Basım Yayın Dağıtım, Ankara: 1999.
- Demirel, Ö. **Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme**, Pegem Yayınları, Ankara:1999
- Demirel, Ö. “**Türk Eğitim Sisteminde Öğretim Programlarının Geliştirilmesinde Bilimsel Yaklaşım ve 2000’li Yıllar İçin Öneriler**”, 21. Yüzyılın Işığında Türk Eğitim Sistemi Ulusal Sempozyumu,25-27 Kasım 1999, Öğretmen Hüseyin Hüsnü Tekişik Araştırma Merkezi Yayınları, s. 328-335
- Erden, Münir. “Eğitimde Program Değerlendirme” Pegem Yayınları, Ankara:2002
- Erginer, E. “Öğretimi Planlama Uygulama ve Değerlendirme” Anı Yayıncılık, Ankara:2000
- Gözütok, Dilek: Türkiye’de Program Geliştirme Çalışmaları, Milli Eğitim Dergisi Güz 2003
- Sayı:160, sayfa: 44-64, Ankara, 1999
- Gözütok, F.D. “**İlkokul 1, 2, 3. Sınıf Hayat Bilgisi Dersi İhtiyaç Belirleme Araştırması**”, Ankara: 2004.
- Güleryüz, H. “**İlköğretim Okulu Programı**”, Pegem Yayınları,Ankara:2002
- Kaptan, F. “Fen Bilgisi Öğretimi”, Anı Yayıncılık,Ankara:1998
- MEB.(2000). İlköğretim Okulu Fen Bilgisi Dersi Öğretim Programı.Milli Eğitim Bakanlığı Tebliğler Dergisi, 2518
- Milli Eğitim Şuraları (1939-1993), MEB Yayınları, Ankara, 1995
- Özalp, O. “Cumhuriyet Döneminde Eğitim Politikaları ve Uygulamaları”, **Cumhuriyet Döneminde Eğitim II**, MEB, Ankara: 1999.
- Çelenk Süleyman, Tertemiz Neşe, Kalaycı Nurdan: **İlköğretim Programları ve Gelişmeler**, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 2000
- Varış, F. **Eğitimde Program Geliştirme: Teori ve Teknikler**, 7. Baskı Alkım Yayınları, Ankara: 1997
- BAYKUL, Yaşar ve Petek AŞKAR Matematik Öğretimi Anadolu Üniv. Açık Öğretim Yayını, Eskişehir, 1987
- BAYKUL, Yaşar, Matematik Öğretimi, Hacettepe Üni. Ankara 1995
- http://programlar.meb.gov.tr/prog_giris/prog_giris_1.html (02.06.2005 tarihinde ulaşıldı.)
- http://programlar.meb.gov.tr/program_giris/calismalar_4.htm (02.06.2005 tarihinde ulaşıldı.)
- [p://programlar.meb.gov.tr/index/baskan.htm_\(03.06.2005\)](p://programlar.meb.gov.tr/index/baskan.htm_(03.06.2005))
- <http://yayim.meb.gov.trhttp://yayimlar/sayi54-55/koseoglu.htm> (01.06.2005 tarihinde ulaşıldı)
- Vacc, N.N., Bright, G.W., “Elementary Preservice Teachers’ Changing Beliefs and Instructional Use of Children’s Mathematical Thinking”, **Journal for Research in Mathematics Education**, 1999.

Vacc, N.N., Bright, G.W., “Elementary Preservice Teachers’ Changing Beliefs and Instructional Use of Children’s Mathematical Thinking”, **Journal for Research in Mathematics Education**, 1999.

Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2000). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri Ankara: Seçkin Yayıncılık

Aklın ve Bilimin Aydınlığında Eğitim, “TTK Başkanı Prof . Dr. Ziya SELÇUK’la Söyleşi “, Ağustos-Eylül Sayı 54-55, Ankara 2004.

Ek A: Görüşme Soruları

GÖRÜŞME SORULARI

1. Program öğrencilerin bilişsel, duyuşsal, psiko-motor davranışlarının tümüne hitap ediyor mu?
2. Program Öğrenci Seviyesine Uygun Mu?
3. Müfredat Belirlenirken Sizlerin Görüşleri Ne Kadar Alındı?
4. Milli Eğitim Bakanlığı Sizlere Ne Gibi Destek Verdi?
 - Ders Kitabı
 - Yardımcı Kaynak
 - Çalışma Yaprakları
 - Akademisyen
5. Planlarınızı Nasıl Hazırlıyorsunuz?
6. Programın temeli neye dayanmaktadır?
7. Bu program başarılı olabilir mi?
8. Öğrencileri değerlendirirken süreç-sonuç değerlendirmesinde hangisine ve nasıl vurgu yapacağız?
9. Öğrencileri değerlendirirken farklı ölçme araçlarını kullanıyor musunuz?
10. Programda ön koşul öğrenmeyi gerektiren konular var mı?
11. Milli Eğitim Bakanlığı programı adapte etmek için ne gibi öneriler sunmuştur?
12. Bu program nasıl bir insan modeli ön görüyor?
13. Derse hazırlıklı gelirken ne gibi hazırlıklar yapmak zorunda kalıyorsunuz?
14. Bu programın uygulanabilmesi için öğretmen yetiştiren eğitim fakülteleri neler yapmalıdır?
15. Veliler bu yeni öğretim programını kabullendiler mi?
16. Bu yıl içersinde kendinizi yenilemek için ne yaptınız?
17. Müfettişlerin programı algılayışları için neler söyleyebilirsiniz?

18. Araç- gereç desteği konusundaki görüşleriniz (Kendinize özgün araç gereç geliştirebiliyor musunuz)

Ek B : Özgeçmiş**ÖZGEÇMİŞ**

Adı Soyadı : Filiz KARTALLIOĞLU

Sürekli Adresi : Beş kavaklar mah. Coşkun sok. Demet evler Sitesi C Blok
Kat : 4 Daire :11

Doğum Yeri ve Yılı : Bolu, 1979

Yabancı Dili : İngilizce

İlköğretim :Gazipaşa İlkokulu, 1990; 50. Yıl Ortaokulu, 1993

Ortaöğretim :Bolu Atatürk Lisesi, 1997

Lisans :Selçuk Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Matematik

Öğretmenliği, 2002.

Yüksek Lisans: Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Anabilim Dalı: İlköğretim

Bilim Dalı: Matematik Eğitimi

Çalışma Hayatı: 2002 yılından itibaren Milli Eğitim Bakanlığı'nda 100. Yıl İÖO
'da Matematik öğretmeni olarak çalışmaktadır.